

پیروزی جهاد و سربلندی اسلام است .

مجاهدین راه حق پس فهمیدید که جهاد با مشکلات و قساوت موقف - مستلزم ترحم و مهربانی است، مثله (قطع کردن اعضای مرده) در هیچ صورت جواز ندارد، دزدی، غصب اسوا، ظلم، غدر، خیانت، تجاوز بر ناموس، دهشت افگنی بر پیگناهان، طوریکه در حالات هادی و آرامی ممنوع و حرام است تا ساحه پاک جهاد آلوده و ملوث نگردد، و از وظیفه اصلی مجاهد و لوازم جهاد است که ساحه جهاد ازین نوع آلود گیها پاک باشد و قداست آن ساحه حفظ شود .

احادیث و آثار زیادی روایت است که حضرت رسول الله (ص) برای قوماندانان و اعضای لشکر جهاد در حین حرکت می گفت : بنام خدا و در راه خدا جهاد کنید، کفار را بکشید ولی شیخ فانی، طفل خورد، و زن را نکشید، جهاد کنید ولی خیانت، ظلم و تجاوز بر کسی ننمائید و کشتگان را مثله نکنید و اعضای شانرا قطع ننمائید و هم چنان از کشتن رهبانان و صومعه نشینان و عابدین کلیسا منع کرده و قطع

کردن درختان و زراعت را شدیداً منع نمود مگر باساس ضرورت و باندازه ضرورت نه زیاده ازان . این است ترحم و عطوفت مجاهد در ساحه جهاد که نه تنها انسان ها ازان برخوردار میگردد بلکه حیوانات، پرندگان، کشت و زراعت هم ازان بی نصیب نمی مانند و علاوه بر آنکه مورد هجوم مجاهد واقعی نمی گردند تحت حمایت وی واقع شده از ترحم و حفاظت وی بهره مند می شوند .

در بعضی از غزوات به حضرت رسول الله (ص) اطلاع دادند که نعش زن مرده یافته شد، حضرت رسول الله (ص) این کار را بد پنداشت و آنرا نا پسند خواند و از کشتن زنانیکه برضد مسلمانان بر نخواستند منع کرد ولی اگر زنی باشد که بماند مردان برضد مسلمانان سلاح بردار و یا اینکه به نفع دشمن جاسوسی کند و یا بشکلی از اشکال برضد جهاد قیام نماید زن مذکور در حکم کافر محارب است .

تشدد در مقابل کفار محارب :

پیشتر گفتیم که مجاهد دو صفت متضاد دارد ولی با همه تضاد امکان دارد که از هر دوی آن مجاهد برخوردار گردد چه

ترحم در مکانی و تشدد در مکان دیگری است، هر سخن جایی و هر مقام نکته دارد .

این ترحم و تشدد در جهاد مربوط بخوی، مزاج و طبیعت مجاهد نیست، زیرا کسیکه طبیعت نرم و ملایم داشته باشد در همه حال ازان نرمی و ملایمت کار می گیرد اگرچه موقف ایجاد تشدد را کند و کسیکه طبیعت و خواص تشدد را نکند و کسیکه طبیعت و خواص تشدد را داشته باشد او در همه اوقات متشدد است اگرچه مقام مقتضی ترحم و نرمی باشد، چون این وضع پسندیده و مقبول نبود بنا بران شریعت حکم آنرا به اختیار شخصی نگذاشت و مربوط به خود ساخت و برای شخص امر کرد که باید از تشدد در مقامی و از ترحم در مقام دیگری استفاده شود و مجاهد راه حق نسبت به هرکس دیگر باین دو موقف زیاد تر بر می خورد، ازین سبب خداوند در یک آیت فرمود : اشداء علی الکفار رحماء بینهم، لذا ترحم و تشدد حکم شریعت است نه صفت اختیاری شخص .

و چون موقف ترحم و عطوفت مجاهد را فهمیدید اکنون لازم

است که موقف تشدد و غلظت را هم بدانید تا آنرا در مقام اصلیش استعمال کنید .

خداوند می فرماید :

اشداء علی الکافر یعنی مسلمانان
بالخاصه مجاهدین در مقابل کفار
سخت دل و غلیظند و در آیت
دیگری فرموده است :
یا ایها الذین آمنوا قاتلوا
الذین یلونکم من الکفار ولیجدوا
فیکم غلظة :

یعنی ای مسلمانان با کفاریکه
در پهلوی و نزدیک شما است جهاد
کنید و باید که آنها در وجود
شما غلظت و صلابت را مشاهده
کنند، و شما باید در مقابل
کافران نهایت مستحکم، قوی،
غلیظ و استوار باشید که حق
بادیدن شما ترس و خوف در
دل آنها پیدا شود و احتیاط نمایند
که از نرمی و سلاطیت شما استفاده
نسوه نمایند و این غلظت و صلابت
را به حیث حکم شرعی در برابر
آنها استعمال کنید ولی اگر اعیانا
حسن سلوک با کفار متضمن
مصلحت شرعی باشد آن باکی
ندارد اما اصل کلی و قاعده
عمومی در مقابل کفار محارب
همین تشدد و غلظت است .
به همین سبب است که خداوند لفظ
اشداء را به صیغه اسم ذکر کرده

تا دلالت بر دوام و استمرار غلظت
در مقابل کفار نماید و اشداء هم
جمع شدید بوده و شدید صفت مشبهه
برای مبالغه استعمال میشود یعنی
بسیار شدید و دوامدار، بنا برین
صفت مذکور صفت شرعی مجاهد
است .

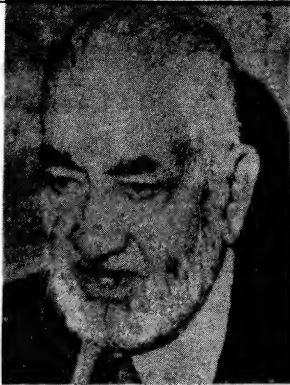
مولانا شبیر احمد عثمانی
از قول شاه عبدالعزیز صاحب
نقل میکند که علماء گفته اند :
«اگر با کافران با احسان و حسن
سلوک پیش آمدن مصالحت باشد
باکی ندارد - مگر در معامله
دین نباید شما را سست و کمزور
بدانند» و چون جهاد برای
خدا و مربوط به حکم خدا است،
بنا بر آن در هر دو موقف ترحم
و تشدد به امر خدا مراعات
کرده میشود ازین سبب است
که حضرت رسول الله (ص) می
فرماید :

أنا الضحوک القتال

یعنی من بسیار خندان
روی بسیار کشنده، و حدیث
شریف هر دوی آن صفت متضاد
را دارا است هم صفت ترحم
و نرمش و خنده و هم صفت
غلظت و کشتن، یعنی محلیکه
تقاضای نرمی و خندان روی
را داشته باشد خندان و رؤف است
و مقامیکه مقتضای درشتی و غلظت
باشد غلیظ و کشنده است .

این است اوصاف مجاهدین
فی سبیل الله و راه روان راه حق
و این است حکم قرآن و این
است روش و طریقه پیغمبر (ص)
و سلف صالح، که باید مجاهدین
سریکف در ساحه جهاد آنرا
سر مشق و چراغ هدایت خود
قرار دهند و در عمل پیاده سازند.

مهرگی او د زړه خواله

روانی دی ، زما په فکر اوس د چلن بدلون پکار دی ، دا بیلتون او تفرقه په هېڅ ډول د هیواد او اولس په کټه نده . زما هیله او غوښتنه ده ، چی سیاسي گوندونه دی اوس د هیواد او اولس سوکالی په پام کی ولری ، او په سړه سینه دی پر هغو خطر و چی د اوخت یی مصر را ایسار کړیدی ، غور وکړی ، د اوخت د خپلمنځی کوچینو اختلافاتو لپاره وړندی ، اوس چی د بیلا بیلو سیاسي گوندونو تر منځ کوم کړکېچ روان دی ، له هغی نه په هیواد کی نور بیلتون او اختلاف ژیری ، چی هیواد یی نشی زغملائی ، زه د بیلنون د زیاتولو بیخي پلوی نه یم ، نولدی لامله هر حکومت (په انتخاباتوکی) د تگی تورلگول هم نه غواړم ، د اوخت داسی خبری

ی د «وفد» گوند په ملگرتیا په انتخاباتو کی برخه و اخیستلای شوه ، د دی انتخاباتی مبارزی په باب د لندن د «المجله» خبریال د اخوان المسلمین له مشر عمر تلمسانی سره یوه مرکه کړی ، چی لنهیزی د درنو لوستونکو مخی ته ږدو :

پوښتنه :
د اوخت چی انتخاباتی فعالیتونه تازه پایته رسیدلی دی ، خلک یی پر اثراتو پر غور کولو بوخت دی ، او انکلونه کوی چی کوم گوند کوم دریځ کتلی دی ؟
تاسی پردی موضوع څه رڼا غور ځولای شی ؟
ځواب :

زه یو بنیادی ټکی د اثر کنډوم چی په مصر کی ډیر گوندونه دی ، چی له پخوا راسی یی نا مناسبی تر بکئی ترمنځ

د اخوان المسلمین له مشر جناب عمر تلمسانی سره د لندن د «المجله» د خبریال مرکه :
د روان عیسوی کال د می په میاشت کی د مصر پارلیامانی انتخابات پای ته ورسیدل ، خود انتخاباتو پر نتیجولا تر اوسه په مختلفو سیاسي ټولپوکی خبری کیری ، د دی انتخاباتو تر ټولو اریانوونکی خبره په انتخاباتو کی د اخوان المسلمین گډون او د لسو څوکیو کتېل وو ، دی بریالیتوب پرمالیو لړزان راوستی دی ، اوس د خلکو دا احساس پیاوړی شوی دی ، چی د مصر په سیاست کی د اخوان المسلمین د هریکنده دریځ درځ لری نده . باید و وایو چی په مصر کی د اخوان المسلمین پر سیاسي فعالیتونو بندیزدی ، نولدی لامله

پوښتنه :

بريالی شويدی .

پوښتنه :

په انتخاباتي فعاليت کي لسه
کډون نه ستاسي مقصد داو
چي خپل سياسي وجود خلکو ته
ور و پيژني ؟ .

خواب :

مونږ تر ډير غورو فکر
وروسته په انتخاباتي عملياتو کي
کډون کړي دي ، زمونږ يواځيني
هدف ، په قانوني توگه پارليمان
ته ننوتل دي ، تاسي پوهيږي ،
چي د پارليمان غړي ته ځيني
اسانتياوي ورپه برخه وي ، څه
نه څه حقوق لري ، اوس حقوقي
په آزادي د اخوان المسلمين
عکاسي کولای شي ، په ډاگه د
شريعت د انځورني غوښتنه کولای
شي ، او پدي لړکي هر حکومت

د اخوان المسلمين له دوه
وښتو گانديداو نه يواځي لس
تنه انتخاب شول ، تاسي تردی
د زياتو په تمه وي ؟
خواب :

مونږ دوه ويشت کسه کانديد
کړي وو ، که پنځه تری هم
غوره شوي وای ، خپل ستر
بري موکانه .
پوښتنه :

تاسي خو به ضرور پدي
تمه وي چي اخوان المسلمين
تردی زياتي څوکي ترلاسه کړي ؟
خواب :

زما يواځيني هيلم داده
چي د هيواد سياسي فضايه وي ،
که داسي وشو ، زه به ي داسي
و گڼم چي ټول اخواني کانديدان

کول اورته لن وهل دي .

پوښتنه :

که د اخوان المسلمين کوم
غړي پارليمان ته نه وای انتخاب
شوي ، بيا به هم ستاسي دريځ
همدا وای ، که څه ... ؟
خواب :

په هر حال کي به زمونږ
دريځ همداوي ، د حکومت له
لويانو لکه صدر اعظم ، دکورنيو
چارو وزير او نور سره موهم
نښلني کتنې پړوخت ورته دهغوي
غلطي ورپه گوته کړيدي .

پخپل ځاني مي له همدی
لا نله په انتخاباتوکي برخه وانه
خيستله ، چي څوک د اقتدار
د لويدي پيغور را نکړي اوس
که څوک غلطي کوي ، نوارو
مروبه يي له سرغړوي نه را
اوو ، او د سمون هڅه به کوو ،
البته په غلطي کوونکو پسې
ډانگ راخيستل او له غلطي نه
پر سياسي کتله اخيسته خوښمن
نه يو .

هغه ورځ لری نده
چی اخوان المسلمین
د مصر په سیاست کی
پریکنده دریځ ولری .

د «وفد» غړی هم د «وفد» غړی وی ، فکری بدلون ناشونی دی ، باید ووا یو چی له «وفد» سره زمونږ پیوستون هغه وخت و شو ، چی هغوی په ډاگه له سیکولرېزم (بی دیني) نه خپل پریکون څرگند کړ . او په ډاگه یی کړه ، چی د منشور د دویمي مادي منښته به کوو دویمه ماده دایمی چی د قانون جوړونی آوه

محاسبه او څارنه به کوو .
پوښتنه :

له «وفد» کونډ سره به ستاسی راتلونکی اړیکې څنګه وی ؟ ځینی مؤرخین وایی چی پر ۱۹۰۴ کال ستاسی او انقلابی شوری د اختلاف یواځینی لامل د او چی تاسی پدی ټینګار کاوه چی انقلابی شوری دی ټولی پریکړی لومړی د اخوان المسلمین مشر ته

زور اچولای شی ، اوس هغوی د بند او کړاو له خطر ووتل او پوی آزادی فضا ته ور ننوتل . بله دا چی تردی د مخه موږ

له «وفد» گوند سره زمونږ ملګر تیا له سیکولا ریزم سره د هغوی تر پریکون ور وسته وشوه .

(اصلي) سرچینه اسلام دی په پارلیمان کی که څوک پدی مسأله کی زمونږ مخنیوی وکړی ، مونږ یی د غړیتوب د تنسیخ او تردید حق لرو ځکه د منشور : دویمي مادي مخالفت د قانون سرغړاوی دی ، چی د درناوی یی مونږ ټولو سوګند کړی دی .
پوښتنه :

د اخوان المسلمین او «وفد» د رجحاناتو په باب هیڅوک دا دعوه نشی کولای چی

وړاندی کړی ، ایا دا ډول ستونزه به بیا پېښه شی ؟ او آیا په ګانده (آینده) کی به ستاسی اړیکې له «وفد» سره نوری هم ټینګی شی ؟
ځواب :

له «وفد» سره زمونږ ملګرتیا پر پخوانو بنسټونو ولاړه ده ، فواد پاشا پدی بڼه پوهیږی ، چی اخوان المسلمین به د پارلیمان تر غړیتوب وروسته هم اخوان المسلمین وی . همدا شان به —

څه قانونی دریځ نه درلود ، که څه هم زمونږ موجودیت تر ولتونو هم خپورو ، د خپلو غړو په خوله اوس مونږ خپله تر حکومت او پارلیمانه رسولای شو ، پر صدر اعظم او اکثریتی کونډ د اسلام د انځورنی او نافذولو په لړکی زور اچولای شو ، پخوا پخوا سولر دورانکارو ، ویره اچونکو او دین پلورو په نامه یادیدو ، خواوس مو د پارلیمان د غړیتوب د رنلوی په برخه دی ، د حکومت

نو ستاسی گوند به پر یوه وخت
څنگه دواړو اصولو ته غاړه
کیردی ؟

ځواب :

اسانه خبره ده ، فکر پیل
شی دی او عمل پری پیل ،
مونږ ، له «وفد» سره انتخاباتی
اتحاد د دی لپاره وکړ چی هغوی
قانونی حیثیت لاره ، او پاتی شوه
د ټاپاک سیاست خبره ، مونږ ورته
هیڅ قائل نه یو ، اصل خبره حق
دی ، چی مونږ ته د هغی په
وړاندی نور هیڅ اړخښت نلری ،
او «وفد» مونږ په گناه کولونشی
مجبور ولای ، اسلام یواځی تش
په نامه اسلامی حکومت نه پیژنی
او نه په اسلام کی د دغه راز
حکومت تصور شته .

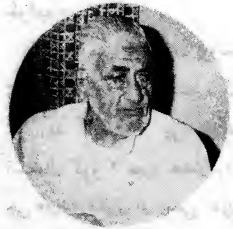
وو ، چی دواړه گوندونه انتخاباتی
دوستان دی ، خونین سیای دښمنی
او وروری اړیکی گنی ، پدی
دواړوکی کومه خبره رښتیاده .

ځواب :

فواد سراج الدین د خپلو
افکارو په څرگندونه کی پوره
آزاد دی ، زه یواځی دومره وایم
چی زموږ پیوستون د «تعاون
علی الخیر» پر بنسټ ولاړدی ،
مونږ سیاسی خلک نه یو او نه
مو اقتدار نهایی هدف دی ، هر
څوک چی شریعت نافذوی .
مونږ یی بشپړ ملاتړ کوو ، زموږ
په وړاندی تر سیاسی څیرو زیات
د حکومت طرز او دود اړخښتمن
دی .

پوښتنه :

تاسی په سیاسی لو به کی

د دوی ترمنځ څه هماهنگی شته
دی ؟
ځواب :

خلک ډول ، ډول خبری
جوړوی ، تردی پوری ویل
کیری ، چی د «وفد» غړی به
اوس پکړی تری ، او دا چی
«وفد» به اخوان المسلمین له
اسلام نه واړوی ، تشی خبری
دی ، نه کله داسی شوی او نه
به وشي ، مونږ له خپل دریغ
نه یو انچ هم تیریدونکی نه یو .

وخت وښوده چی دکمپ دیوید ترون پر مسأله زموږ پریکړه بیخی سمه او پرځای وه .

پوښتنه :

د کورنیو چارو وزیر ښاغلی
حسن پاشا په پارلیمان کی داخوان
المسلمین د دریغ په باب دیوی

د گډون پریکړه کړیده ، پداسی

حال کی چی سیاست ځانله آرونه
او بنسټونه لری ، چی ستاسی له
اصولوسره هیڅ سمون نه خوری ،

پوښتنه :

یو وخت د «وفد» فواد
سراج الدین د اخوان المسلمین
او «وفد» د اړیکو په باب ویلی

خواب :

له «وفد» سره د ائتلاف پروخت
زموږ په ذهن کې دا خبره گرد
سره نه گرځیده ، چې «وفد»
استعمال کړو ، خبره همدوسره ،
چې «وفد» قانونی او رسمی دریځ
لاره ، او اخوان المسلمین یو
اولسی او نا رسمی گوند دی ،
مولیر هیڅکله داندی غوښتی ،
چې د «وفد» شمله دی را نسکور
کړو ، او نه هغوی خپله پیلګړی
زموږ پر سر را پښوده غواړی ،
هر مسلمان له خپلو مسئولیتونو
سره پارلیمان ته ځی ، او د خپل
دریځ له مخی به خپل خپل
رسالت تر سره کوی .

پوښتنه :

اوس چې تاسی د نورو
سیاسی گوندونو په وړاندی ، له
ځانګړی دریځ سره پارلیمان ته
ننوځی ، نو باوردی چې څینی
ځانګړی سیاسی پروګرامونه به
لری ، پدی باب به تفصیل را
کړی ؟

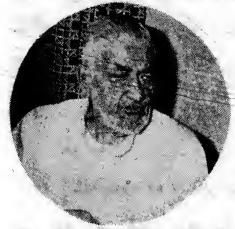
خواب :

رښتیا چې د بهرنی او کورنی
سیاست په باب زموږ ځانګړی
دریځ دی ، د بهرنی سیاست
زموږ پالیسی روښانه ده ، څوک
موچي دوست دی ، موږ یی
دوستان یو ، او چی مو دښمن

د اخوان المسلمین هدف
د الهی شریعت انځورنده ، پاتی
شو انسان ، هغه خوله خطا
وونه ډک دی ، غلطی څوک
نکوی؟ رسول الله (ص) فرمایي :
که تاسی غلطی او توبه
نکوی ، پاک خدای (ج) به ستاسی
پرځای بل قوم پیدا کړی ، چی
غلطی کوی او توبه و باسی ،
که کوم اخوانی پخوا گوند
پریشی وی ، او اوس بیاراشی ،
پدی کی داریانتیا څه خبره ده ؟
له مانه هم غلطی کیدای شی .
پوښتنه :

دا خبره ښکاره کیږی چی

«وفد» د اخوان المسلمین له
اړیکونه پوره ګټه واخیسته ، او
یو ډول استثمار یی کړ ، چی له
هری ډلی نه د اخوانیانو ټولی
رأی واخلي ، پداسی حال کی چی
اخوانیانو ته په انتخاباتی مبارزه
یواځی په دویشو څوکیوکی دخپلو
کاندیدانو د درولو مخه ورکړای
شوه چی پدی ډول ویل کیږی ،
چی اخوانیانو پارلیمان ته په
ننوتوکی له «وفد» نه دیوی آلی
کار واخیست ، پوښتنه داده چی
پدی سیاسی غور څنګ کی څوک
د چا لپاره اس ځغلوی ؟

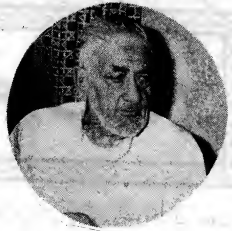

پوښتنی په خواب کی ویلی وو ،
چی په پارلیمان کی د اخوان
المسلمین په نامه کوم تنظیم
نشته ، یواځی «وفد» گوند دی ،
تاسی پدی باب څه وای ؟
خواب :

د کورنیو چارو وزیر ته
د خپلو افکارو د څرګندونی پوره
آزادی ده ، او دا حق لری ،
پوښتنه :

په پارلیمان کی د انتخاب
شو وځینو اخوانی غړو په باب
مشهوره دی ، چی ګټه خوښی
(منفعت طلب) او ور ځجاری
(موقع شناس) دی ، او ډول ډول
آوازی اوریدل کیږی ، لکه دا
چی په دوی کی ځینو په تنګسه کی
له گوند سره اړیکی پری کړی دی ،
اوس چی بیاد اقتدار وخت راځی ،
بیا گوند ته راغلل ، د پارلمانی
انتخاباتو په وخت ستاسی په
وړاندی څه معیارو ؟ آیا تر ټولو
ستر معیار د دوی سیاسی ګرانېت
او دریځ و ؟

مونیر ددومره شخصی آزادی غوښتونکی یوچی هرڅوک دخپل حاکم په وړاندې بی ویری ترهی ووايي: و دریزه دریځ دی سم ندی

شتمنی او پسی د چا په شخصي
ملکیت کی له پاتی کیری، - له
کوم حالت سره چی نټ سبا
مونیر غماخ یو، د هنی سملاسی
غوښتنه داده، چی د ټولنی
د بیلا بیلو پاتکو (طبقاتو) ترمنځ
اقتصادی توپیر له منځه لاړ او
توازن را منځته شی .
پوښتنه :

د دا شان وضعی دله منځه
وړو لپاره تاسی څه ځانگړی چاره
کړید ؟
ځواب :

مونیر دخپلو اسلامی متخصصانو
په مرسته په ځوانیو کی داسی
چاری او پروگرامونه جوړولای شو.
پوښتنه :

د نوی جمهوری تجربی په
باب څه وین غوره گنئ ؟
ځواب : مونیر د لا زیاتی شخصي
آزادی غوښتونکی یو د دوسره
آزادی چی هر څوک بی ویری
ترهی په ډاگه د خپل په وړاندی
وویلایشی چی .
و دریزه ! دریځ دی سم ندی .

په وړاندی دی ، او څه سپړلو
ته پکی کوډه (ضرورت) نه وینم،
خو څومره چی په قبطیانو پوری
خبره ده ، نو د استاد «بنا»
مرحوم له وخته له هغوی سره
زمونږ اړیکی ملگرتیایي او دوستانه
دی . په مختلفو کنفرانسونو ، او
غونډو کی سره گوناوست یو ، له
مسیحی ورونو سره به موهم
د اسلامی لورونی له مخی
را شه درشه وی ، او د همدی
بنسټ له مخی چی څومره حقوق
ورکړ شویدی ، په کرده نړی کی
به لږه کیو (اقلیتونو) ته نه ورپه
برخه شوی وی او نه به ورکړ
شی .

بله خبره داده چی اسلام
د چا په ځانگړو کړو وړو او
شتمنیو کی لاسوهنه نه څوښوی ،
هر څوک د ملی حقوقو تر ورکړی
او ادا کولو وروسته بیغنی
آزاد دی ، خو دا خبره په ډاگه
کول پکار دی ، چی که په یوه
ټولنه کی مسلمانان ووی وی
د حضرت عمر (رض) په وینا

دی ، مونیر یی دشمن یو . څومره ،
چی په کمپ د یو یله تړون پوری
اړه لری ، پدی لړکی موښکی هم
په ډاگه ویلی دی ، چی دا تړون
پرځای ندی او په گانده (آینده)
کی به یی هم بشپړ مخالفت کوو ،
او اوس چی حسنی مبارک او
کمال حسن پخپله هم دا خبره
کوی چی ، اسرائیل د دغه
تړون هیڅ منونکی ندی ، او هر
ډول مخالفت ته یی منی را نغښی
دی ، اوس تاسی پخپله انګولای
شی ، چی پردی مهاله زمونږ
سیاسی بصیرت له هماغه پیله
کومه پرېکړه کړی وه ، څومره
سمه او پرځای ده .

پوښتنه :
د کورنی سیاست په باب
به ستاسی چار دود (د عمل لارښه)
څه وی ؟ په تیره له قبطیانو
سره د اړیکو ، اقتصادی مسائلو
او دنوو جمهوری از میښتونو په
باب په راته څه وایي ؟
ځواب :
زمونږ کورنی سیاست دټولو

حضرت علی کرم الله وجهه

زندگانی تاریخی و سیاسی :

در فردای شهادت حضرت عثمان (رض) مسلمانان بد و مشکل عمده رو برو شدند :

(۱) مسئله خلافت

(۲) برقراری حکومت عدل

الهی و انتقام از قاتلان و آشوبگران :

الحق این مشکلات از دوران حضرت ابوبکر (رض) به مراتب دشوار تر مینمود . در بحبوحه لشکر کشی های حماسه آفرین مسلمانان مشت قلیل آشوبگران به حضرت عثمان (رض) حمله بردند و خلاف انتظار همه آفتاب غروب خلیفه مسلمانان را به شهادت رساندند . باین ترتیب حضرت عثمان (رض) نخستین خلیفه می بود که بدست یک مسلمان جنایت پیشه جام شهادت نوشید و پیامد های مصیبت بار برای جهان اسلام بیاد آورد .

یاران بزرگ حضرت محمد

صلی الله علیه وسلم پیرامون این

فاجعه بزرگ بگونه های مختلف

می اندیشیدند . شماری رنجیده خاطر بودند و در جهت بهبود اوضاع تلاش می کردند ، ولی توانائی آنرا نداشتند بنا بران گوشه نشینی اختیار نمودند ، عده ای هم سراغ می شدند که به حقیقت ما چرا بخوبی پی برده نمیتوانستند چنان مصلحت دیدند تا از فتنه دور بمانند و بیطرفی اختیار نمودند . کسانی هم بودند که گوشه نشینی را کنار گذاشتند و با درمیانی کردند بعضی در برابر حضرت عثمان (رض) ابراز نا خرسندی کردند و از والیان او شکایت ها داشتند و تنی چند هم سراغ می شدند که نه با آشوبگران خوب آشنائی داشتند و نه از رویا روئی با آنها خود داری میورزیدند .

رویه گرفته شهادت حضرت

عثمان مایه اندوه و تأثر فراوان اصحاب حضرت محمد صلی الله علیه وسلم گردید زیرا آنان نتوانستند در لحظات بسیار حساس به حضرت خلیفه یاری نمایند

و او را از چنگال آشوبگران خون آشام برهانند آنها نسبت به آینده خود هم نا مطمئن بودند . گروهی از مسلمانان وجود داشتند که آرزو می کردند خلیفه بزودی انتخاب شود تا به او اظهار بیعت نمایند و صلح و صلح بار دیگر در جامعه اسلامی پدیدار گردد . مسلمانان از روش انتخاب حضرت ابوبکر (رض) آگاه بودند و انتخاب حضرت عثمان (رض) را که به تأسی دستور حضرت عمر (رض) و انجمن شش نفری صورت گرفته بود هنوز فراموش ننموده بودند . ولی شهادت نا بهنگام حضرت عثمان (رض) مجال چنان انجمن را میسر نمی ساخت احياناً حضرت خلیفه هدایتی هم میفرمودند مسلمانان به مشکل آنرا می پذیرفتند زیرا از روش والیان حضرت عثمان (رض) سخت ناراض بودند ، علاوه بر آن از اعضای انجمن دوران حضرت عمر (رض) صرف حضرت علی کرم الله وجهه سعد ابن ابی وقاص (رض) و زبیر بن عوام (رض) و طلحه (رض)

وابن عبیدالله زنده بودند . وسعد (رض) هم از سیاست دست بردار شده بود بنا بران از یاران شوری صرف سه نفر در صحنه سیاسی اسلام از اهمیت خاص برخوردار بودند که باهم اختلاف فکر داشتند . و در برابر شهادت حضرت عثمان (رض) روش جداگانه اتخاذ نمودند و عوامل شهادت حضرتش را بگونه ای میانه یشیدند .

حضرت علی (رض) در دوران شورش مساعی فراوان بسود حضرت عثمان (رض) انجام داد و موجبات مذاکرات و پا در میان نهی بین حضرت خلیفه و آشوبگران را فراهم ساخت چنانکه آنها را راضی نمود و از مدینه بیرون را ندولی بار دیگر آشوبگران گستاخ به مدینه باز گشتند حضرت علی (رض) آرزو داشت تا به طرفداری حضرت عثمان بها خیزد ولی در این مأمول خود توفیقی بدست نیاورد سپس در دوران محاصره حضرت عثمان (رض) کمال همدردی نمود و آب آشامیدنی به خلیفه رسانید و دو فرزند خود را جهت دفاع خلیفه به منزل وی فرستاد . زیر (رض) در جهت توقف شورشیان سهم نمایان نگرفت ولی منتظر رویداد های بعدی بود

طبیعتاً با شورشیان همناوی می کرد اما هرگز نمی اندیشید که کار بدان و خاست کشیده شود . ولی طلحه (رض) از شورشیان طرفداری مینمود . حضرت علی (رض) تلاش ورزید تا او را ازین عمل بازدارد ولی سودی نبخشید .

در شهر خوف و دهشت بزرگ سایه افکنده بود چنانچه از بیم شورشیان تابوت حضرت عثمان را در تاریکی شب به خاک سپردند غافل آشوبگر بعنوان فرمانروا بر مردم حکومت مینمود .

مسلمانان شهر های مختلف آرزو های گوناگون داشتند ، مصر و خراسان زمین از حضرت علی (رض) جانبداری مینمودند ، کوفه از حضرت زیر (رض) و بصره از طلحه (رض) پشتیبانی میکرد . پس از ارزیابی افکار عامه،

شورشیان باین واقعیت پی بردند که اکثریت مردم به خلافت حضرت علی (رض) رضایت دارند و او را برطلحه (رض) و زیر (رض) برتری می دهند . باین صورت مهاجر و انصار علی (رض) را سزاوار خلافت داشتند و او را باین منصب والا پیشنهاد کردند و اصرار ورزیدند و شورشیان نیز آنها را تأیید نمودند . حضرت علی به پیشنهاد شورشیان اعتباری نداد ولی سرانجام بر اثر پیشنهاد و اصرار پی در پی اصحاب حضرت پیغمبر صلی الله علیه وسلم منصب خلافت را پذیرفت و به شیوه خلایق اولی به افراز منبر مسجد نبوی برآمد و مردم هم بدون تعلل و اشکال تراشی بعنوان امیرالمؤمنین به وی بیعت نمودند . سعد ابن ابی وقاص (رض) و عبیدالله ابن عمر (رض) از بیعت خودداری

خلافت وی از استواری بیشتر برخوردار گردد، هر آینه باین عمل مبادرت خواهد ورزید. اصحاب و یاران حضرت محمد صلی الله علیه وسلم فکر حضرت علی (رض) را درست پنداشتند و بآن اعتماد کردند. ولی آشوبگران سفسطه می زدند که آنها خلیفه ستم پیشه را کشته اند، لذا انتقام گیری بی مورد است. بر غم آن حضرت علی (رض) در جهت خون حضرت عثمان (رض) بر افتاد ولی اقدام وی به پایه تکمیل نرسید جماعتی بر آن بودند که محمد بن ابوبکر (رض) نیز در شهادت حضرت خلیفه دست داشت ولی وی انکار نمود، و نائله همسر خلیفه شهید نیز آنرا تصدیق کرد. ولی محمد بن ابوبکر قاتل نبود او صرف برقرار بام خانه

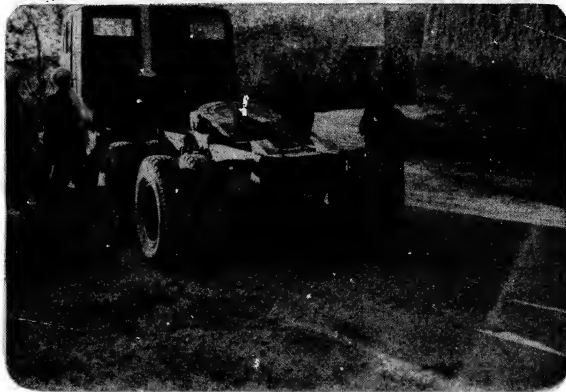
و انصار چنین استدلال میکردند، که خلیفه در روز آفتابی، بدون دلائل توجیه پذیر، بوسیله مشت قلیلی از مردم آشوبگر و هنگامه جو بشهادت رسیده است، لهذا باید محاکمه شوند و قصاص گردند تا در آینده جلو همچو خود سری ها گرفته شود و امنیت و اطمینان خاطر تامین گردد تا هر که مجال آنرا نیابد بر امام بشورد و او را بقتل برساند. حضرت علی (رض) به سخنان آنان گوش فرا داد و آنرا تأیید نمود. ولی تطبیق آن در چنان وضع آشفته اجتماعی و سیاسی بسیار آسان نمی نمود. زیرا آشوبگران در تمام شهر مدینه پراکنده شده، و به تهدید و ارباب مردم متوسل گردیده بودند، بنا بران حضرت علی (رض) چنان مصلحت دیدند، هنگامیکه

ورزیدند. به و انمود روایات مؤرخان مسلمان علی (رض) پنج و یا هشت روز بعد از شهادت حضرت عثمان (رض) به خلافت انتخاب گردید و سپس مردم مصر، بصره، کوفه، حجاز و خراسان بیعت نمودند ۳۰۱ هجری - ۶۵۶ م).

مسئله ولایت شام، مشکل عمده دیگری بود، امیر معاویه (رض) با نیرومندی و خودکامگی بیست سال بر آن ولایت زرخیز سازو برگ یافته خلافت، امارت می نمود، امیر معاویه (رض) که یکی از داهیان عرب بود، و با حضرت عثمان (رض) وابستگی خانوادگی داشت درین هنگامه سیاسی بخون خواهی حضرت عثمان (رض) برخاست با حضرت علی (رض) مخالفت ورزید و از آن به نفع استفاده کرد. این موضوع در آینده بخوبی روشن خواهد شد.

سخن کوتاه، دو مشکل مسلمانان رفع گردید (۱) انتخاب حضرت علی (رض) بعنوان خلیفه (۲) برقراری صلح و صفا.

مسئله انتقام خون حضرت عثمان (رض) و قصاص قاتلان یکی دیگر از مسائل داغ سیاسی روز بشمار میرفت. یاران مهاجر

امیر معاویه (رض) والی شام بود و حضرت عثمان (رض) از وابستگان او بشمار میرفت. سربازان وفادار و ساز و برگ یافته بیزانسی در اختیار داشت و از هنگام حضرت عمر (رض) مدت بیست سال والی شام بود و باقر و شکوه بر مردم امارت می نمود. در غزوه بدر واحد و خندق با کفار قریش همدست گردید و با حضرت محمد صلی الله علیه وسلم سخت بجنگید.

و سر انجام در سال هشتم هجری هنگام فتح مکه ایمان آورد به یاری حضرت محمد صلی الله علیه وسلم مشرف گردید و کاتب وحی شد. امیر معاویه (رض) از همکاران صمیمی سه خلیفه اولی بود.

مسلمانان از پس منظر روابط حضرت علی (رض) و امیر معاویه (رض) بخوبی با خبر بودند، و میدانستند که مسئله میان خلیفه هاشمی و امیر اموی با چنان سادگی حل نخواهد شد. و این مسئله راهم می فهمیدند که بعد از رحلت حضرت محمد صلی الله علیه وسلم خلافت را از قریش جدا کردند که اجتماع خلافت و نبوت در یک خانواده مخالف این و آرامی است و مردم چنان

سخت تکان داده بود مردم نمی دانستند پیش میروند و یا بعقب باز میگردند. گوئی زمان از حرکت باز مانده و دنیا در یک نقطه ایستاده است. خبر شهادت حضرت عثمان (رض) در فرا خنای سرزمین خلافت پیچیده بود، مردم مناسک حج را با شتاب و بر دلی انجام دادند و بخانه های خود برگشتند آشوبگران را

متهم ساختند و آنرا فال شوم گرفتند و روزهای تاریک مدینه را پیشگویی نمودند مردم چنان می اندیشیدند که گوئی به غل و زنجیر آشوبگران کشیده شده اند. حضرت علی (رض) در صدد برآمد تا جریان شورش را بر خانه خلیفه بداند، ولی کسی با وی هم کاری ننمود. مسردم مدینه خوب میدانستند که شماری از والیان دوران حضرت عثمان (رض) از انتخاب حضرت علی (رض) ناراض گردیده اند و مشهور همه آنان

حضرت عثمان (رض) برآمد بنا - بران چنان بر می آید که وی در قتل خلیفه کم و یا زیاد ارتباط داشته! اما کسانی که در شهادت خلیفه رابطه مستقیم داشتند چنان خطرناک و مایه تشویش گردیده بودند که هرگز به تحلیل نمی گنجید آیا خلیفه جدید قصاص نمی توانست!! رویداد های بعدی بخوبی نشان خواهد داد که مسئله

شهادت خلیفه بسیار پیچیده خواهد گردید.

استقبال از خلافت

حضرت علی (رض):

مردم خلافت حضرت علی (رض) را با گرمی، خوشنودی و اطمینان استقبال نمودند، زیرا جوی اجتماعی آکنده از بی اعتمادی ها، تشویش ها و نگرانی ها بود، خلیفه در جهت ایجاد فضای مطمئن و مصئون تلاش ها می ورزید. شهادت نا بهنگام حضرت عثمان (رض) همه را

فکر میکردند، که خداوند بنی هاشم را با نبوت سرفراز ساخته و باید بآن قناعت نمایند.

بنا بران درگیری حضرت علی (رض) با حضرت معاویه (رض) به تیرگی پیوند های تاریخی و قبیله‌ی بنی هاشم و بنی امیه می انجامید و پی آمده های تلخ و ناگوار در برداشت.

از سوی دیگر مسلمانان از انتخاب حضرت علی (رض) بحیث خلیفه امیدهای فراوان در دل می‌پوزوا لند زیرا از رابطه نزدیک او با حضرت محمد صلی الله علیه وسلم اخلاقی و کردار او بغوی آگاه بودند و بوی حرمت فراوان می گذاشتند. حضرت علی (رض) پسر عم حضرت پیغمبر اسلام (ص) بود در میان خورد سالان نخستین کسی بود که با سلام مشرف گردید و در کلان سالان اولین مؤمنی بود که در قبال حضرت محمد صلی الله علیه وسلم بایستاد و دوگانه را برای خدای یگانه پرداخت، با اسلام چشم کشود و بآن بزرگ گردید، جگر گوشه خود، حضرت فاطمه (رض) را به همسری وی برگزید. در شب هجرت امانت های مردم را بوی سپرد تا آنها را با کمال امانداری به صاحبانش بسپارد.

در هنگام محاصره منزل حضرت محمد صلی الله علیه وسلم با کمال دلیری در بستر آنحضرت (صلعم) خوابید و شب مرگ را در بالین خود دید. در تمام غزوات شرکت کرد و با پای مردی و مردانگی جنگید. در غزوه توان فرسای خیبر، حضرت محمد صلی الله علیه وسلم علم را با و سپرد و فرمود علم را بکسی می سپارم که خدا و رسول او را دوست میدارند قلعه شکست ناپذیر خیبر بدست او شکسته شد، در هنگام حرکت بسوی تبوک، حضرت محمد صلی الله علیه وسلم او را جانشین خود گردانید، در حجة الوداع حضرت محمد صلی الله علیه وسلم فرمود چنانکه من سردار شما هستم حضرت علی (رض) نیز سردار آنها است. خداوند! هر که حضرت علی (رض) دوست داشته باشد، او را دوست بدار کسانیکه با و دشمنی می نمایند، مخالفت نما:

حضرت عمر (رض) از مراتب علم و پارسائی حضرت علی (رض) خوب آگاه بود چنانکه باری فرمود حضرت علی (رض) از همه ما به فیصله دعاوی دستیابی دارد. و هرگاه به مشکلی بر می خورد

حل آنرا از حضرت علی (رض) می جست. محاسن و فضایل حضرت علی بسیار است و تمام یاران حضرت محمد صلی الله علیه وسلم به مراتب و الای حضرت علی (رض) اعتراف می نمایند. اگر روزگار با آنحضرت مساعدت میکرد هر آینه سعادت، پیروزی و خوش کامی را به جامعه اسلامی با رمغان می آوردند.

ولی چون مسلمانان به لشکر کشی های حماسه آفرین توفیق یافتند و از کنار تا کنار جهان را کشودند و با ملل مفتوحه که نسبت بایشان از مراتب عالی تمدن برخوردار بودند، پیامبختند در آنگاه به مظاهر تمدن عادت گرفتند، راه و رسم گذشتگان فراموش نمودند به خوش گذرانی و راحت تمایل شدند، بر یکدیگر کینه ورزیدند و تهمت بستند و در برابر همدیگر بها خاستند و گروهی به حضرت علی (رض) بیعت نمودند. ولی حضرت علی (رض) در میان این همه نا آرامی و تاریکی، در جهت تأمین عدل الهی بدون کمترین ترس، با خاطر آسوده و قلب مطمئن با گام های ثابت و استوار به مردم فرمان روائی می فرمودند: ادامه دارد

امام اعظم ابو حنيفه (رح)

د جهاد او اجتهاد امام

د استاد احمد زی لیکنه

په تیرو کڼو کی مود امام اعظم ابو حنيفه (رح) د بیوگرافي او نیکو عالی سجایا وو او اخلاقو په باب په لنډه توګه وګرځو او مؤمنو ورونو او لوستونکو ته معلومات وړاندې کړل . . . اوس د نوموړي امام د ژوند په دویم پړاو یعنی د اجتهاد دور او دده د فقهی، تګلاری او اصولو په هکله څه ناڅه رڼا اچوو، هیله ده چی د علم مینان ورڅخه ګټه واخلي، او د اسلامي شریعت د ډګر طالب علمانو او کارکوونکو ته دلاری مشعل وګرځی. و ټه نستعین:

د امام فقاہت او اجتهاد:

امام ابو حنيفه (رح) لا په وړکتوب کی قرآن عظیم الشان یاد کړی و. او ترشل کڼی پوری د اسلامي اصولو او عقائدو په زده کړی مشغول و. . . .

ترشل کڼی نه وروسته یی د حماد بن سلیمان تر لارښوونی او تعلیم لاندی د فقهی په علم پیل وکړ، او پوره لس (۱۰) کاله یی ورسره تیر کړل، پدی وخت کی ۳۰ کڼ و، د علمی رشادت، اوچت ذکاوت او استعداد له مخی دی در جی ته ورسید، چی د خلکو سوالونو ته ځواب ووي؟ . . . او په زړه کی یی ورتیر شو چی ځانګړی حلقه جوړه کړی او په مستقیمه توګه د فقهی تدریس ته کینسی، خو د خپل استاذ په لیدوي حیاه راغله او لدی کاره منصرف شو. . . پدی وخت کی د شیخ حماد یو خپلوان په بصره کي وفات شو، او دی بصری ته ورغی او دهغه پر ځای یی د علمی نیابت لپاره امام ابو حنيفه وټاکه.

د دوو میاشتو په موده کی امام ته نژدی مسائل ورغلل او امام ابو حنيفه ورته ځواب وایه.

کله چی حماد راستون شولو ۴۰ مسائل یی د ده تأیید کړل او ۲۰ یی ور رد کړل . . . امام ابو حنيفه (رح) پخپله وائی: ماقسم وکړ چی له خپل استاد حماد نه به نه جدا کیږم! او بیاسی د ژوند ترپایه د خپل استاد صحبت او ملازمت پری نهږود.

د اسلام استاد شیخ حماد چی وفات شو، د خلکو په غوښتنه دی د هغه پرمسند کیناست. او په تدریس او افتاء یی پیل وکړ. د لته د امام دېشوونی او فقاہت مهمو ټکو ته اشاره کوو:

۱- د امام د تدریس طریقه:

امام ابو حنيفه (رح) به فقهی مسألی خپلو شاګردانو ته بیانولی او پدی هکله یی دوی ته پوره پوره آزادی ورکړی وه، پدی معنی چی هر یوه د طرح شوی مسألی په باب د مناقشی او استدلال قائمولو حق درلود او

امام به ورته غوږ نيوه ، او د
عمومي مناقشي او استدلالولو په
پای کې به ده نتیجه او فيصله
اعلانوله او د مجالس پای به
په اتفاق نتیجه پای ته رسیده ؛
پداسی توګه چې یا به د امام
صاحب شاگردانو ورسره قناعت
کاوه او د خپل استاد په رأیه به
راتول شول ، او یا خو به امام
ابو حنیفه (رح) د شرعی استدلال
له مخی له خپل نظره تیر شو او
د خپلو شاگردانو نظر به یې تأیید
کړ . او ډیره کمه پېښه شویده
چې هر یو به خپل خپل
نظریات شوی وی . چې
دغه روش په حقیقت کې
یو ابتکاری عمل دی چې امام
ابو حنیفه په خپلو درسی حلقو کې
تعقیباوه . او په نن زمانه کې دغه
روش په نړیواله سویه خورا منل
شوی او د تأیید وړ ګرځېدلی ؛
ځکه پدې ډول تدریس کې استاد
د خپلو شاگردانو د کنجګلوی او
پاتېنی حس را ژوندی کوی او
هنوی عملاً په کار اچوی او له
بې ادراکه حفظ څخه یې ژغوری .
په هغو مدرسو کې چې په تجربوي
توګه دغه سیستم او د مناقشي
او مناظری اسلوب تعقیبېږي
شاگردان یې هوښیار ، پوه او
موشګاف او ډار یکپښ وی ؛ .

خوچېری چې د الزام او بیان
سیستم - چې شاګرد یواځې غوږ
ورته نیسي او سوال او خواب
پکې نه مطرح کیږي - رواج لري
د محدود نظر او د علم له
تنگښت افتق سره پاتې کیږي او
علمي انکشاف نشي موندلی او په
حقیقت کې علم له نمو او پراختیا
څخه بیرته پاتې کیږي . . .

د امام د همدې ممتاز روش
له برکته د ده نومیالی شاګردان
و توانیدل چې پراخ اجتهاد ، دونه
وکړي او هسی فقهې کتابونه
تألیف او جامعی ته وړاندې کړي
چې د بل امام شاګردان په دومره
وسعت پری قادر شوی ندي . . .
او همدغه ده د تدریس موفقه لار
چې ښایي استاد په شاګرد کې د
استدلال حس را ژوندی کړي او
بیا یې مخ په وړاندې علمي ارتقايي
حرکت ته وهڅوي ، چې همدا -
شانی علمي شخصیتونه جامعی
ته وړاندې کړي .

۲- د امام ابو حنیفه (رح) د
فقاہت اصول :

امام ابو حنیفه (رح) د قرآن
عظیم الشان او سنت نبوی په رڼا
کې د فقهې استنباط او اجتهاد
په بهیر کې پر هغه لار روان دی
چې د اهل السنة والجماعة دائمه و
پری اتفاق دی . . . امام پدې

هکله وائی :

زه د خدای په کتاب (قرآن
کریم) حکم او عمل کوم ، که
په قرآن کې مې ونه موند ، نو
د رسول الله په سنتو حکم او
عمل کوم ، که په کتاب الله او
سنت رسول الله کې هم نه و ، نو
د پیغمبر د اصحابو په قول استدلال
کوم خو پداسی توګه چې د -
دوی درایو د اختلاف په صورت
کې د هر یوه رأیه مې چې خوښه
شوه هغه نیسم او د نورو رأیه
پریږدم ؛ اما د دوی له رأیو څخه
بهرنه وځم . خو ځکه چې خبره
ابراہیم نخعی ، شعبي ، ابن
سیرین - حسن بصری عطاء ،
او سعید بن المسیب او داسی
نورو ته را ورسیده ، د دوی هغه
ډله ده چې پخپله یې اجتهاد
کړېدی ، زه هم د دوی پشانی
اجتهاد کوم .

د ابن عبد البر کتاب (الانتهاء)
او د موافق مدنی کتاب (المناقب)
په حواله .

د امام ابو حنیفه (رح) له
پورتنی خبری څخه داراسلو سیري
چې د شرعی اصول او عمده
دلائل بالترتیب په لاندې ډول
دی :

۱- د خدای کتاب د قرآن
عظیم الشان

۲- د رسول الله سنت (احادیث شریف)

۳- د اصحابو اجماع

۴- په پورتنیو اصولو قیاس (اجتهاد)

اوس د دغو څلورو اتفاق اصولو په هکله د امام ابو حنیفه (رح) موقف او نظر څه ناڅه په پراخه توګه څېړو:

الف: قرآن مجید:

قرآن عظیم چی د خدای کلام او مونږ ته په تواتر سره را نقل شویدی - د امام اعظم په وړاندی د شریعت لومړنی او ترټولو او - چټک مصدر دی ، ځکه چی قرآن کریم په قطعی توګه ثابت دی او په یوه حرف کی یی هم شک نشی کیدلای . او په ثبوت کی د قرآن کریم درجی ته بی له اتواتر څخه بل څه نشی رسیدلای ؛ نوځکه امام صاحب وائی:

چی آحاد خبرونه له قرآن کریم سره مقابله او معارضه نشی کولای. بلکه تروسی وسی پوری زیار ایستل کیږی چی پردواړو عمل وشي . او که پردواړو عمل ممکن نه و، نوځنی حدیث د قطعی قرآن په مقابل کی پرېښودل کیږی .

د مثال په توګه:

الله تعالی فرمایي «فاقرأوا ماتیسر من القرآن» المزل - ۲۰ یعنی په لمانځه کی له قرآن کریم څخه هغه څه چی درته آسان وی ولوی . حضرت رسول الله (ﷺ) فرمایي: «لاصلوة لمن لم یقرأ بفاتحة الكتاب» منفق علیه . یعنی چا چی د قرآن فاتحه (الحمد لله) و نه لوستله - لمونځ یی و نه شو»

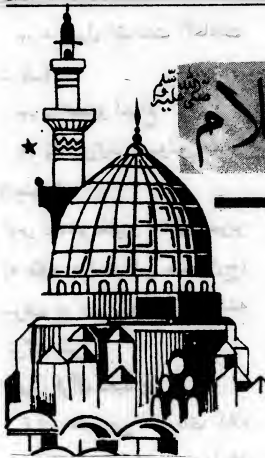
دلته پردواړو عمل کیږی ، پدی معنی چی د قرآن لوستل په لمانځه کی رکن دی ، او له هغه نه پرته اصلاً لمونځ نه صحیح کیږی . او د پورتنی حدیث په متضمنی د فاتحی لوستل واجب دی . او په عملی لحاظ امام ابو-حنیفه د فرضو او واجبو ترمنځ توپیر نه منی او حکم یی یوشان دی ؛ یوازی په ثبوت کی فرق شته ؛ چی د فرضو دلیل قطعی دی او د واجبو ظنی .

همدا شان امام صاحب طمانیه (یعنی آرام نیول) په رکوع او سجده کی د (مسی الصلاة) حدیث له مخی - چی پیغمبر (ﷺ) د - هغی د نه مراعات لپاره دری ځله ورته د لمانځه د اعادی او بیرته را گرځولو امر وکړ -

واجب بولی او رکن ئی نه ګڼی ، ځکه رکوع او سجده د قرآن په نص پایها الذین آمنوا اركعوا واسجدوا . . .) الحج - ۷۷ فرض شویدی . او طمانیه په پورتنی خبر واحد واجب و ګرځیده .

په نتیجه کی ویلای شو چی امام ابو حنیفه (رح) د قرآن په پیروی کی خورا مضبوط او متین موقف درلود ، او تروسه وسه یی زیار ایستلی دی چی له قرآن څخه مخالفت و نه شی . چی په عین حال کی یی د سنتو حیثیت او مکانت په خورا درناوی ساتلی ، او په پوره احترام سره یی د خدای د رسول او قرآن د لومړنی مفسر او موضح د ارشاداتو په وړاندی د تطبیق او تدقیق روش اختیار کړیدی ، چی ښایي مخکی له مخکی دغه دوه نصوص (قرآن او سنت) دواړه معمول او تطبیق شی او یوهم متروک او بی عمله پاته نشی . او که هیڅ امکان نه و، بیا خو ښکاره ده چی د خدای کلام د رسول الله پر حدیثو مقدم دی .

همسنگران پیامبر اسلام

چهارم به گذشته

هر قدرت و غالب و دارای
دولت و حکومت اما همینکه از
فرمان الهی سر باز زدند حالشان
چنین شد که می بینی!!
آری...

ابو درداه شکست سریع
کشورهای فتح شده توسط ارتش
ظفر مند اسلام را بدینگونه
تعلیل میکرد: فقر آنکشور ها از
روحانیت راستینی که حفاظت
شان می کند، و نداشتن دین
صحبی که به خداوند ارتباط
شان می دهد...

و از همین جهت نیز، از
رسیدن روزی بر مسلمانان در
هراس بود که رشته های ایمانشان
از هم بگسلد و روابط شان با خدا
و با حق و بانی کو کاری سست
گردد و در نتیجه این امانت
(نیرومندی و پیروزی) به عین
سهولتی که از ملت های دیگر
به ایشان منتقل شد، از آنها نیز
بدیگران انتقال یابد!!

بدانگونه که دنیا با هست
و بودش در یقین ابو درداه عاریتی

ابو درداه رضی الله عنه
بخش دوم
دنیا با همه زیب و زینتش از
دیدگاه ابو درداه عاریتی بیش
نیست...

هنگامیکه «قبرص» فتح شد
و غنائم جنگ به مدینه منوره
منتقل گردید، مردم ابو درداه
را دیدند که میگرد...
با تعجب بوی نزدیک شده پرسیدند،
و «جبر بن نصیر» به نیابت از
دیگران امر پرسش از وی را
بدوش گرفت:

جبر برایش گفت:
(ای ابو درداه، انگیزه
گرفته تو در روزیکه خداوند
اسلام و پیروانش را عزیز گزائیده
است، چیست)؟؟

ابو درداه پاسخی داد که
از حکمت رسا و فهم عمیقش
نماینده می کرد:

(و ای بر تو ای جبر...
«چقدر مردم در نزد الله تعالی
بی ارزشند آندم که او امرش را
اطاعت نمی کنند...

مردم «قبرص» ملتی بودند

بیش نیست، هم بدینسان زندگی
دنیا هلی است به سوی زندگی
جاودانی و هر شکوه آخرت...
روزی یارانش به عیادت
وی که بیمار بود آمدند، دیدند
که بر فرش از پوست خوابیده
است...

گفتند: «اگر میخواستی
فروشی نکوتر و نرمتر ازین
میداشتی...»

ابو درداه در حالیکه با انگشت
سبابه و در خشش چشمانش به
طرف محل دوری اشاره میکرد،
پاسخ داد:

(خانه ما آفتاب است...
«برای آن خانه توشه فواهم
می سازیم... و بسوی آن باز
میگردیم...
بطرف آن کوچ می کنیم...

و بخاطر آن عمل می نمائیم). . !
نگاهی بدینسان بسوی دنیا در
نزد ابو درداء اندیشه و نظر
محض نیست، بلکه راه تعیین
شده زندگیش نیز می باشد . .
باری یزید فرزند معاویه (رض)
دخترش «درداء» را خواستگاری
نمود،

اما ابو درداء خواستگاری
وی را رد کرد و نپذیرفت که
دختر خود را به نکاح یزید در
آورد . . . بعد یکی از مسلمانان
فقیر و نکوکار طلبگار دختر شد،
و وی نپذیرفت و دخترش را به
نکاح آن فرد در آورد . .
مردم ازین کار او در
شکفت شدند، و ابو درداء
با این جملات حکیمانه روشی را
که در زندگی تعقیب می کند
بلیشان بیان کرد:

(چه فکر نمیکنید، هرگاه
بالای سر دخترم درداء خدم
وحشم ایستاده باشند و نقش
و نگار قصرها چشمانش را خیره
کند . .

آنکه دینش کجا خواهد
شد). . ؟! :

این حکیمی است دارای
نفسی استوار، قلبی ذکی. .
و وی به هر آنچه از دنیا
و متاع آن که نفس را بسوی

خود می کشد، و دل را والد
خویش میسازد، پشت پا می
زند . .
او با این عمل خود از
خوشبختی فرار می نماید زیرا
خوشبختی حقیقی آنست که تو
آقای دنیا باشی نه اینکه دنیا
آقای تو باشد .

و هر زمانیکه خواهشات
مردم در زندگی از سرحدات قناعت
و میانه روی تجاوز نکنند، و هر
وقتیکه درک کرد دنیا در حقیقت
پلی است که از آن به طرف
آخرت یعنی جای قرار و محل
تعیین سرنوشت و دار خلود عبور
می نمایند، آخوخت است که از
سعادت واقعی و خوشبختی حقیقی
نصبی وافر و بهره عظیم می
برند . .

ابو درداء برای توضیح
و تثبیت این مطلب می فرماید:
(خیر آن نیست که مال
و دارائی و فرزندان زیاد شوند،
بلکه خیر آن است که بردباری
و حلمت بزرگ شود و دانشت
فزونی یابد و در عبادت الله تعالی
با مردم مسابقه نمائی). .

در زمان خلافت حضرت
عثمان رضی الله عنه که حضرت
معاویه رضی الله عنه امیر شام

بود، ابو درداء به خواهش خلیفه
مبنی بر اینکه وظیفه قضاء را
بدوش گیرد، تن داد . .

و بمجرد پانهادن بر آن
سرزمین در برابر همه آنهائی زرق
و برق دنیا فریب شان داده بود،
قد علم کرد و بیاد آوری منهج
رسول اکرم صلی الله علیه وسلم
در زندگیش و تقوایش و منهج
شهداء و صدیقین پیشقدم در عصر
نبوت پرداخت . .

و شام در آن روزگاران پایتختی
بود غرق ناز و نعمت و شکوهمندی
بسوی . .

و مردم شام ازین شخصی که
آمده بود تا بایند ها و نصائحش
عیش و عشرت و لذت جوئی از
نعمات دنیا را بر ایشان تلخ
و ناگووار سازد، بتنگ آمده
بودند . . .

بناء ابو درداء آنها را جمع
کرد و بیانیه پر شور و سراپا
حکمت و بلاغت خود را چنین
بر ایشان ایراد نمود:

(ای مردم شام! .

«شما است و پیروان
پیامبر (ص) و یارانش، و همسایه
های خانه آنحضرت و یاری
دهندگان در برابر دشمنان اسلام
هستید . .

«لا کن لمیدام به چه علت
است که می بینم نمی شرمید...؟»
«به گرد آوری چیز هائی می
پردازید که خورده نمی توانید...»
«و قصر هائی بنا می کنید
که نمیتواند برای همیش در آن
میکونت نمائید...»

«و چیز هائی را آرزو می
کنید که بآن نمی رسید...»

«مردمان قرن های پیش از
شما نیز به گرد آوری دنیا می
پرداختند و سعی میکردند بسیار
جمع کنند...»

«ورشته آرزوهای خود را
خیلی دراز می گرفتند...»

«و بناهای محکم و استوار
ساختند...»

«ولی سر انجم جمعیت شان
پراکنده گردید...»

«و آرزوهای شان به سراب
مبدل شد...»

«و خانه های شان به قبور
تبدیل گردید...»

«به قوم عاد نظر کنید که
از عدن تا عمان قلمرو اموال
و اولاد ایشان بود...»

پس از گفتن این کلمات
تبسم دیرپا و استهزاء آمیزی به
لبانش نقش بست و بازو هایش
را بسوی جمعیتی که از سخنان

وی گپیج شده بودند، تکان داد
و با تمسخر سوزنده ای فریاد
بر کشید:

(چه کسی از من ترکه آل
عاد را بد و درهم می خرد)...!!
بحق ابو درداء مردیست
که چشمها از نور دانش خیره
میشود و باشکوه حکمتش روشنگر
زوایای تاریک زندگیست، حکمت
وی سراپا ایمان است و عواطفش
تقوی و پرهیزگاری، و منطقش
محکم و رسا...!!

و عبادت از نگاه ابو درداء
وسیله ای برای غرور و خود
نمائی نیست، بلکه بمعنی جستجوی
خیر است و قرار دادن خویش
در معرض رحمت خداوندی و عذر
و تضرعی است همیشگی که
ناتوانی انسان و احسان و فضل
پروردگارش بروی را بیادش می
آرد:

وی درین مورد می گوید:
(در همه عمر تان در
جستجوی خیر باشید...)

و خود را معرض نسیم معطر
رحمت الهی قرار دهید زیرا
رحمت خراوندی دارای نسیمی
است خوشگوار و هر کسی از
بندگان را که خداوند خواسته
باشد با آن نوازش می دهد...

و از خداوند بخواهید نارسائی

های تان را بپوشد، و دلهای تان
را از آرامش برخوردار سازد)...

این حکیم همیشه متوجه
غرور ناشی از عبادت بوده و از
آن مردم را بر حذر می داشت:
غروری که در ایمان بعضی
از ضعیف النفس ها هنگامیکه به
عیادت خود می بالند، رخنه پیدا
می کند، و ایشالرا بر فخر فروشی
و مباحات در برابر دیگران و
میدارد...

بیایید بشنویم وی درین
مورد چه میگوید:

(باندازه مثقالی از نیکوکاری
شخصی که دارای تقوی و یقین
است از کوه عبادت مغروران
بہتر و برتر است؟

و نیز می فرماید:

(مردم را به ادای آنچه
که مکلف نشده اند، مکلف
نسازید...)

و به چیزیکه پروردگار شان
محاسبه نمی کند، محاسبه
نکنید...

در اصلاح خود مشغول
باشید، زیرا کسیکه در پی اعمال
باشد اندویش دراز خواهد شد)
ابو درداء نمی خواهد یک
شخص عابد و پرهیزگار ولو هر
اندازه در عبادت مرتبه بلند

داشته باشد ، خود را محاسب
اعمال پتدگان خدا قرارداد.

چنین شخصی باید ثنای
خداوند را در مقابل توفیقی که
بوی عنایت کرده است ادا
نماید ، و با دعایش و با احساسات
شریفانه و مقاصد نیکش آلهائی را
که چنین توفیقی نصیب شان
نشده است ، یاری بدهد .

آیا با حکمتی در خشاوتر
و پرنور تر از حکمت این حکیم
آشنائی دارید ؟ ؟

برادر دینی اش «ابو قلابه»
در مورد حادثه ای که ابودرداء
را در آن دیده است چنین حکایت
می کند :

(روزی «ابو درداء» بر مردی
گذشت که مرتکب گناهی شده
بود و مردم دشنامش میدادند ،
وی ایشانرا ازین کار منع کرد و
گفت : بمن بگوئید اگر این شخص
را در خندق سرنگون می یافتید ..
آیا از آنها بیرونش نمی کردید .. ؟
گفتند : آری ..

پس دشنامش ندهید ، و ستایش
خداوند را بجا بیاورید که شما را
ازین عمل مصون داشته است .
گفتند : آیا تو از وی نفرت
نداری .. ؟

گفت : من از عمل وی
نفرت دارم ، اما اگر این عمل

را ترک کند وی برادر من
(است) . !

آنچه گفته آمد یک روی
عبادت در نزد «ابو درداء» است
و روی دیگر آن دانش و معرفت
می باشد .

از همینجاست که «ابودرداء»
علم و دانش را بی اندازه تقدیس
می کند . . .

تقدیسی که شایسته یک
حکیم است و تقدیسی که سزاوار
یک عابد و پرهیزگار است ، وی
درین مورد می فرماید :

(هیچیک از شما متقی شده
نمی تواند جز در آنصورت که عالم
باشد . . .

و علمش فائده ای برایش
ندارد جز در آنحال که به آن
عمل نماید) . . .
آری . . .

علم در نزد وی فهم است ،
و سلوک است . . . و معرفت
است . . . و راه زندگی است . . .
و مفکوره است ، و حیات است . . .

از آنجا که «ابو درداء» علم
را بعیث یک مرد حکیم
تقدیس می کند ، دیده می شود
که میگوید معلم مانند معلم
است و هر دو در فضیلت و منزلت
و ثواب یکسان هستند . . .
و معتقدست که عظمت زندگی

قبل از هرچیز به علم نافع وابستگی
دارد . . .

بیانید گوش فرادهیم که
چه نیکو گوهرفشانی می کند :
(نمیدانم شما را چه شده
است که علمای تان از دنیا رحلت
می کنند ، و جاهلان تان در پی
کسب علم برآیند ؟ ؟

آگاه باشید که معلم خیر
و متعلم هر دو در پاداش برابر
اند و جز این دو گروه از سائر
مردم خیری متصور نیست) . . .
و نیز می فرماید :

(مردم سه گروه اند . . .
عالم
و متعلم . . .

و گروه سومی که از طبقه
پائین مردم بوده و خیری از
دست ایشان ساخته نیست) .

و چنانکه قبلا دیدم ، در
حکمت ابو درداء رضی الله عنه
علم از عمل جدائی ندارد .
می گوید :

(چیزی که خیلی زیاد از
آن می ترسم اینست که روز
قیامت در برابر مردم برایم گفته
شود : ای عمروک آیا دانش
آموختی ؟ ؟

ومن بگویم : آری . . .
و باز برایم گفته شود : از
دانشی که آموختی به چه مقدار
آن عمل کردی . . . ؟ ؟)

ابو درداه علمای با عمل را خیلی بزرگ می داشت و بسیار زیاد احترام شان میکرد ، و حق به پروردگارش دعا کرده می گفت :

(الهی بتوازینه دلهای علماء لعنتم کند پناه می برم . . . ای ابو درداه ! دلهای علما چگونه ترا لعنت می کند ؟ گفت : (اینکه از من نفرت نمایند . . . !) آیا دیدید . . . ؟

وی در نفرت علما لعنی را مشاهده می کند که طاقت آنرا ندارد ...

و از همین جهت به پروردگارش زاری میکنند که وی را از آن لعنت در پناه خودنگه دارد...

راستی چه نیکوست علمی که با عمل قرین باشد و چقدر قابل تعظیم و احترام است عالمی که جز خدا از کسی نترسد و آنچه را که پروردگار گفته است تبلیغ نماید و در برابر زور ، زر و تزویر تسلیم نگردد ... و افغانستان بخون خفته چقدر امروز باینگونه علماء نیاز دارد ...

علمائی که نه تنها از توپ و تانک و طیاره های ویرانگر روسها که از کلاشنکوف مجاهد نیز نهراسند و باصراحت لهجه و جرأت پیامبر گونه مجاهدی را که راه جهاد را گم کرده و اگاهانه

بر برادر کشی مصروف می شود و فهمیده یا نفهیده خوش خدمتی دشمن را می کند او را براه راست دعوت کنند و اعمال ناشایسته اش را تقبیح نمایند...

علمائی که با درک رسالت ایمانی و تاریخی خود و بادرک هواقب خطرناکی که در انتظار افغانستان غرقه بخون است مردانه پیا خاسته و رهبرانی را که چنان اشخاص را در صف مجاهدین جای میدهد نصیحت کنند و اگر نصیحت شان کارگر نشد لعنت کنند که لعنت چنین علماء در نزد خداوند ارزش دارد ، و نتیجه می دهد.. گفتند :

علمائی که باعمل به حدیث شریف «الساکت عن الحق شیطان اخرس» حقگوئی را بر همه مصالح و منافع دینی خویش ترجیح داده و این همه رهبران اتحاد و اتفاق و یکدلی و یکرنگی و ترک خود خواهی ، فراخوانده از عذاب دردناک الهی بترسانند و روز آخرت و استادن در پای محکمه عدل الهی و جوابدهی شان در برابر همه نابسامانی هائی که از اتفاق ایشان در جهاد ایجاد شده و می شود بیاد شان آرند..

درست است که علمای ما مخصوصا علمای داعیون اتحاد که خداوند اجر شان دهد درین راه قدمهای خیلی استوار برداشتند و در بمیان آمدن اتحادی که کاملاً اصولی بود کوشش های

زیادی نمودند ، ولی باید کوشش خود را برای استحکام بهترو بیشتر اتخاذ بخرج دهند اسور را درنیم راه رها نکنند زیرا تاریخ پرافتخار اسلام ازینگونه علماء که نه تنها در برابر ائمه کفر بلکه در مقابل حکمروایان مسلمان که از اسلام فاصله گرفته بودند ایستاده و بدون خوف و هراس حق را گفته و ایشانرا به صراط المستقیم الهی فرا خوانده اند یاد دارد از قبیل حضرت سعید بن جبیر تابعی بزرگواری که در برابر حجاج ظالم فرمانروای مسلمان ولی خونخوار اموی قیام کرد و مردانه حق را گفت و مردانه با استقبال شهادت شتافت ، حضرتش از فقهای بزرگ مدینه منوره و از فقهای هفتگانه بود که فتاوی شان سند بوده و معتبر ترین فتاوی بشمار می رفت ..

و حضرت امام اعظم ابوحنیفه (رح) که تسلیم ظلم حاکم وقت خود نشد و رنج زندان و سوزش تازیانه های جلادان و بروایتی شهادت را پذیرا شد ، ولی از حق گفتن باز نایستاد ... و حضرت امام احمد حنبل (رح) که شلاق و تعذیب و شکنجه توانفرسارا پذیرفت ولی ازینکه زبانش را از گفتن حق ببندد ، امتناع ورزید ...

و . . . اندرین ره گشته بسیاریان قربان شما آری چنین بقیه در (۱۶۳)

قیام الدین کشاف

ایمان او خواخوږی

د انسان زړه چی که د ایمان په وړانگو روڼ او روښانه شی نو د خواخوږی او همدردی په لولوله معمورشی پیاد تیری په خیر نرم وی ، د موم په خیر سخت نه وی ، یعنی مرنه وی ، بی احساسه نه وی ، ژوندی وی ، نا اغیزمن نه ، اغیزمن وی ، د حالاتو او حوادثو په وړاندی بی تفاوته نه وی ؛ بلکی په ښیګڼو ښاد او په نا خوالو نابادشی .

د مؤمن له خاصو صفتونو څخه یو دادی چی د خپل ژوندی زړه په وسیله تمیز کوی ، د وګړو ترمینځ تمیز ، د حالاتو ترمینځ تمیز ، د پښو ترمینځ تمیز . د مستضعفانو او بیوزلو لپاره نرم میری ، د غمخېلو پرحال دردمند کیږی ، د مظلومانو پر کړاو کړیږی اوله ظلم او اذیت رسولو نه کمر کچن او متفر وی ، د جرمونو له ارتکاب نه ډډه کوی او خبر اونیکې ته هوسیری - له

نورو سره د خواخوږی او همدردی پخاطر خپلی ذهنی او جسمانی قواوی ، خپل وخت او فرصت وقف کوی ، د هغو لپاره دښمنګنی او سوکالی غوښتنه کوی ، پرهغو بی بده ورځ نه لوریږی ، د هغوی د نجات او صلاح هیله من وی ، نه غواړی د هلاکت او عذاب خواته وخوځیږی ، د همدی ، خواخوږی په لولوله مالی اتفاق ته حاضریری ، وډی ته ډوډی ، تیری ته او به ، لوڅ ته جامه ورکوی ، د ناروغ د تداوی ، د ناپوه د تعلیم ، د یتیم د سرپرستی او د مسکین او محروم د لاسی نیوی په لارکی په خوشاله زړه او ورین تندی لګښت کوی .

د مؤمنانو د ټولنیز ژوند بیلوونکی نښانه او څرګنده بیلګه همدغه ده چی هغه یوه سخت زړی ، بیرحمه او ظالمه ټولنه نه وی ؛ بلکی د انسانیت لپاره زړه سواندی ، خواخوږی او پخپلو

مینځو کی یو د بل په درد درد منه او یو د بل پر غم غمجنه ټولنه وی ، په انفرادی توګه هم یو مؤمن د الله د مهربانی د نښانو مظهر دی ، او په ټولنیزه توګه هم د مؤمنانو ټولنه دخدای دهغه رسول (ﷺ) نماینده ده چی دهغه په ستاینه کی ویل شویډی : وما ارسلناک رحمة للعالمین .

پیغمبر (ﷺ) پخپل امت کی تر ټولو لوی اخلاقی صفت د ډیوی بلولو هڅه کړیده هغه همداد خواخوږی صفت دی ، لکه چی دهغه له مبارکو احادیثو له معلومیږی :

بخاری او مسلم د حضرت جریر بن عبد الله (رضی الله عنه) په روایت حدیث را نقل کړیدی چی په هغه کی پیغمبر (ﷺ) فرمایلی دی : الله پرهغه چا باندي رحم نکوي چی هغه پر انسانانو باندي خواخوږی نه وي .

د درد لامله په بې خوبۍ او کړاؤ اخته کېږي» .

بخاری او مسلم د حضرت ابو موسیٰ اشعري رضی الله عنه په روایت حدیث نقل کړیدی : رسول اکرم صلی الله علیه و آله فرمایلي دي : «مؤمن دېل مؤمن لپاره د هغه دیوال غونډی دی چی ځینی یړخی یا ځینی نوری ټینګوی»

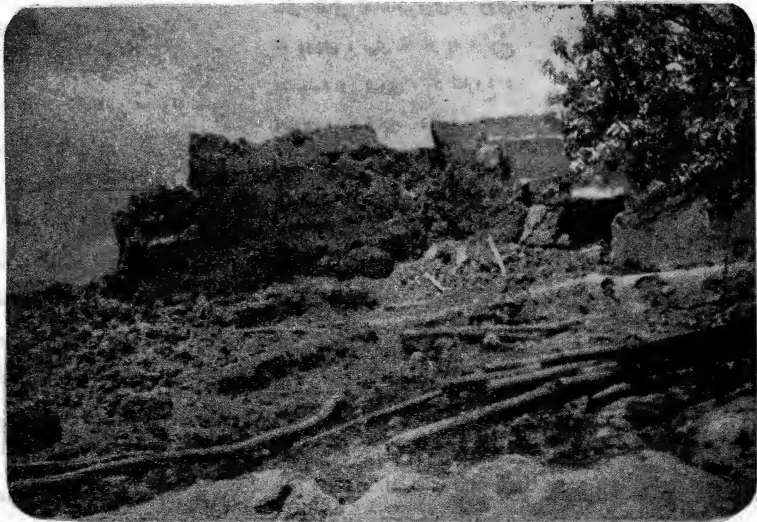
همدارنگه بخاری او مسلم یو بل حدیث د حضرت عبد الله بن عمر رضی الله عنه په روایت را وړیدی : رسول الله صلی الله علیه و آله فرمایلي دي : مسلمان د مسلمان ورور دی ، نه پر هغه ظلم کوی ، نه دهغه له مرستی نه لاس اخلي . څوک

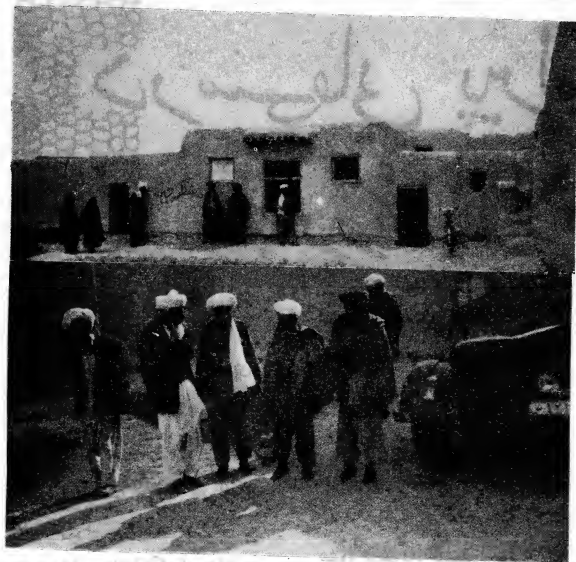
څخه ندی چی زموږ پر کشرانو زړه سواندی نه وی او زموږ د مشرانو احترام ونکړی . مسند احمد او ترمذی د حضرت ابو هريره رضی الله عنه په روایت د رسول اکرم صلی الله علیه و آله حدیث را وړیدی چی : یوازی دېد سرغه انسان د زړه تاخچه له خوا خوړی نه تشه وی .

حضرت نعمان بن بشیر رضی الله عنه روایت کوی چی رسول اکرم صلی الله علیه و آله فرمایلي دي : «تاسی به مؤمنان پخپلو مینځو کی د زړه سوی ، مینې او خواخوږی په چارو کی لکه- دیوه بدن په څیر و مومی چی که پریواندام کوم درد وی نوټول بدن د هغه

ابو داؤد او ترمذی د حضرت عبد الله بن عمرو بن العاص رضی الله عنه په روایت د پیغمبر صلی الله علیه و آله دا حدیث را نقل کړیدی چی پر خواخوږ و باندې رحمان ذات رحم کوي . د ځمکی پراؤ- سیدونکو رحم وکړی چی د اسمانو نو څښتن پرتاسی رحم وکړی . بخاری د حضرت ابو سعید خدری رضی الله عنه په روایت د پیغمبر صلی الله علیه و آله حدیث را وړیدی چی څوک چی خواخوږی ناری هغه د خدای له رحمت نه بی برخه دی .

د ابن عباس رضی الله عنه په روایت ترمذی د پیغمبر صلی الله علیه و آله حدیث را- وړیدی چی : هغه څوک له موږ

چی د چپل ورور د اړتیا په لری
کولو کی وی الله به د ده د
اړتیا په ایسته کولو کی شی ،
او څوک چی له یوه مسلمان څخه
کوم غم ایسته کړی ؛ الله به
دهغه د قیامت د ورځی له غمور
نو څخه کوم غم سپک کړی او
څوک چی دیو مسلمان پر عیبونولمن
واچوی الله به د قیامت په ورځ
دهغه عیبونه پټ کړی» .

له دغو او نورو داسی بی
شمیره نبوی ارشاداتو څخه څر
گندېږی چی خواخوږی له ایمان
سره تړلی صفت دی ، څوک چی
ریشتونوی او کامل مؤمن وی نو
زړه سواندی او خواخوږی به
وی او کوم زړه چی له ایمان
نه خالی وی هغه د تیری او
اوسپنی پشان سخت وی، له یوازی
د همدردی او خواخوږی
احساس پکی نه وی بلکی له
ظلم ، فساد او وینو تویو لوڅخه
خوند اخلی ؛ ځکه چی همدادکفر
اوله خدای سره د دښمنی لرلو
زیره نده عادت اوخوی دی .

چی دهریان او کمونیستان ددی
پکاره نمونه او مثال راوړل کیدای
شی : د کمونیستی انقلاب
مشرویل دی؛ د نړی له انسانانو
څخه په سلوکی د پنځه او یاوو
وژل څه ټاک نلری خوچی پاتی

په سلوکی پنځه ویشت صحیح
کمونیستان شی .

د کمونیستانو د سخت زړیتوب
او بیرحمی باور یتوب یوازی د
وینا ترخه نه ؛ بلکی د عمل په
ساحه کی یی د خپلی دغی
مفکوری پوره اثبات هم کړیدی.
د ځمکی په هره برخه کی چی
کمونیستانو د خپل حیوانی پلید
رژیم نفوذ او ټینګښت غوښتی
دی ؛ هلته یی د انسانانو د وینو
رودونه بهولی دی ، او د وژل
شریو مظلومانو زیات شمیر پنځو،
یا شو مانو او بوداگانو تشکیل
کړیدی چی همدا اوس په مسلمان
افغانستان کی عامه انسان وژنه

ددی خبری څرګنده بېلګه ده چی
له ایمان نه خالی زړونه د تیری
پشان کلک او له انسانی عاطفی
او خواخوږی نه بیخی محروم
وی؛ ځکه چی له خدایه نه ویرېږی
او پر آخرت بانندی بی باور او
عقیده نشته او له د غسی وحشی
درنده ځناورونه خدای ته پناه
وروړل په کار دی . لکه چی
قرآن کریم د موسی (ع) د وینا
حکایت کوی او مونږ ته تلقین :
انی عذت بری و ربکم من
کل متکبر لا یومن یوم الحساب.

درسی‌های پیرامون مبارزه اسلامی

درس دوم: ب

بغاطر حزب یگانه «خدا محوری»
و در جهت جنبش اسلامی یگانه
در واقعیت امر مفروض این است
که: مسلمانان علاوه بر اینکه
باید در یک منطقه و در کشوری
صف واحدی را تشکیل دهند،
مکفیت دارند که در همه
جهان بحیث یک کتله عرض
اندام نموده و از یک گریبان
سربرازند.

استاد بناء که . رحمت خداوند
شامل حالش باد، اصول بیست‌گانه
را در زمینه شناخت آید یولوژی
اسلامی وضع نموده تا بحیث یک
قسم مشترک زمینه امکان تلاق
مسلمان را از نظر درک و شناخت
اسلام میسر سازد؛ بناء برادران
اندیشه بی و عقیدتی راست
تا سازمان‌ها و تنظیم‌ها را در
اشکال و فورم‌های هسته‌گذاری ناپند
که عامل رسیدن بجبهه و یا ساز-
مانی در یک کشور بوده و در

نهایت امر جنبش اسلامی یگانه
را در گستره جهان تهداب‌گذاری
نمایند. راستی از همان آغاز سقوط
خلافت تا همین اکنون مسلمانان
نتوانستند جمعیتی را تشکیل دهند
که از قیادت و احدی در یک
کشور برخوردار باشند، چه رسد
باینکه دارای تشکیلی در سطح
جهانی بوده و همه کشور های
اسلامی از یک رهبری و زعامت
پیروی نمایند. از همین جا است
که ما در یک کشور با دسته‌های
گوناگونی برمی‌خوریم، دسته
هایی را می‌بینیم که بر محور
تصوف حرکت می‌کنند، بگروه‌هایی
روبرو می‌شویم که بر مبنای علم
تشکل یافته‌اند، دسته‌های دیگری
را می‌بینیم بر اساس اجراء کار
های خیر تشکیل یافته‌اند،
هكذا با گروه‌های دیگری برمی
خوریم که بر مبنای فکری
خاص برپا شدند، با بسا افراد
دیگری نیز مواجه می‌شوید که

گیج و حیرت زده این سوو آنسو
در حرکت هستند و بایکی هم
پیوند سازمانی ندارند.

امروز شمانمی توانید مسلمان
را در چنان سطحی در یابید که
یک هدف و یک سازمان و طرز
دید واحدی آنها را شیرازه بندی
نماید، برعکس آنچه را که امروز
با آن روبرومی شوید هما نا تشتت
و پراگندگی است مسلط بر جو
زندگی مسلمانان، پس راز
موجودیت همچو یک وضع در
کجا نهفته است؟

تامل آرام و ژر فنگرانه در
قرآن کریم و سنت پیامبر عوامل
و اسباب این وضع را برای ما باز
گو نموده طوریکه تفکری برهمین
منوال پیرامون واقعیت‌ها پاره
آن عوامل را در برابر دیدگان
ما مجسم میسازد که فشرده آنرا
در حدودیکه رویت آن امکان
داشته باشد انگشت نما می‌کنیم.
۱- قرآن کریم یکی از عوامل
تشتت و تفرقه بنی اسرائیل را

یاد آور شده که همانا در طاق
نسیان گذاشتن قسمتی از وحی
نازل شده با و شان است ، و می
فرماید : « فسنوا حفظاً مما ذكرنا
به فاغريتنا بينهم العداوة والبغضاء »
(مائده ۱۴) (پس فراموش کردند
برخی از آنچه را که پند داده
شده بودند بآن ، پس برانگیختیم
میان شان دشمنی ظاهر و بغض
پنهان)

بر مبنای حقیقت فوق زمانیکه
مسلمانان با گروهی از آنها اسلام
را در مجموع و یا بخشی از احکام
و یا تلاش در جهت تطبیقش
را ، در صورتیکه تطبیق آن در
حال از امکان بدور باشد ، مورد
غفلت و فراموشی قرار دهنده
همان است که همه عوامل بارشده
باعث موجودیت عداوت و بعض
گردیده و نقش ملموسی را در
تشتت و ضدیت میان مسلمانان
بازی می کند . کسیکه امروز
نظری بر واقعیت زندگی مسلمانان
بیاندازد مسلمانان را در چهره های
مختلف در خواهد یافت که ؛
برخی از آنها مکلفیت خویش را
در زمینه حکم بدساتیر فرود آمده
از جانب خدا ، فراموش نموده
و عده دیگر هم مکلفیت شانرا در
اجرای کار های نیک و پسندیده از
یاد برده اند ، طوریکه گروهی

پهلوی عبادتی اسلام را در طاق
نسیان گذاشته و گروه و یگری
جانب اخلاق این ائین پر جلال
را از نظر الداخه است .

پس با لترتیب آنچه میتوان
بعیث نتیجه از قضایای یساده شده
بدست آورد ، همان نقص و عدم
تکمیل درک و شناخت همه
مسلمانان از اسلام است .

یقیناً همین که مسلمانان ، نا
درستی پیمان دوستی بستن بغیر
خدا ، را فراموش نمودند ، عاملی
بسند خواهد بود در تشتت و پرا
گندگی مسلمانان که این عامل
خود موجود است ، بر پا داشتن
حکومت اسلامی بخاطر تحقیق
بخشیدن احکام اسلام و جهاد
نیز مورد فراموشی مسلمانان بوده
که خود عاملی است در ذات
خود بسنده در تشتت و پراگنده گی
مسلمانان که متأسفانه موجود است
به همین شکل شما می توانید همه
بخش های زندگی مسلمانان را نظر
آندازی نمائید .

بناء میتوان نسیان و فراموشی
را بعیث یک سبب اصلی در
تشتت و پراگندگی مسلمانان تلقی
نمود .

۲- قرآن به سبب دیگریکه منجر
به تفرقه و تشتت بنی اسرائیل
شده ، اشاره نموده که همانا حسد
است .

خداوند درین زمینه فرموده
است : « وما تفرقوا الا من بعد
ما جاء هم العلم بغیا بينهم »
(اختلاف نکردند مگر بعد از آنکه
آمد بایشان علم و لاین اختلاف
بر مبنای حسدی بود که در میان
شان وجود داشت)

پيامبر که درود پر روان او و
پا رانش باد ، در تفسیر آیه فوق
می فرماید : « دب بینکم داء
الاسم قبلکم الحسد و البغضاء -
الحالقة ، لا قول الحالقة التي
تحلق الشعر و اما الحالقة التي
تحلق الدين » در دیکه است های
گذشته و قبل از شما بآن دست و
گریبان بودند و بشما سرایت کرده
حسد و بغض است که آن تیغ
است ، منظور من از تیغ تیغی نیست
که مورا حلق می کند بلکه
مراد از تیغ (حالقه) تیغی است
که دین را نابود می سازد .

بناء با موجودیت حسد انجام
امر تلاق و تفاهم بین مسلمانان
اسکان پذیر نیست .

۳- قرآن کریم ازحمیت خداوند
بعیث سبب حقیقی تالیف بین دل
های مسلمانان یاد آور شده و
صفات و ویژگی دی مومنانرا که
باتصاف بانها شایستگی رحمت خدا
را پیدا می کنند و گرمجوشی
میان دل هایشان ایجاد می شود

ذکر نموده و می فرماید: «ولا یزالون مختلفین الامن رحم ربک» (هود ۱۱۹)

خداوند در مسود و یژگیهای شائستگان رحمت خداوندی فرماید: «المؤمنون و المؤمنات بعضهم اولیاء بعض یأ مرون بالمعروف وینهون عن المنکر و یقیمون الصلوة و یؤتون الزکاة و یطیعون الله ورسوله اولئک سیرحمهم الله» (توبه ۷۱)

یعنی: مردان و زنان مسومن برخی دیگرند، امر میکنند بکار پسندیده و از کار بدعبار میدارند، نماز را برپا میدارند و زکات میدهند، و فرمانبری میکنند از خدا و پیامبرش، همین گروه بسزودی طرف رحمت خداوند قرار گرفته، همانا خداوند غالب و با حکمت است.

«والف بین قلوبهم لوانفت مافی الارض جمیعاً ما الفت بین قلوبهم ولكن الله الف بینهم» (الانفال: ۶۳) پیوند دوستی افکند میان دل هایشان اگر خرج میکردی به آنچه را در زمین است همه را، نمی افکندی الفتی بین دل هایشان ولیکن خدا الفت افکند میان دل هایشان هر آئینه او غالب و با حکمت است. تشمت و پراگندگی درمیان

مسلمانان چون در دی داشت که با آه و فریاد درمان پزیر نیست، باید در پی درمان و ریشه های این جرثومه تباهگر را قلع نمود. آری درد های مسلمانان پی آمد همین درد هایی است که از آنها نام بردیم و باید در جهت درمان آنها کمر بست آنچه را که نباید درینجا از یاد برد همان یاد آوری سببی است برخاسته از پیکر است اسلامی و آن پیروی از راهی است جز راه خدا؛ که خداوند فرموده است: «ولاتتبعوا السبل فتفرق بکم عن سبیلہ» (انعام ۱۵۳) (۱).

آری بر همین اساس است که تلاقی فکری میان مسلمانان تحقق نیافته و گرمجوشی بین آنها ملموس نیست. طوریکه واقعیت امرهم در جهان اسلام همین است که می بینیم.

جهان اسلام در مجموع راه های ناهمگونی را می پیماید، طور مثال ما در یک کشور ده ها راه شیطانی را می بینیم که جدا از راه خداست، بناء اگر خواهان یک وحدت و حقیقتی هستیم باید در جهت یک دعوت همه جانبه و صدای عام گام برداریم. شکی نیست که حل قضیه توحید صف مسلمانان اساساً در حل همین قضایا و مشکلات نهفته است. ما از مسلمانان جهان خواستار آنیم تا در هر منطقه و کشوریکه قرار دارند باید دسته و احدى را در سطح اخلاق و فرهنگ حزب خدا محوری و جمع شدن بر محور یک نظام مناسب و پلان درست هسته گذاری نمایند و خدا دانا تر است که فریضه وقت هم جز این چیزی دیگری نخواهد بود. ما ضمن سطور آتی به قضایایی

در رابطه باین موضوع اشاره می‌کنیم :

بودن یک مسلمان بصورت گنج و حیرت زده که پیوند اخوت خاص او را بدسته یی از دسته های مسلمان ربط ندهد ، وضع نادر- ستی است ، چه موجودیت این وضع سدی است در راه توصیه بحق و شکیبایی . و پیا مبرکه - درود خدا او را باد - درین زمینه می‌فرماید: (و تأئید خداوند با- جماعت است ، کسیکه مخالفت از جماعت را پیشه خودسازد پایان کارش آتش دوزخ خواهد بود ، شکی نیست که گرگ گوسفندپرا می خورد که از رومه دور باشد» و «شیطان بیک نفر نزدیک است و ازدو نفر دور تر» و «دوستر من آنهایی هستند که در راه من بیگدیر دوستی می ورزند ، دید و اذید می کنند و هستی و دارایی خور را صرف می کنند» باید دانست که منظور از تأکید بالای اخوت در سطح خاص در طاق نسیان گذاشتن اخوت در سطح عام نیست ، طوریکه منظور از دوستی در خاص از یاد بران دوستی در سطح عمومی آن نیست . خداوند همه مسلمانانرا برادر هم خوانده و آنها را بحیث یکدسته یی همکار و همیار قلمداد

می کند و می فرماید «انما المنون اخوة» (حجرات : ۱۰) جز این نیست که مسلمانان برادر یکدیگرند .

«المنون والمومنات بعضهم اولیاء بعض» (توبه : ۷۱) یعنی مردان مؤمن و زنان مؤمن برخی کارساز برخی دیگرند . بناء کمک و همکاری میان مسلمانان بحیث یک امر اجتناب ناپذیر تلقی شده و این همکاری با کنش دفاع از ناسوس آغاز می یابد پس ما بکافر و منافق اجازه نخواهیم داد که برادران مسلمان ما را هدف تاخت و تاز خویش قرار دهند و قتال و نبرد مشترک عالیتزین زروه این همکاری و تساعداست که خداوند در مدح سپاهیان این نبرد مشترک می فرماید : «ان الله یحب الذین یقاتلون فی سبیلہ صفا کانهم بنیان مر - صوص» (۱) .

ابن اخوت و همکاری زمانی بذروه کمال می رسد که مسلمانان پیکر واحدپرا که پیامبر هم آنها را به پیکر واحد نامیده است ، تشکیل دهند ، و این امر هم تحقیق نخواهد یافت مگر آنکه یک رهبری از مسلمانان تمثیل نموده و میان آنها تعاون موجود باشد و از یک تحرک و هماهنگی کاملی در جهت تحقق آرمان و هدف برخوردار باشند .

فقدان درک شناخت مسلمانان از یکدیگر و یا دآوری بر برخی ، دیگر از دور چون ضخیم ترین حجابی است در میان مسلمانان و از همین جا است که ضرورت گشایش تفاهم و مناقشه در میان عامه مسلمانان تبارز می کند ، تا ضمن این مناقشه و تفاهم نقاط اختلاف و مواضع اتفاق تعیین و تشخیص گردد و هر یک وجهی نظر خویش را بازگو نماید ، هرگاه این

خدای په اسانی

مور جانی ستا له پاکي غیږي څخه
 ځم د خلاصون په لور رخصت اخلمه
 چی له ژوندون څخه دوزخ جوړوی
 ځم نمرود یانو نه همت اخلمه
 چی د انسان په ژوند ملنډی ومی
 د دوی هر ضد توغ د غیرت اخلمه
 د ستمگر او ظالم ځواک سلېوم
 له سرو کفارونه جرأت اخلمه
 چی په خوارانو دوی نا تار جوړوی
 ورځینی دا ځواک او قدرت اخلمه

سوری د ظلم زولنی ما توم

د تور و شپو توری پردی ځیروم

موری ستا پی په ما حرامی اوسه
 څو دا تیاری د ژوند رڼا نه کړمه
 خود آفت سور لېمون څیړی نکړم
 او تری بهر دا سپین سبانه کړمه
 آدی ترهغو شیدي مه را بښه
 شقو نقاب پوش طاغوت رسوانه کړمه
 ماته د حق پیکار گرو نه وائی
 خود شیطان څیره افشانه کړمه
 د تودو وینو په ځالده بهر کی
 څو د خلاصون جوهر پیدا نکړمه
 تر هغو نه کوم ارام مور جانی
 څولو غرن انسان بښانه کړمه

شکر دی ستو کی قوت لرمه

وینه می جوش لری غیرت لرمه

منه ، موری چی دا سره شرمېنان
 زموږ په غوښو باندي و څریدل
 د انسلایت دغه رسوا دښمنان
 په عصمتونو باندي و دنگیدل
 دا د تزار میراث خواره جلا دان
 زموږ په وینو باندي وپرسیدل
 پخپل تما توبی کی فی و وژلو
 دلته فی دیس بسوز لان وژول
 د خدای پالنې او ایمان پر جرم
 دلته فی ډیر مومنان و کړول
 دلته فی ډیر معصوم صفته ځلمیان
 د ځان په وینو باندي ولېبول

ځم د ظالم په کور غوغا جوړوم

ځم د مظلوم د درد دوا جوړوم

څو ولی؟ موری هرڅه پای ته رسی
 په هری شپې پسی سهار جوړیږی
 که اوس اسمان کی ستوری نه ځلیږی
 ژړبه دستور و پری قطار جوړیږی
 ډیر غلگرو په دی سرو لېکرو
 یوه وږخ زموږ د بری وار جوړیږی
 دا د شهید د سره پرهاړ حکم دی
 چی په کفارو به لا تار جوړیږی
 دغه خزان به په مرگ کده وکړی
 پیکلی نوبت به د بهار جوړیږی
 د آریانا په دی لرغونی کور کی
 لښ قبرستان به د تزار جوړیږی
 پری زموږ لار کی قدم پیکلوی
 رڼا زموږ منځ نه غور تم بمبوی -

«عبرت»

رسیده است .

خون شفق ز دینه بډایان رسیده است
 از بس جفا بمردم افغان رسیده است
 بنیان فکن سرشک ستمدیدگان کنوت
 چون موج پرتلاطم صوفان رسیده است
 بنگر خروش موجه ای طوفان بیخودی
 تا قعرثری خون شهیدان رسیده است
 دوران تیره روزی و حرمان بسر رسید
 وجد سحر باین شب هجران رسیده است
 ظلمت ازین کرانه بیندید رخت خویش
 چون صبحدم به نقض شبستان رسیده است
 تسکین ترا بیاست به بیتاب و تب شدن
 حکمت بدست حاکم دوران رسیده است
 تدویر رستخیز نه چندان بود بدور
 چون نیک و بد به عرصه ای میزن رسیده است

گوش فلک فسرده ازین بیشتر مکن
 «شکوه» اگرت فساله بهایان رسیده است

زموږ شعار

د خدای (ج) رضا مو هدف ،
حضرت محمد (ﷺ) مو رهبر ،
قرآن شریف مو قانون ،
د خدای (ج) په لار کی جهاد مو لار ،
د خدای (ج) په لار کی شهادت مو ستر هدف ،
آزادی مو عزت ،
او

اركان خشراف کمیټه فرهنگ

شرعی ججاب مو پټ دی .

شماره مسلسل ۲۳ - سال دوم - شماره پازدهم - ذيقعدہ ۱۴۰۴ ق

آنچه درین شماره میخوانید

هر سهار سترکی د کډل په او بنکو د کی
په دا باغ کی بی ژړلو خندا نشته
د افغانستان د اسلامی انقلاب پیری چی چا
د خپلو وینو په سمندر کی مسخ پرمقصدی ساحل
روانه کړی ده ، هنوی پاک خدای (ج) که خالنه
خالنه او که په د له خپلی غیری ته و بلل ، او که
د ساحل خوسره لری وځی ؛ نود الهی بلنی ددی لری
په اور دیدو کی څه شک ندی پکار .
زموږ لیمه لا دیوه کاروان بریلتانه نه وی وچ
شوی ، چی د قضا غشی مودلی قالی برسینه ور
بنځ شی ، او هغه څه را باندی وشي ، چی غلیم
موږی اختری و کړی ، د شهادت لومړنی کاروالیان
خولا پریده ، پدی میاشت دوو کی موچی د کومو
ننگیالیو واتلو مجاهدینو په ییلتانه څپکر خوسره
غلبل شو ، پرهنی یواځی د زړونو مالک خبر دی .
موږ ته د الهی مشیت په تعیل او تعمیل کی
د څه ویلو لآخه مجال دی ؟ خود شاهد خدای (ج)
له در باره غواړو ؛ د خپلو شهیدانو په وینی بیه
(خون بها) کی وروستی سو په ، نه سپړلو کی وینه
او د بشر د ستر غلیم سړیغواره روس په ورالدی
یوه منتقمه جذبه را کړی .
د شهیدانو دار یکوالو او خپلوانو پرتولو
بودی د خپلی مهربانۍ پټی کیر دی .
او بالاخره :
شهیدان بودی د نړیوال اسلامی انقلاب دبری
لپاره مشال و تر خوی . (آمین)

شماره	مضمون	صفحه
۱-	پیغام	۴
۲-	ترحم و تشدد . . .	۵
۳-	مرکه یا . . .	۱۲
۴-	حضرت علی (رض)	۱۸
۵-	امام اعظم (رح)	۱۳
۶-	همسنگران پیامبر . . .	۲۶
۷-	ایمان او خواخوږی	۳۱
۸-	درسهای پیرامون . . .	۳۴
۹-	اسلام او یووالی	۴۳
۱۰-	منطق کمولیزم	۵۵
۱۱-	دعوت به یکتاپرستی	۶۲
۱۲	جهان مدلیت نما . . .	۶۹
۱۳-	راغلی لیکونه	۷۲

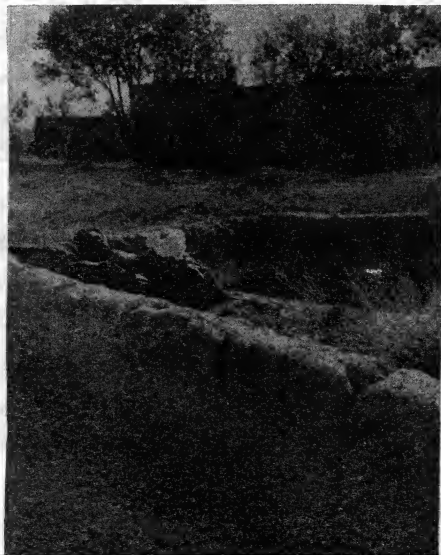
طرز دید ها و بینش ها بر دلائلی استوار بود درین صورت می باید طرفداران آن طرز دیدها و بینش ها معذور پنداشته شوند و در جستجوی آن اصول و پرنسپ های باشیم که نقطه تجمع ما را تشکیل دهند، ولی در مواضع اختلاف برخی دیگر را باید معذور بدانیم طوریکه روش پیشوایان اجتهاد هم همین بوده است .

باید یاد آوری نمود که رسیدن باین مرتبه ایجابگر عنصر هایی است که در اخلاق و فرهنگ حزب خدامحوری بزور کمال رسیده باشد و با برخورداری از این ویژگی و ویژگی دیگر را نیز دارا باشد که نهان توانمندی در زمینه نکوین رشتۀ الفت و مودت در میان دل ها است .

ارتقاء همه گروه های اسلامی را - ضمن برنامه های فرهنگی - تربیتی و ساز ماندی بحیث پیش در آمد در یکپارچگی مسلمانان در یک کشور و در جهان ، بسوی کمال ، همین عناصر بدوش دارند ، وظیفه این عناصر قناعت دادن مسلمانان به حرکت در راه کمال بوده و در نهایت مسؤولیت دارند که با کار دسته جمعی در جهت تحقق اهداف تعیین شده پدیده مسلمانان گام بردارند .

واضح است که موضع رهروان راه توحید در رابطه با آنهائیکه مسلمان نیستند یک موضع کاملاً آشتی ناپذیر است. ولی جدایی و فاصله گرفتن مسلمانان از یکدیگر مبنی بر یک مسله فرعی انحرافی است از مسیر اسلام ، خیلی ها بعید به نظر می شد که دو دانشمند مسلمان در همه چیز و در همه قضایا وحدت نظر داشته باشند ، حتی پیروان یک طرز دید و بینش را نمی توان یافت که در هیچ نقطه اختلاف نداشته باشند ، پس اگر قرار برین شود که اختلاف وجه نظر در هر امر فرعی و جزئی را باعث فاصله مسلمانان

تلقی کنیم ، شهادت مسلمان را هم نخواهید یافت که در یک فضای اخوت و صفا زندگی کنند . باید متوجه بود که در اینجا جا کسانی باین آمادگی هستند که جنگ فیصله کن را بر مبنی پاره اختلاف های جزئی در میان مسلمانان شعله و سازند و همین اختلافهای جزئی را بحیث یک امر فیصله ساز در ذهن آنها جا دهند . واضح است که همچو یک جهت گیری عامل بسنده خواهد بود در هم کوبیدن کیان و هستی مسلمانان و سیادت دیگران بر آن ها ، طوریکه همین اکنون هم وضع برینموال است . موضعگیری سرسختانه ای را که برخی با

در برابر برخی دیگرمان مبنی برهمچو مسائل اتخاذ می کنیم هم و غم مارا از رویا روی با نیروهای سیه دیون کفر که در پی حاکمیت بر ما هستند بدیگر طرف می کشاند و یقیناً همچو یک موضعیگری بزرگترین انحرافی از ایدیو لوژی اسلام بحساب می رود .

آری زمانیکه دولت و خلافت اسلامی برپا بوده و اسلام هم بر ابعاد زندگی حاکمیت داشته باشد در آنوقت براه انداختن مباحثه و مناقشه در قضایا و مسائل ضریرا متوجه مسلمانان نخواهد ساخت ولو که در نتیجه اختلاف پیرامون برخی مسائل از یگدیگر فاصله گیرند، ولی اکنون مسلمانان در چنین موضعی قراردارند ، پس بایست آنها با جهت گیری های مذهبی که در قضا یا و مسائل فرعی دارند از نیرو های پراکنده نیروی واحدی تشکیل دهند تا ارتداد و نگهبانان بد درون آنها را در هم کوبند ، در غیر آن نا بودی و خرابی بر همه سایه خواهد افکند .

چیزیکه بصورت واضح می توان فرد قضایای گذشته بدست آورد همان ضرورت وحدت گروهی مسلمانان است در سطح یک کشور و جهانی و باید این یکپارچگی چنان باشد که

شاملی همه گردد ولی باید یاد آور شد که این امر را نباید بحساب حق تلقی نمود بلکه باید آنرا حرکتی در جهت ارتقاء همه بسوی حق حساب کرد ، طوریکه مانباید آن عمل را بحساب کمال تلقی نائیم بلکه باید آنرا سیری در جهت کمال بپذیریم ، و شکی نیست که یک برنامه فرهنگی و پرورشی سالم و یک میثاقیکه همه معیار و موازین بر آن متکی باشد بحیث مقدمه و پیش درآمد طبیعی تحقق اموری است که از آنها نام بردیم اما چیزیکه نخست باید متوجه آن بود این است که در روند تحقق آرمان های فوق قناعت یک برنامه فرهنگی معین و یک جریان تربیتی مشخص و یک میثاق قابل پذیرش همه از جمله مقدمات عادی است برای یک گروه در یک مملکت و در جهان . هدف استاد بناء از تائیس جنبش اخوان المسلمین این بود تا دعوت آنها حیثیت یک قائم مشترک در میان مسلمانانرا داشته و چوکتی باشد وسیع که همه را فرا گیرد مرحوم بناء هم نهاد های نظری و عملی را در جهت تحقق ایمان یاد شده وضع نمود که هر که بآن نظر ببیند از نمونه بهتری از آن نخواهد توانست ارائه دهد تا ایجاد

فضای پاکی جهت تلاق افکار گرمجوشی مسلمانان گردد از استاد بناء . برادران خویش قهرمان دار تا دوستی و مروت را به پیش همه مسلمانان نمایند ؛ زیرا یگانه ذریعه کته اختلاف و کشمکش را نابود ساخته و وحدت صف را پیار آورده همین خواهد بود و بس .

دعوت اخوان المسلمین - بناء بهمین محتوی خود - تا هنوز یگانه محوری است که بر اساسی آن ممکن است گردهم اسلامی در جهان تشکیل یابد زیرا جز همچو یک برنامه از امکان بدور است که طریقه صوفیگری و یا مذهب خاصی و یا طرح روش بر مبنی سلسله مسائل فرعی اساس گرد هم آئی اسلامی را در سطح جهانی تشکیل دهد .

دیگر اینکه «اخوان» بناء انتشار گسترده که دارد خواهد توانست بحیث نقطه وصلی در میان مسلمانان نقشی را بازی نماید و ترکیب تطور پسندانه اخوان هم همراه با روحیه بهترگرافی که دارد ویزا درین امر یاری خواهد داد . اما در کشور هائیکه اخوان موجودیت دارد از نظر تمثیل جمعوت همانطور که خواست

بناء بود در یک سطح نیست ، و چون شناخت بسا مردم نسبت خوان از طریق اشخاصی است که با آنها دید و وادید نمودند بناء طرز دید و نظر اسلام شناسان در مورد آن متفاوت است و اخوان المسلمین هم بنا با سبایکه خاستگاه آنها وقسماً اغیار می باشند ، تاهمین اکنون هم که این سطر ها نوشته می شود، توانستند وحدت مسلمانرا تحقق بخشند .

بناء اخوانیان را است تا عملیه تجدید خویشتن شانرا جریان داده و مصداق حقیقی شوند در تمثیل حزب «خدا محوری» زیرا آن مسلمانان در تمثیل حزب «خدا محوری» بیشتر موفق هستند که از توانایی دعوت دیگران با آنچه نزد شان هست ، برخوردار باشند .

اخوان المسلمین بخواست خداوند درین جهت روانند . اخوانیان در صدد آن نیستند که کسی را از گروهیکه بآن منسوب است جدا سازند و یا اورا از امتاذ و شخصیکه طرف نفع گیری و استفاده آن است دور سازند .

امتاذ بناء می گوید : (کسیکه می خواهد تربیه ویژه داشته با شد او در راه گزیده و انتخاب

کرده اش مختار است) آنچه را که اخوانیان خواستار آئند همانا طلب نمودن کمال برای همه است، تا یک فرد در داخل گروه خود بخاطر رضای خدا و رضائیت دل های مسلمانان مبارزه کند و اخوانیان هم توانسته باشند مردم را از وضع کنونی که دارند بسوی کمال رهمونی کنند .

اکنون اکثریت مسلمانان را عادت برین است که هر گاه ده ده تن آنها گرد هم آی را تشکیل دهند باین گمان می شوند که آنها کتله و با جماعتی هستند اسلامی و باین پندار می شوند که مشکلات داسگیر جامعه اسلامی بدست آنها گشوده خواهد شد . ما در یک مملکت بده ها گروه رو برو می شویم که رشته آنها را بهم پیوند نداده و هیچیک از آنها هم توانایی آنرا ندارد که آنها را بر محوری جمع نماید ، در عین حال هیچیک آنها بتنهایی توانایی انجام کار همه را چه در مال و چه در حال دارانیست ، زیرا مشکلات مسلمانان در یک کشور راجز همه مسلمانان کسی و یا گروهی به تنهایی ، نمی تواند حل نماید ، و عدم مراعات این اصل جز اینکه ناتوانی و ضعفی را نصیب مسلمانان گرداند نتیجه

دیگری نخواهد داد .

یقیناً مبارزه بخاطر گذار دادن همه مسلمانان بمرحله اخلاقی حزب خدا محوری چیزی است بس مهم و این امر در حقیقت نقطه آغازین انجام این رسالت است بحساب می رود، اما پیروزی حقیقی آنگاه تحقق خواهد یافت که سازمانی همه منسوبین حزب خدا محوریرا بخاطر وحدت مسلمانان در کشوری و در جهان در اطراف خود جمع کند ، و شکی نیست که تعهدی آزمون با سیر در راه آن از خلال دوستی و اخلاص و بحث از اشکال تنظیمی امکان پذیر خواهد بود .

آزنی این گردهم آوری اساسی ترین و جیه مسلمانان بوده و (اخوان المسلمین راست که با آگاهی و درک وراز خود گذری که دارند شراره را بیافرینند که آمیزش مسلمانان تحقق یابد .

ها بطوریکه در ایجاد آب از عنصر های اوکسیجن و هایدروجن ضرورت شراره محسوس است تا آب بدست آید هکذا و جیه اخوان المسلمین است که در همچو یک جهت حرکت کنند و بصورت همیشه در جستجوی راه های باشند که تقارب و بهم نزدیک شدن مسلمان را تحقق بخشید و در نتیجه جنبش اسلامی جهانی یگانه برپا شود .

اسلام او یو والی

خپرونکی محمد نعیم نائب

خدای (ج) د اسلام سپیڅلی او نړیوال دین د ټولو نړیوالو لپاره د هغوی د تنظیمولو، عزت او عفت ساتلو په خاطر را لیږلی او د هغه (اسلام) په عملی کیدلو پوری یې د دوی فردی او ټولنیزې کتنې تړلی دی.

که د اسلام په هر حکم او فیصله عمل وشی او ټول وګړی یې د مادی جهان په تورو او له خنډو نوډګی جاهلی تړدښی کی په خپل لاس کی د تیاری لاری د لیدلو لپاره ډیوه او مشال وګرځوی او په هر ډګر کی د دی په ځای چی د محیط ، شرائطو او د خپل هوا هوس او نفسی غوښتنو تر اثر لاندی ځان راوی په هره برخه کی د هغه په احکامو عمل وکړی ، نه به له کړ او ، بې لاری ، کفر او الحاد سره مخ شی ، نه به د بل زور او تیږی په ځان ونی او نه به خپل ځان د نورو د اذیت سبب او عامل وګرځوی.

نن که په نړی کی هر راز ظلم زور لیدل کیږی ، مظلومان رېږول کیږی او د یو بل په ثابتو حقوقو تیږی کیږی او یا داسی نوری نیمګړ تیایوی چی بشریت د نړی په هره ګوښه کی ورسره مخ دی او بیا په خاصه توګه مسلمان ملت چی له کومو کړ کیچونو سره لاس وګریوان لیدل کیږی د دی ټولو یوازینی عامل د خدای (ج) په احکامو چی د دوی د مادی او معنوی ګټو د ساتلو لپاره یې را استولی عمل نه کول دی.

اسلامی هدايات که په خپل ځان ، کورنی او ټولنه کی عملی شی له یوی خوا به د ټولنی د افرادو معنوی او اخروی ژوند له ټولو خطرو څخه خلاص کړی او له بلې خوا به په مادی ژوندګی نه یوازی دا چی صبر ، استقامت ، عفت ، وقار ، سوله او اطمینان ورکړی او د کبر غرور ، ځان لیدنی ،

موقف غوښتنی او کینې ناوړه تخمونه به یې له زړه اوباسی بلکه د وحدت او یووالی داسی در سونه به ورزده کړی چی بیا به ګله به هم په ډلو ټپلو او ګوندی سر نشی ، ځکه چی د اسلام د سپیڅلی الهی دین په هر حکم او فیصله کی چی د خپلو پیروانو او یا انسانیت لپاره یې صادری کړی که څه هم په تیزی سره ذهن او فکر د هغه څه خوا ته جلبوی چی د څه نوم یې په ښکاره الفاظو کی یاد کړی وی خو په ضمنی توګه هر ورو د ټولو مسلمانو وحدت او یوالی ته د رابلنی رمز او اشاره هم پکی پرته وی.

د قرآن الکریم په بیلابیلو آیاتونو او د رسول الله صلی الله علیه وسلم په ډیرو احادیثو کی په ځانګړی توګه د وحدت او یوالی په حکم هو ډیره تائید شوی چی د مسلمانو وګړو او اسلامی ټولنی د موجودیت او

بقا یوازینی عامل ی بللی او د هغه (یووالی) نشتوالی د مسلمانان ټولنی د بی نظمیو او په پای کی د له منځه تلوسبب ښودلی ده. داسی ضوابط او هدايات د دی لپاره بشریت ته را استول شوی چی په ټوله نړی باندی یوازی د خدای (ج) دین حاکم شی اوداد مسلمانان ژوند ، هدف دی .

که مسلمان وگری د اسلام اساسی او بنیادی تعلیمات او خپل اصلی هدف (په نړی باندی د اسلام حاکمیت) له نظره و باسی او په هغه او دغه مسائلو پسې چی بی له زیان نه هیڅ کټه نلری وگرځی او خپل فکر د جزئی او فرعی مسائلو رته متوجه کړی نو په لازمی ډول به په هغو کی داسی بی نظمی او اختلافونه را پیدا کیږی چی اصلی هدف به ور نه پاته کیږی او د انحراف په لورو او ژورو کندوکی به له هدف نه د بی هدفی له نظم نه د بی نظمی، له صلاح نه د فساد او له مؤقیت نه د ناکامی په لور سرگردانه اوله لمانده گرځی او د دنیا او آخرت له رسوایی سره به مخ کیږی لکه چی د نبوت د لړی د مخکښو امتونو تاریخ چی قرآن الکرم په ډیر

ولندوتکو ورته اشاره کړی ده د داسی کیدلو ښه گواه دی . خدای (ج) د مخکښو امتونو د اختلاف عمل او د هغه نتیجه له داسی عمل نه د مسلمانانو د ژغورنی په خاطر په کوته کوی فرمای چی :

ولا تکنونا کالذین تفرقوا واختلوا من بعدما جاءهم البينات و اولئک لهم عذاب عظیم) .

آل عمران : ۱۰۰

ترجمه : ای مسلمانانو د هغو خلکو (یهودو او نصارا وو) په څیرمه کیږی چی دین کی بی تفرق او اختلاف را منځ ته کړ (او د خپلو نفس غوښتنو په وجه) وروسته له هغه چی ښکاره آیات او نشانی ورته راغلی اختلافونه پیل کړل (د دی اختلاف له کبله) د دوی لپاره لوی عذاب دی .

هغوی د دین په هکله ښه معلومات ترلاسه کړی وو، خورا پوه وو ، د خدای (ج) د رضا لاری ښی ورته معلومی وی ، او دا هم ورته څرگنده وه چی د خدای جل جلاله د دین په پیروی کی د خدای (ج) په رضاء برسیره د دوی مادی کټی هم تضمین کیږی او ذات البینی اړیکی یی سمیږی ، خود څه وخت

له تیرید وروسته یی د دین اساسات او اصلی مسیر پرېښود او د بی ځایه او بی کټی فرعی موضوعاتو په اساس یی بیلی بیلی ډلی ټپلی جوړی کړی په بی ځایه او کټی خبروکی یی یو تر بله جگړی هغه شوی وو چی د خدای (ج) و رښودلی هدايات یی له یاده وویستل او د عقیدنی او اخلاقو بنیادی اصول چی په حقیقت کی د انسان سعادت او بریالیتوب مستقیم ارتباط ورپوری درلود ور څخه پاته شول .

د آسمانی دین دعوت له اول نه د یووالی په اساس ولاړده که څه هم په قرآن الکرم کی د مخکښو انبیاء وو علیهم السلام له یادونو داسی ښکاری چی دوی هر یوه خپل قوم ته د حق دین د پیروی بلنه ورکوله خو په حقیقت کی د اهم د یووالی او وحدت په بنیاد ولاړ دعوت و ، د یوه خدای (ج) عبادت ته یی بلنه ورکوله او له ټولو اخلاق، نظری او عملی نیمگړتیا وونه یی ژغورنه کوله خود ټولو انبیاء وو علیهم الصلوة والسلام د دعوت په څرنگوالی کی څه توپیر نه لیدلی کیږی او نه شته .

څرنگه چی د اسلام ستر

چی خدای (ج) فرمای :

(یا ایها الانسان انک کادح

الی ربک کرهه قمقلیه)

انشقاق • آیه

ای انسانه! ته په کش کولو

کش کولو د خپل خدای (ج)

لورته بیولای شی نو هر ورسو

به ورسره ملاق شی . دا چی

خدای (ج) د غوره او وروستی

نړیوال پیغمبر محمد صلی الله

علیه وسلم پیغام په مجموعی توګه

د ټول بشریت د همیشنی سعادت

او نیک بختی لپاره را استولی

او ټول وګړی یی د ده په

هدایاتو عمل کولو ته را بللی

د دی لپاره چی ټول بشریت

د ژبی، رنگ، سپین پوستی او تور

پوستی ، آسیای او افریقای او...

د توپیر په نظر کی نه نیولو نه

پرته سره را ټول او د یوه کور-

کهول او ټولنی افراد ورته جوړ

کړی او د یوه استازی امت یی

وګرځوی ، د یوه رهبر - اطاعت

او مننه وکړی، په هغه صلی الله

علیه وسلم پسې ولاړ شی او د ده

د تبلیغ شوی دین او شریعت په

رنګاکله ټولو یی لاریو را وګرځی

او یوازی خدای (ج) ته ځان

تسلیم کړی .

که دی مختلفو ټبرګو

(قومونو) د اسلام د سپیڅلی

(یا قوم انکم ظلمتم

انفسکم ...)

او نوح علیه السلام به

ویل چی .

(یا قوم اعبدو الله ...) خو

د رسول الله صلی الله علیه وسلم

له بعثت سره دا کلمه غوض شوی

او ځای یی د (ناس) او (انسان)

کمو نیولی ، ټولو افراد دواو

رهبر محمد (صلی الله علیه وسلم)

د دی کار (د حق لورته دعوت)

لپاره د خدای (جل جلاله)

له لوری د وروستی او نړیوال

داعی په حیث مبعوث شو او

خدای (ج) و غوښتل چی نه

د یوه قوم او قبیلې لپاره بلکی

د ټول بشریت د نجات کار

د همیش لپاره ورته و سپاری نو

ټولنو، ته داسی خطاب پیل شو:

(یاایها الناس اتقو ربکم

ان زلزلة الساعة شیء عظیم).

د حج لمړی آیه

ای خلکو د خپل خدای (ج)

نه ووېرېږی هر ورسو د قیامت

زلزله ډیر لوی او له هیبت نه

ډک شی دی.

اویا لکه دا آیات کریمه

د قوم په ځای چی د لومړنیو

انبیاء علیهم السلام د دعوت

لومړی کلمه وه (د انسان)

او (ناس) کاجی چی د رسول الله

(صلی الله علیه وسلم) د دعوت

لومړی کلمی دی ویو که موسی

علیه السلام به د خپل قوم لپاره

د خدای (ج) لورته د بلنی په

وخت کی فرماییل :

دين د ستر رهبر دی بلنی ته مثبت جواب ورکړنو موږی پرکني او قومونه به ټول پيو امت او يوه ټولنه جوړيږي او ټول منونکي افراد د دی ټولنی اعضاء بلل کيږي، او که څوک يې و نه مني او په په ورنه وکړي هغه نه يوازی دا چي ددی ټولنی افراد نه بلل کيږي بلکي دمسلمان په نوم ورته خطاب کول هم جرم دی، ځکه دا د اسلام يو حکم او د خدای (ج) امر دی څوک چي د خدای (ج) له يوه امر نه هم سروغړوی هغه د اسلامي ټولنی فرد نشي باقي کيدای .

څرنګه چي مو مخکي ذکر کړل، د سپيڅلي دين په هر اصل کي د مسلمان امت لپاره د يووالي در سونه پراته دی او په هغو درسونو سره د دی امت افرادو ته پيښي چي: هغه وخت دوی د مسلمان د درد د وا کيدای شي چي د دی درسونو په رڼاکي ټول د يو والی او وحدت لور ته را و گرځي . نو يې ځايه به لوی چي څو اصولو ته پاملرنه وکړو چي خدای (ج) د اسلام له پيروانو څخه داسي غوښتنی ولی کوی او د دی اصولو په

پيروي او تعمیل کي د دوی لپاره څه ګټی ليدل کيږي؟ د عقيدی يووالی:

د انسان د صلاح او فساد يوازينی معيار د هغه د عقيدی څرنگوالی دی که عقیده يې فاسده او د خدای جل جلاله له لوری دور په ګوته شوو هداياتو خلاف عقیده ولری، د هغه نور کړه وړه چي پر دی افکارو پنا شوی او له همدی افکارونه يې سر چينه نيولی وی، هيڅکله هم نشي ښه کيدای ځکه چي اصل او بنيادي فاسد او مادی دی نو پری بناشوی اعمال به هرو مرو مادی وی، د ده داسي مادی افکار، د افراد و او ټولنو په ګټه نشي تماميدای .

او که ددی پر خلاف د خدای (ج) له لوری ورپه ګوته شو و اصولو ته عقیده ولری اويقين وکړي چي دا عقیده غوره ده او د خدای (ج) له لوری (چي زموږ د ژوند يواړخ هم له ده نه پټ ندی زمونږ په فردی او ټولنيزو ګډوا اوزيانونو ښه پوه دی) راته ويل شوی نو خامخا به زما، او ټولنو په ګټه وی، لدی کبله به هغه پر خدای (ج) او د هغه پر ټولو هداياتو يقين پيدا کوی او هغه کار به کوی

چي خدای (ج) ورته امر کړی وی او له هغه څه به په پوه کوی چي ورنه منع کړی يې وی لکه چي علامه شبلی نعمانی (رح) دی مطلب ته اشاره کوی او فرمایي: «د انسان د ټولو اعمالو، اخلاقو او حرکاتو محور د هغه افکار او خيالات دی، همدغه افکار له هغه نه يا غوره انسان جوړوی او پاي يې لاری کوی»، د انسان ټول کړه وړه د هغه د قصد او ارادی تابع وی، که قصد او اراده يې د ښه عمل اجراء کول ورڅخه و غواړي او که د ناوړه، هماغه سر ته رسوی.»

د دی قصد او ارادی محرک د انسان احساسات او جذبات دی، پر نوموړو جذباتو د هغه عقايد داسي حکومت لری چي مخالفت نشي ورنه کولای او همدا عقايد دده د پيو او بد و اعمالو يوازينی عامل وی، همدا علت دی چي د اسلام له ستر پيغمبر صلی الله عليه وسلم نه په صحيح البخاری کي داسي حديث روايت شوی .

(د انسان په جسم کي يو ټوټه غوښه (زړه دی) که هغه صالح او ښه وی ټول جسم صالح

کيږي او که فاسد وی ټول جسم ورسره فاسديږي هوهغه زړه دی .
د حدیث له پورته مفهوم نه په ډاگه کيږي چی د انسان اعمال د هغه له قايي عقیدي سره تعلق لری اوبه او ناوړه عمل یی د خپلي عقیدي د څرنګوالي نمایندګي کوي . د اسلامي عقیدي اصولو ته خدای (ج) د خپل کتاب (قرآن کریم) په مختلفو سورتونوکی یا اشاره کړي او یا یی څه په تفصیل سره بیان کړي چی ځینی یی په لاندی ډول راځواو .

(یس البران تولواوجوهکم قبل المشرق والمغرب ولكن البر من امن بالله واليوم الآخر والملكه والكتب والنبيين.)

(سوره البقره آیه ۲۲)
ترجمه : د اغوره والی او نیکی نده چی ختیځ اولویديځ ته خپل مغونه وگرځوی بلکی لیکي داده چی پرخدای جل جلاله، داخرت پر ورځ ، پريشتو ، آسمانی کتابو ، د خدای جل جلاله پر استازو (النبیواو علیهم السلام) باندی ایمان ولری .

(امن الرسول بما انزل اليه من ربه والمؤمنون ، كل امن بالله ، وملئكته وكتبه ورسله).

(سوره بقره آیه ۲۸۵)

ترجمه : پر رسول الله صلی الله علیه وسلم باندی چی څه نازل شوی دی دهخپله اومومنانوورباندی ایمان راوړی دی ، ټولو پر خدای جل جلاله د هغه پر پريښتو ، کتابو او استازو (پیغمبرانو) ایمان راوړی دی).
(يا ايها الذين آمنوا بالله ورسوله والكتاب الذي نزل على رسوله والكتاب الذي انزل من قبل ومن يكفر بالله وملئكته وكتبه ورسله واليوم الآخر فقد ضل ضلالاً بعيداً).

سوره النساء آیه ۱۴۶

ترجمه : ای مؤمنانو ، پر خدای جل جلاله ، د هغه پر رسول صلی الله علیه وسلم او پر هغه کتاب چی له هغه نه مخکی نازل شوی ایمان راوړی او څوک چی پرخدای جل جلاله، د هغه پر پريښتو ، د هغه پر کتابو ، د هغه پر رسولانو او داخرت پر ورځ منکر شی په یقینی توګه هغه ډیر سخت بی لاری شو .

په پورته آیاتونوکی له ذکر شوو اصولو نه د خدای (ج) په وجوداو یووالی او د رسول الله صلی الله علیه وسلم پر رسالت عقیده در لودل ضروری ارکان

دی خدای (ج) فرمایي .

(ان الذين يكفرون بالله ورسوله ويريدون ان يفرقوا بين الله ورسوله ويقولون نؤمن ببعض ونكفر ببعض ويريدون ان يتخذوا بين ذالك سبيلا اولئك هم الكافرون حقا واعتدنا للكافرين عذاباً مهيناً)

(سوره النساء آیه ۱۵۰)

ترجمه : هغه کسان چی پر خدای (ج) او رسول الله صلی الله علیه وسلم کافر کيږي او غواړي چی خدای (ج) او د هغه د رسول ترمینځ تفريق (بيلتون راولی) او وایي، چی د کتاب پرخینو (برخو) ایمان لرو او پر ځینوي(نلرو) منکریو غواړي د کفر او اسلام تر منځ ځانته لار غوره کړي، دوی په حقیقت کی کافران دی او موږ د کافرانو لپاره خواروونکی عذاب تیار کړی دی).

له دی کبله مسلمان له هر څه نه مخکی خپلو ماشومانو او هغو کسانو ته چی نوی د اسلام په کړی کی راننوخی ورښی او همدا تلقین ورته کوي چی وواي گواهی ورکوم له خدای جل جلاله نه پرته بل څوک د عبادت وړندی

د یو دین ورونه او د یوه جسم
اعضا شی ، بنا یی په خپل
مینځ کی یووالی او وحدت پیدا
کړی ، د یو بل په خوبتی خوښ
او د تکلیف او مصیبت دلیری
کولولهلی ځلی یی وکړی .

که څوک له دی عقیدې انحراف
کوی که څه هم له دوی سره
یې کانونه تیر کړی وی یا پیری
نژدی نژادی او لسانی اړیکې ورسره
ولری د عقیدې د بدلون لا مله
د دوی دښمن شو ، له هغه نه
دی نه یوازی دښو امید نکوی
بلکې مقاطعه (بیلتون) دی ورسره
وکړی خلاصه یوازی تر عقیدې
پوری یې دوستی او دښمنی تړلی
وی . د عقیدې په موجودیت یې

ځان د حضرت محمد صلی الله
علیه وسلم له ورښودل شوی
عقیدې سره خپل خدای جل جلاله
نه تسلیم کړی هغه ساعت یې ځان
د نورو له غلامی نه آزاد کړ او
یواځی د خدای (جل جلاله)
د بندگی اعتراف یی وکړ ، د مسلمانی
ټولنی فرد وگرځید او د نورو د
مرتبوب کړی یې له غاړې
د همیش لپاره وایستله .

د دی عقیدې په درلودلو
سره که له یوی خوا د خدای (ج)
او د هغه د استازی د رسالت
مننه کیږی خوله یې خوا دا په
گوته کیږی چی د دی عقیدې
په دایره کی که څوسره خلق را-
شی ټولو ته یواست ویل کیږی ،

او گواهی ورکوم چی محمد
بن عبدالله صلی الله علیه وسلم
د خدای جل جلاله بنده او
استازی دی .

د اسلامي عقیدې نور ارکان په
ضمنی توگه د شهادت په همدی کلمه
کی داخل دی . د دی کلمې ویلو
مطلب دادی چی دا نور ارکان
یې هم منلی دی .

هر وخت چی د دی دواړو
اجزا وو عقیده له انسان سره
پیدا شی مسلمانی د کفر له
محوطی څخه خارج او د اسلام
په دائره کی داخل شی ، تردی
وروسته مسلمان ورته ویل کیږی
او د اسلامي امت له ټولنی نه
یو فرد وگرځید ، تر څو چی
دا عقیده ولری که څه هم نور
ټول کارونه یې له اسلام سره
سمون ولری بیا هم مسلمان نه
ورته ویل کیږی او نه د اسلامي
ټولنی فرد دی ، او که ټول
عمر یې له الحادی عقیدې سره
تیر کړی وی ، په ثنویت
(د دوو خدایانو په منلو) عقیده
ولری ، د تثلیث قائل وی او...

او د ژوند په وروستیو
وختو کی له هغی عقیدې نه توبه
او باسی او په اسلامي عقیده
یقین او اعتراف وکړی ، خپل

دشمنان وروڼه او په له منځه تلوي وروڼه دښمنان کيږي .

د عبادت يووالی :

د مسلمان د عقيدې له در لودلو اوسمون نه وروسته چې د اسلام لومړی شرط او بنياد حسايبږي په دويمه مرحله کې د خدای جل جلاله له لوري د عبادت امر ورته متوجه کيږي .
څرنگه چې مسلمان د خدای (ج) په ټولو ذاتي ، صفاتي ، جلالي او جمالي صفتونو ايمان او عقیده لري او هغه (ج) معبود دی ، مسلمان د خپلې عقيدې سره سم يقين لري چې د ده پيدايښت يوازي د دی لپاره دی چې د خدای (ج) عبادت او پرستش وکړي لکه چې په قرآن کریم کې همدا مطلب خدای (جل جلاله) ورپه گوته کړی .

(وما خلقت الجن والانس الا ليعبدون) يعنی ما انسانان او پيريان يوازي د عبادت لپاره پيدا کړي دي .

د انسان د اسلامي عقيدې د رېښتینوالي او دروغوالي د ثبوت لپاره د خدای (ج) عبادت ادا کول تر ټولو غوره معيار دی ، عبادت د انبيې چې دا په عقیده کې رېښتني او په شعوري توګه

پي منلي ده ځکه ، چې د عباداتو تعميل کولای شي او هغه بل په خپله عقیده کې رېښتيني ندی او نه يي په شعوري توګه قبوله کړي ، ځکه چې هغه د عباداتو ادا کولو ته غاړه نشي ايښودای .

هغه عبادات چې خدای (ج) پر مسلمانانو لازم کړي او هر فرد ته يي د هغو د ادا کولو امر کړی د يو بل لپاره پيل پيل نه بلکې يو قسم ټاکل شوی ، د ختيځ مسلمانان وی او که د لويديځ ، ښځه وی او که ږر ، تور پوستی وی او که سپين پوستی او که لومړی مسلمانان شوی وی او که نوی ټول يو شان مکفیت لري چې هر يو عبادت په يو شان او يو وخت کې ادا کړي ، د چا چې اسلام څومره قوی وی د هغه عبادت به په هغه اندازه کامل او د رسول الله (ص) له سنت سره به سمون لري .

د ټولو مسلمانو لپاره يوشان عبادت ټاکل دوی (مسلمانانو) ته د يووالي داسې درس ورکوي چې قوت او متانت ، عزم او اراده ، تنظيم ، او يووالی يي ورباندې تقويت پيدا کوي ، ځکه چې هغه ټول د پنځه وخته لمانځه پر وخت په يوه

لور (قبلې ته) مخ ګرځوي ، له اول نه تر اخيره په ټول لمانځه کې د دوی ترمنځ هيڅ توپير نه ليدل کيږي يو شان حرکات او سکناات اجراء کوي ، او يو شان لوست کوي د دی په وجه يي يو تر بله زروڼه سره نژدې ګوي ، هر يوه ته د اتنبیه ورکوي چې خپل زړه له نورو سره نژدې کړي .

په کال کې د يوی مياشتي روژي نيولو امر ورته کيږي په دی مياشت کې په ټولو مسلمانانو روژه فرض شوی ، د روژي د نيولو په موده کې که سپين ژيري وی او که ځوان ، که شته من وی او که نشتمن ، که غريب وی او که خان او امير ، تور پوستی وی او سپين پوستی ، افريقايي وی او امريکايي پر ټولو يو شان بنديز لګيږي ، يو عمل ادا کوي او ورښيي چې د دوی اعمال او حيثيت له نورو (ملحدو) انسانانو توپير لري هغه بيله ټولنه او دوی بيله ټولنه ده .

د دی عمل (روژي) ادا کول هم د مسلمانو پر يووالي او وحدت ښه اثر لري او د اسلامي اخوت او ورور ګلوي

پیغام

د باطل پرضد د یوه بل سنگر پرانیسته

په ایران کې د ملګرو ملتو د مهاجرینو کمیټې ته د فعالیت اجازه ورکولو د افغاني مهاجرینو لپاره له ځانه سره نوی امیدونه راوړل. لکه چې ښکاره ده څه له پاسه یو میلیون افغانان د روس د کمونیستي ښکیلاک د زور زیاتي له لاسه په ایران کې د مهاجرت شپې سبا کوي. دا پر هغو د ری میلیونو افغاني مهاجرینو سربیره دی، چې په پاکستان کې پناورکې شوي او له بهرنیو مرستو هم یوڅه برخمن شوي دي.

په ایران کې دمیشتو افغاني مهاجرینو اړتیا او وړتیا خو ان د هجرت له پیله یې د دی غوښتنه کوله چې باید د دغه راز مرستو د ترلاسه کولو زمینه ورته برابره کړای شوي وي؛ ځکه د هجرت مانا او مفهوم هم دادی چې: د مظلوم اوایلی اولس د خور وور قوت د پیاوړتوب لپاره داسې شرائط را منځته کړای شي چې نه یواځې د ښکیلاک او څښاک درېښو د ایستلو لپاره پکې په ډاډ سوچ او غور وکړای شي. لا چې د مقابلي لپاره یې هم ځان پوره سمبال کړای شي.

له ښه مرغه د ایرانی زعامت لخوا د افغاني مهاجرینو لپاره د ملګرو ملتو د مهاجرینو کمیټې کارکوونکو ته د فعالیت اجازه هغه تشه هم ډکه کړای شوه چې د افغاني مهاجرینو د ستونزو د څیړنې پروخت پری تود بحث کیدای شو او د ایران اسلامي جمهوریت یې ترپری لاندې راوسته. او که نه د افغانستان د رپړې په باب د ایران د اسلامي جمهوریت د (مسؤولینو) غوڅ دریځ خو دوست دشمن ته پوره جوت دی.

په رښتینه په نړیوالو غونډو کې زموږ د اولس د جهادی قوت له دریځ څخه ننگه او ملاتړ خو انقلابي ایران د افغانستان د روان اسلامي انقلاب د خواخوږو په لومړي کتار کې دروي.

کوم ټکی چې د لته یې باید یاد کړو، دادی چې: د ایران د اسلامي جمهوریت د چارو مسؤولین به هغه ټولې ترڅې و دردوونکې تجربې چې د مرستو د ویش په لړ کې په پاکستان کې پېښې شوي، په پام کې ونیسي او د مهاجرینو په وړاندې به د لوروني یوه داسې له ویاړا و پرتم ډکه انقلابي اشه د رښه وکړې چې د یوه انقلابي او هغه هم د اسلامي دولت د مسؤولینو له شان سره وپواوسي.

احساس ورکوی خودوی په خپل زړه کی دا احساس نور هم قوی کړی چی دوی یوه ټولنه دی او یو خاص نظم او وحدت ټینګوی .

په ژوند کی د توان په صورت کی یوځل حج پر ټولو مسلمانانو فرض کړی شوی ، په دی مبارک سفر کی ډیر مسلمان له بیلا بیلو لیری او نږدی ځایونو سره را یوځای کیږی او ملاقات سره کوی ، په یوه وخت کی یوشان مناسک ادا کوی ، سره لدی چی د ژبی رنگ او نژاد بیلتون لری یو قسم لباس یی پر تن وی او ټول یوه کلمه پر ژبه لری او ... پدی هم مسلمانو ته ورپیی چی نه یوازی د خدای جل جلاله امر ادا کوی بلکی د یووالی احساس یی هم ژوندی کوی د اسلام د دین د کلکی رسی په وجه داسی معلومیږی ، لکه یو جسم یاد یوه کور افراد داسی احساس ټپای د حج له ادا کولو سره پکی پیدا او قوی شی او ټول مسلمانان د اسلامی ورور ګلوی له کبله خپل وروڼه بولی او تر خپل کافر مور او پلار او نورو قریبانو د خپل زړه اړیکی ورسره نژدی

کړی او غم او خوشحالی یی خپل بولی .

اخلاقی یووالی :

د هر مسلمان لپاره لازمی ده چی د خدای جل جلاله د رښتینی پیغمبر صلی الله علیه وسلم پر نقش قدم خپل ژوند تر سره کړی ، فکر وکړی چی د رسول الله (ص) هدايات زما د ژوند خط تعین کوی او د هغه د ژوند عملی څرنگوالی زما د ژوند لپاره غوره نمونه ده ، که د رسول الله صلی الله علیه وسلم پر قدم خپل ژوند تیر کړم هله به مسلمان بلل کیږم ، او دا فکر ورسره وی چی رسول الله صلی الله علیه وسلم د خدای (ج) په وړاندی څومره مطیع و ، څنګه یی عبادت کاوه د خدای (ج) په هر حکم او فیصله یی څه ډول عمل کاوه؟ د خدای جل جلاله د حکم عملی کولوته یی خلک څنګه دعوتول ، د خدای (ج) له بندګانو سره یی څه ډول برخورد درلود ، له دښمنانو سره یی څه رویه وه ، دوستانو ته یی څه بلنه ورکوله او دښمنانو ته یی تر کومی اندازی زغم درلود ، استقلال او استقامت یی څومره وه ... ؟

کله چی مسلمانان د رسول

الله صلی الله علیه وسلم اخلاق په ځان کی پیدا کړی هر وروڼه به یی ترمنځ مینه او ورورلی پیداشی یوشان اخلاق او اسلامی اداب به پکی راپیدا کیږی ان تردی چی د ټولود خوراک اداب به یووی ، خوب به یی یو ډول وی ، په شتمنوی به په یو ډول تصرف کوی ، د غریبانو او بی وزلو خیال به پکی ساتی ، له حرامی لاری به یی لاسته نه راوړی ، ځانونه به د رښتنولی نمونی ګرځوی یو تربله به سره نرمی او مهربانی پیدا کوی ، د نا دودو په وخت کی به په یوه عزم او لاس مقابله کوی او خپل اسقامت به له لاسه نه ورکوی او ...

داسی اخلاق او اداب

د اسلام لازمی اجزای دی ضروری دی چی په مسلمان کی موجودیت ولری ، اسلام غواړی هر مسلمان د داسی اخلاقو او ادابو مجسمه وی د دی اخلاقو په ورښوولو او عملی کولو یی پرنورو ګټو سرچیره دا ګټه هم ده چی مسلمانانو ته د یو قسم اخلاقو دور په ګوته کولو په وجه د ټولو د یووالی او وحدت احساس پیاوړی شی او دا فکر ورسره پیدا شی چی که څه هم په رنگ ، نسل او وطن کی یو تر بله ډیر لیری دی خود اسلامی

اخلاقو او عاداتو د یووالی له کبله ټول د یوه جسم د اعضاءو حیثیت لری . همداسی باید د یو اوبل د درد دواي .

تاریخی یووالی :

څرنګه چی د اسلام نړیوال دین د کائناتو د خدای جل جلاله له لوری را استول شوی دهری ژبی هر جنس او رنگ لرونکی چی په اسلام مشرف شی داسلامی ټولنی فرد ګڼل کیږی لدی کبله ویلای شود مسلمان روښانه تاریخ هم په خاصه خاوره ځانګړی ژبه او بیل رنگ پوری ارتباط نلری ، د مسلمان تاریخ چی فخر ورباندی کوی هماغه د اسلام تاریخ دی او دعوت یی هماغه د انبیاء وو علیهم السلام تاریخی دعوت او بلنه ده .

د مسلمان تاریخ د آدم ، نوح ، شیث ، لوط ، یعقوب ، عیسی ، موسی او نورو پیامبرانو علیهم الصلوۃ والسلام او هغو کسانو تاریخ دی چی د انبیاء وو علیهم السلام دعوت یی منلی اوله دوی سره یوشان یی خپل خدای جل جلاله ته ځان تسلیم کړی او ایمان یی راوړی دی .

یوازی د مسلمان تاریخ د انبیاءوو علیهم السلام له تاریخ

سره پیوند لری او په دی تاریخی نسبت ځانته لذت ، حاصلوی او فخر ورباندی کوی ، له همدی اړیکو پرته نوری اړیکي وجود نلری چی د مسلمان تاریخ ته د دوی (انبیاءوو) له تاریخ سره پیوند وښی .

د دی تاریخی اړیکو د ټینګوالی له کبله دی چی ننی مسلمان عرب د لومړنی جاهلی ټولنی له تاریخ سره خپل تاریخ نه نښلوی ، سره لدی چی نژادی ، لسانی او وطنی یووالی ورسره لری بلکی د هغی جاهلی ټولنی پر تاریخ لعنت وای یوازی اسلامی تاریخ ته ځان منسوبوی ، د فخر وړی بولی او لذت ورنه اخلی .

د مسلمان تاریخ هماغه د انبیا وو علیهم السلام تاریخ دی او دا دخپل عزت ، کرامت او فخر وړګڼی ، یقین لری چی آسیای مسلمان له افریقای مسلمان سره د تاریخ یووالی لری ، په هغه تاریخ کی چی د انبیا وو صدیقینو او صالحانو تاریخ دی دواړه شرکت لری .

دا تاریخی یووالی مسلمان ته دا احساس ورکوی چی دی

د اسلامی تاریخ په زرینو پانونی ځای لری او په دی تاریخ کی دی او نړیوال مسلمانان یوشان و ڼه لری ، د هغه افتخارات د دوی ټولو افتخارات دی ، ټولو ته دا ورښی ، چی د اسلامی تاریخ راتلونکی بابونه په یوځای توګه زرین کړی ، پری نږدی د مسلمان او اسلام دښمنان د اسلامی تاریخ راتلونکی بابونه تور کړی او دا به هلته کیدای شی چی ټول نړیوال مسلمانان د اسلامی تاریخ د لاروښانه او ژوندی ساتلو لپاره په متحده توګه ځان تیار کړی .

د ژبی یووالی :

اسلام د عقیدې ، عبادت او ژوند د څرنګوالی نوم دی ، ژبه (لسان) له دی څیزونونه تعبیر کولو ته ویل کیږی په حقیقت کی ژبه یوه وسیله ده چی د اسلامی عقیدې ، عبادت او ژوند څرنګوالی تعبیر وی او اوخپله هدف او مقصد ندی ، همدا وجه ده چی هر قوم ته خدای جل جلاله په خپله ژبه ځی استازی ورلیږی .

(وما ارسلنا من رسول الا بلسان قومه لیبین لهم)

سوره ابراهیم آیہ : ۴
ترجمه: او مونږ هیڅ قوم ته

د دوی له ژبې پرته په بله ژبه رسول ندی لیږلی ، داددی لپاره چی دوی ته بیان وکړی . که څه هم خدای جل جلاله د خپلو قدرتونو دیوانولو په ترڅ کی درنگونو او ژبو تعدد بیانوی ، خو هلته خپلو بندگانو ته خپل قدرت او توان وربښودل مطلب وی او ورښی چی دا یوازی د ده جل جلاله د قدرت نښی دی لکه چی فرمایي :

(ومن آیاته خلق السموات والارض و اختلاف السنتکم)
په "وانکم" .

سوره روم آیه : ۲۲

ترجمه: د خدای جل جلاله د قدرت له نښانو نه د ځمکې او آسمانونو او د ژبو او ننگونو تر منځ توپیر پیدا کول دی .

له دی آیت نه دا څرگندیږی چی ژبه د اسلامی عقیدې ، عبادت او د ژوند د څرنگوالی په ښودلو کی وسیله ده او هدف نده .

یوازی قرآن کریم د رسول الله صلی الله علیه وسلم په رسالت کی چی ټول نړیوال د هغه صلی الله علیه وسلم د رسالت په قبولولو مکلف شوی په عربی ژبه

را لیږل شوی دی .

چی د رسول الله (ص) رسالت تر ټولو وروستی نړیوال رسالت ؤ ، نو پکار وو چی عربی پراخه ، نصیحه او خوږه ژبه د ټول بشریت لپاره رسمی ژبه وگرځوی په تیره اسلامی است لپاره .
حنفی فقها (رح) فرمایي : عربی ژبې ته هر نورو ژبو غوره والی حاصل دی ، چا چی زده کړه او نورو ته یی ورزده کړه هغه د اجر وړدی .

حومره چی څوک په عربی ژبه کی پوهه ترلاسه کړی په هماغه اندازه په اسلام پوهیږی پکار دی چی د نړی د مسلمانانو لپاره یوه سمی ژبه وجود ولری چی یو بل پری سره پوه کوی او هغه عربی ژبه ده ، د دوی لخوا قبول شوی الهی او آسمانی کتاب هم په همدی ژبه را لیږل شوی او د دوی د عبادت د ادا کولو ژبه ده . ځکه یی مسلمان وگړی خپله اصلی ژبه گڼی او مورنی ژبه چی له ماشوم والی نه ورباندی خبری کوی د ویمه ژبه بولی ،

دا قرآنی ژبه مسلمان ملت ته دا ورښی چی تاسی یوملت یاست ، یو

مشترک فرهنگ لری د هر ملک او هر لسل مسلمانان په دی ژبه کی شریک یاست او د همدی ملت غړی یی .

دا مطلب رسول الله (ص) داسی واضح کړی : (ای خلکو خدای (ج) مویودی ، پلار مویو دی دین مویودی ، عربیت موله مور او پلار نه دی ، ځکه عربی ژبه ده . چاچی په عربی خبری وکړی هغه عربی دی) داسی نه ده چی دپورتنی حدیث مفهوم نعوذ بالله د عربی عصیت په لور تحلیل شی ، بلکه عربی د الهی دین ژبه ده ، نړیوال به په عربی ژبه باندی د پوهیدلو په وجه وکولای شی ځان په اسلام پوه او مشرف کړی او خپل ژوند د خدای (ج) د رضا موافق تیر کړی .

فکری یو والی :

د مسلمانو تگ لاره له نورو نړیوا لوحا نگړی ده . داسی روښانه لار چی په هر راز شرائطو او محیط کی دوی ته د آرامی او سوکلی ژوند ور په برخه کوی ، له ټولو لوړو ژورو او خطر ونه داسی خلاصه لار ده چی په مستقیمه نوکه مسلمان هدف ته وصل کوی

رسول الله صلى الله عليه وسلم
فرمائی : (ترکتکم علی الجاده لیلها
کنهار هالا، یزیغ عنها الاهاک)
تاسی می په داسی لویه او هواره
لار (د اسلام په لار) پریښودی
چی شپه یی هم د ورځی په شان
ده ددی لاری نه له هلاکیدونکی
پرته هیڅ څوک نه کیږی.

د قانون یو والی :

د مسلمان ملت قانون چی د هغه
په رڼاکي خپل داخلی او خارجی
مشکلات حل کوی د غیر اسلامی
ټولنی هغه ځانگړی دی اوله
الحادی قوانینو سره په هیڅ ډول
ورته والی نلری ، الحادی قوانین
د الحاد د ټولنو د افرادو له
مازغو را وتلی وی او غواړی په
وگړو باندی خپل انسانی، الحادی
او نیمگړی افکار حاکم کړی، ولی
د اسلامی قانون منابع د خدای
(ج) قرآن او د رسول (ص)
احادیث دی .

مسلمانو ته د قرآن الکریم
او د رسول (ص) د احادیثو
(شرع الله) د رڼانه پرته بله فیصله
د قبول وړلوی او له یی په ځان
قبولی شی هدی اساس د مسلمانو
لپاره جنایاتو، معاملاتو، شخصی
ژوند او دولتی دستور او... قانون
پو دی .

د ټولی نړی د مسلمانو لپاره یو
قانون رالیږل دوی ته دا ورښی
چی ټول د یوه دین پیرو او د
یوه خدای جل جلاله عبادت کوی
او یوازی د هغه جل جلاله د
قوانینو منلو او په ځان تطبیق
کولو ته غاړه ږدی، او متوجه یی
کړی چی دوی خپل منځ کی هم
ځانونه یو وبولی ، ځان د یوه
کور اعضاء او وروڼه حساب کړی
پری نږدی چی څوک ددوی دی یو
والی ته صدمه ورسوی .

لکه څنگه چی د اسلامی است
لپاره خدای (جل جلاله) بیله او
متمایزه لاره انتخاب کړی او
یوازی هدی لارنگ کونکی
د اسلامی ټولنی افراد معرفي
کوی همدا راز یی اسلامی افکار
او تصورات هم له نورو ځانگړی
په گوته کړی او ښودلی یی دی
چی د مسلمانو افکار هغه وخت
اسلامی بللای شی چی د خدای
جل جلاله د کتاب (قرآن الکریم)
په روښانه وړانگوکی ښکاری
خدای (جل جلاله) فرمایي :

«قل جاءکم بصائر من ربکم» .

(انعام سوره ، آیه : ۱۰۵)

ترجمه : هرو مرو تاسی ته د
خپل خدای (جل جلاله) له لوری
د حق د لیدنی او بصیرت وسیله

(قرآن الکریم) راغلی دی . « هذا
بصائر للناس » . الجاثیه (۲۰)
دا قرآن الکریم د خلکو لپاره
ښکاره دلایل دی .

د قرآن کریم آیاتو ته په اتکا
هر مسلمان په ډاډه زړه ویلای
شی چی :

د مسلمان تصور له نورو نه
بالکل متمایز او ځانگړی دی
ځکه د هغه افکار له قرآن کریم
نه سر چینه اخلی، او قرآن کریم
یوازینی بصیرت دی چی د هغه
په وسیله دکائناتو حقایق، خلقت،
ژوند ، د ژوند هدف او نتیجه
معلومولی شی .

بشری نفس که ناکله له ډیرو
ناروغو حالاتو سره مخامخ کیږی ،
د هغو د علاج درمل یوازی
اسلام کی موجود دی مسلمان
له داسی حالاتو سره له مخکیدونه
نه یوازی دا چی را منع کوی
بلکی جزا ورکوی، په هغه خواي
سوق کوی چی هلته دده لپاره
ټول حالات او محیط مساعد وی
او شر او فساد له سره وجود
ونلری .

هو ! همداسی محیط جوړول
خدای (جل جلاله) په هر مسلمان
فرض کړی ، هغه چی مسلمان
وی ځان به له ناوړو ساتی او
د ټولو مسلمانانو ورونو ژوند

یو فرد هم نشی کولای چی ځان
مسلمان بولی او خلیفه او امیر سره
دی بیعت ونه لری . په دوی
شرعی واجب دی چی د پیغمبر
(صلی الله علیه وسلم) د دین پابند
امیر ته په تسلیمی او هراس پکې
منی البته که د هغه امر د اسلام
له اصولو نه بهر ویا د هغه امر
منه ورباندی لازمه نده .

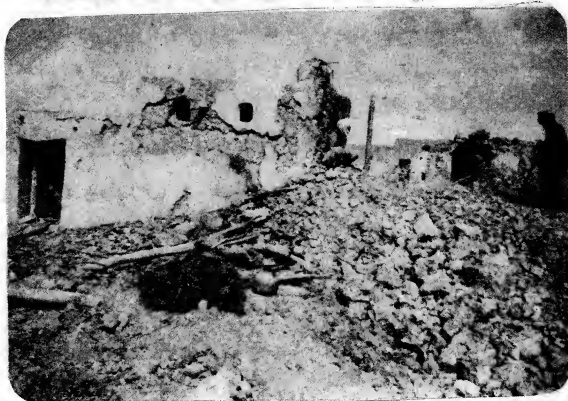
د قیادت او امام په انتخاب کی
هم مسلمانانو ته دا حقیقت وربښودل
کیدی چی د انتخاب حق د دی لپاره
درکړ شوی دی چی ستاسی ترمنځ
یووالی او وحدت وسائل شی
څو یو قوت تشکیل کړی او
د هغه په ذریعه په ځمکه کی
د خدای (جل جلاله) حکم او
قانون تطبیق کړی او د ټولو
ناوړو او فسادونو مخه ونیسی .

د قیادت یووالی :

په عمومی توګه د ټولو مسلمانانو
قیادت یو او قائدی رسول الله
(صلی الله علیه وسلم) دی یوازی
د هغه (صلی الله علیه وسلم) اطاعت
او مننه د مسلمانانو فریضه ده
کله چی هغه صلی الله علیه وسلم
له دنیا نه رحلت وکړ ، مسلمانان
دا اختیار لری چی دده خلیفه
وتاکي څو د خدای جل جلاله
شریعت اقامه او تطبیق کړای
شی او مسلمانان د اسلام د نشر
او تعمیل لپاره چمتو کړی .
د رسول الله (صلی الله علیه وسلم)
د خلیفه د امر مننه د اسلامی
شریعت په رڼاکي هماغه شارب
لازمه ده لکه څنګه چی د رسول
الله (صلی الله علیه وسلم) د امر
مننه لازمه ده ټول مسلمانان باید
هغه ته د بیعت لاس ورکړی ،

او ارامی به په نظر کی لری ، له
هلاکت شر ، فساد ، ځان ځانی او
تفرق نه به یی را ګرځوی او
د اسلامی هدایاتو عملی کیدو ته
به یی متوجه کوی ، ورپسې به
چی ټول مسلمان ملت ته خدای
(جل جلاله) یو شان افکار ،
تصورات او تګ لار ، وربښودلی ،
هغه وخت به مسلمان پاته کیدای
شو چی پدی تصور او تګ لاره
سره را ټول شو ، عمل پری
وکړو ، او د اسلامی دین د اعتلا
لپاره یوځای په متعده توګه له
کفر او العاد سره مبارزه وکړو
او که داسی نوی نه یوازی دا
چی رسوا او ذلیل به شو او
د خدای (جل جلاله) د رحمت
مستحق به نه یو ، بلکې د رسول الله
(صلی الله علیه وسلم) د حدیث
د او عید به هم را ته متوجه وی
چی فرمای :

« من فارق الجماعة قدر شبر فقد
خلع ربة الاسلام من عنقه وان
صلی وصام وزعم انه مسلم » .
څوک چی د مسلمانانو د ډلی
نه (په عقیدوی توګه) په ډیره
کمه اندازه هم بیلتون اختیار
کړی که څه هم لمونځ کوی
او روژه نیسی او داسی هم انګیری
چی مسلمان دی خو بیسما هم
د اسلام کړی یی له غاړی نه
وتلی ده .

مذلق کمونیزم

بدست عمال کی جی.بی.و برخورد
های ساحه پوهنتون در بین
مسلمانان و کمونیست ها نمونه
های بارز آنت است .

بار ها جوانان مسلمان از
پرورش یافتگان مکتب کی جی.بی.
خواسته بودند که در یک مناظره
آزاد در برابر انبوه مردم بایشان
رو برو شوند ، تاسیه روی شود
هر که دروغش باشد. اما جواب
دنباله روان بی منطق استعمار
سرخ جز حمله های وحشیانه
چیزی نبود که در آنهم بمقابل
غیرت اسلامی فرزندان
اِذْ-اسلام تاب نیاورده فراز
را برقرار ترجیح می دادند .

عین همین سیاست در صحنه
مسائل بین المللی نیز از طرف
رهبران استعمار سرخ مخصوصا
خرسهای کرملین و روباههای
دنباله روشان در کابل و سایر
مناطق جهان تعقیب میشود :
سیاست دروغ و تزویر و فریب
و خدعه و قلب حقائق و خاک

ریاوتزویر از چهره اش بزمین
می افتد ، بهترین شاهد این
گفته ما وقائعی است که قبل از
بقدرت رسیدن کمونیست های
مزدور ماسکودر کشور ما بالخصوص
و احزاب اجیر کمونستی در کشور
های اسلامی بالعموم ، بوقوع ،
پیوسته است .

در کشور ما در زمان حکومت
فاسد ظاهر شاهی وقتی جوانان
مسلمان و سر برکف جنبش
اسلامی در ساحه پوهنتون و پولی
تخنیک و در مظاهره ها و میتنگ
ها افکار بی اساس رهبران کمونیزم
از قبیل مارکس و انگلس و لینن
و ستالین و مائو و . . . را ابطال
میکردند و با دلائل روشن و
براهین آفتابگونه پوچ بودن کمونیزم
و استعماری بودن این رژیم
انسان کش را ثابت مینمودند ،
چوچه های ماسکو و پیکنگ بادستور
از باداران خویش به ترورو
برپا سازی هیاهو دست می زدند
که شهادت منهای الدین که هیچ

کمونیزم نظامیست غیر انسانی
و مخالف فطرت بشری و غیر
منطبق بر واقعیت های زندگی و
از همینجاست که این فلسفه پوچ
جز سلسله ای از تناقضات و مغالطات
و الفاظ پرزرق و برق در ظاهر
و در حقیقت میان تهی نبوده و
بر استدلالی درست و منطقی محکم
استناد ندارد زیرا در برخورد
با صخره های فطرت بشری و در
برابر حقائق انکار نا پذیر حیات
مجبور است دروغ بگوید و فریب
بدهد و در پشت پرده کلمات
رنگین پنهان شود تا مگر بتواند
در میان ملت ها راهی پیدا کند
و برای اشغال کشور ها مقدمه
فراهم آرد .

وقتی این نظام پوشالی در
میدان منطق و استدلال اجبارا
خود را در برابر منطقی مخالف
فلسفه و منطق خود و مخصوصا
منطق اسلام می یابد آنوقت
است که مشتش باز میشود و
دروغ هایش آشکار میگردد و پرده

زدن بچشم مردم جهان. و پیشبرد سیاست های توسعه طلبانه و جهانخورانه خود در سایه آن.

ولی غافل ازینکه دیگر بویژه بعد از شکست روز افزون ارتش اشغالگر سرخ در افغانستان و دوام مقاومت مردانه و دندان شکن ملت مسلمان ما علی الرغم خواب و خیال نظامیگران درنده خوی کرملین مبنی بر خاموش ساختن شعله های پر نور جهاد ملت مسلمان افغان در ظرف چند ساعت محدود، اکنون چهره اصلی کمونیزم و سیاست های شوم و پلانیهای استعماری آن افشاء شده است و دیگر این بازار پرزرق و برق، نیرنگ و شیطنیت خریداری ندارد و کسی از آنهایی که وجدانی دارند و عقلی نمیتواند به چرندیاتی از قبیل صلح خواهی و امنیت طلبی (!) و پشتیبانی از حقوق کارگران و دهقانان و طبقات محروم (!) جامعه و همزیستی مسالمت آمیز (!) و حسن همجواری و هزاران دروغ دیگر ازین قبیل که شیاطین سرخ روسی برای بدام انداختن ملل جهان عنوان می کنند، باور داشته باشد.

باصطلاح درخواست حکومت قانونی (!) افغانستان از روسها برای دخالت مسلحانه بزرگترین دروغ تاریخ بود که روی سیاه روسهای چنایت پیشه را سیاهتر

ساخت و همگان از شرق تا غرب و از شمال تا جنوب حتی گروه کثیری از سرنگون شدگان در منجلا ب پلید کمونیزم را برین عقیده و اداشت روسهای وحشی و جنایتگر تا دروغ بیابند راست نمی گویند و مسلما چیزی که در قاسوس مسلک کمونیزم وجود ندارد همان کلمه راست و راست گفتن است.

با پیروی از همین پالیسی روسهای اشغالگر خیلی کوشیدند و سخت در تپ و تلاشد تا مداخله عسکری خود در افغانستان شهید پرور را موجه جلوه دهند و برای حکومت مزدوران کثیف خود که با همه اسلحه مخرب و کشنده خویش نتوانستند بر ملت انقلابی ما بقبولانند، تأیید ملت ها و حکومت های مسلمان و آزاد جهان را کسب نمایند و در ساحه بین المللی وجهه قانونی برای آن بدهند ولی هر جا که رفتند جز اعتراض شدید نشنیدند و بهر دری که سرزدند جز سیلی لعنت بروی شان نواخته نشد.

اما آیا با این رسوایی و شرمندگی و شکست عسکری و سیاسی که نصیب شیاطین روسی شده است، و با آنکه همه جهانیان چهره حقیقی کله خرسان کرملین را شناخته اند، این شیادان خون آشام خواهند شرمید و بمقتضی تن خواهند داد و از سیاست نیرنگ

و دروغ و تزویر باز خواهند ایستاد ؟ اهدا . .

اینک یک فقره مصاحبه ای را که مجله المجتمع کویتی در شماره ۶۸۰ ماه شوال خویش بایکی از شیاطین روسی بنام بلاییف انجام داده است وما آنرا بفارسی ترجمه کرده با تبصره بر بعضی فقراتش تقدیم تان می نمائیم بدقت بخوانید و ببینید که این شیطان کثیف چگونه با آنکه خود را سخنگوی دولت استعمار سرخ معرفی می کند در برابر حقائق و منطقی رسای اسلامی بزانومی غلطدو از دروغی بدروغی فرار میکند و چون طفلی که در برابر چند سوال مکرر استاد راه خود را گم می کند، دستپاچه شده سخنان بی ربط و کلمات بی مفهوم و دروغهای شاخدار و جواب های متناقض ادامه می دهد هزار لعنت بر کمونیزم این رژیم غیر انسانی و فلسفه شیطانی و مرگ بر کمونیست های دروغباف و فریبکار و دشمنان خونخوار انسانیت نخستین سوال المجتمع چنین آغاز میشود :

به استاد (!) بلاییف خوش آمدید می گوئیم و آرزو مندیم در ابتدا خود را برای خوانندگان ما معرفی نماید و در مورد تجاربش در قضایای شرق میانه چیزی اظهار کند.

شیطان روسی :- شغلم روزنامه

چی بودم و او دست راستی ولی وی منزلت بلندی در نزد حق داشت .

تبصره : شیطان کیف روسی به صراحت و بدون اینکه اندک خجالتی بکشد با جرأت استعمار گرانه اظهار میدارد که درحال حاضر استعمار گران ماسکو به امور شرق میانه و مخصوصا کشور های خلیج توجه بیشتری می کنند

مسائل روحانی کار نمی کنیم ، همچنان ما با دینداران نزاع و کشمکش نداریم زیرا «لینن» چنین توصیه می کند ، و در روسیه مسلمانان زیادی وجود داشته و در بسیاری از جمهوریت ها پراکنده می باشند ، لکن ما می پرسم آیا خدا با کسانی است که استعمار گران را خدمت می کنند ، طبعانه ، و در ملاقاتم

نگارست و نماینده چریده ای ادبی هستم که ترجمان حال ادباء ، نویسندگان و روشنفکران شوروی بحساب می آید ، و آن چریده ای است که بقضایای مربوط به امور داخلی اهتمام دارد ، و ما با امور سیاسی و جوانب روحی توجه داریم ، و فعلا در اتحاد شوروی توجه بیشتر ما بمسائل شرق میانه و بخصوص منطقه خلیج و آنچه که در آن میگردد ، مبذول میگردد من از شرق میانه خیلی دیدن کرده ام مخصوصا از مصر، از جنگ ۱۹۶۷ باینسو و در سال ۱۹۶۹

علاقه شدیدی به مطالعه امور پیدا کردم آنگاه که یکی از برادران بمن خبردار که جنبش مهمی در حالت گسترش است و شاید آینده در قلمرو آن باشد و

جنبش مذکور همان جنبش دینی است ، لکن متأسفانه دین نتوانست از عهده چیزی برآید بدلیل اینکه نظرش در مورد زندگی خیلی پیچیده است و علم اخلاق شکل جدیدی بخود گرفته است . و ما در شوروی بخاطر آنکه کمونیست هستم مخالف این نظریه می باشم ، لکن ما دین را بر سمیت می شناسیم و چنانکه می گویند ملحد دینستیم (!) ولی ما برای

بایکی از انگلیسی های متدین که پیرو مذهب پروتستانت بود و بصفت کشیش در جنوب سودان کار میکرد ، همیشه از من می پرسید چرا تو به خدا ایمان نمی آوری ؟ من دلائل زیادی ارائه کردم ، بعد از نزدش پرسیدم آیا خدا کمونیست است یا نه ؟ سیاه است یا سفید ؟ . الی آخر و این مناقشه بین ما دو تن باین دلیل صورت گرفت که من دست

آری این خاصیت استعمار و بخصوص استعمار پلید سرخ است که هرجا منابع و ذخائر طبیعی و افرو وجود داشته و یا از ناحیه سوق الجیشی و استر اتیریکی مهم بوده و یا راه تجار و بحری از آنجا برایشان فراهم شده بتواند چهار چشمی متوجه آن میشوند و کمرکس وار آماده پرواز بسوی آن میگردد تا در هر فرصتی که برایشان دست داد شکار را برپایند و منابع

و مواد خام ملت ها را غارت کنند و خود آنها را با سارت بکشند بر خلاف گفته شیطان بلائیف این امروز نیست که دجالان پیر ماسکو متوجه شرق میانه خلیج شده اند بلکه از همان نخستین روز کشف منابع نفت در این کشورها بلشویک های شیاد و خون آشام برای رسیدن باین مناطق از طریق بلعیدن کشور های نظیر افغانستان و پاکستان پلان می سنجیده و مقدمه فراهم میکردند ، و این توجه گرچه همروزه افزایش می یابد از آغاز نیز در سرلوحه پلانهای استعماری ماسکو قرار داشته و بزرگترین احلام شیطانی شان را تشکیل میداد.

وقاحت و بیشرمی سردمداران استعمار سرخ بجای است که بریژنیف ملعون و مقبور در ایام زندگی ننکیتش گفته بود : «ما در بطرول کشور های خلیج حق داریم و ازین پس اجازه نخواهیم داد تنها کشور های غربی از آن مستفید گردند !!!

اینست منطق کثیف استعمار پلید سوسیال امپریالیزم ! منطقی کاملاً استعماری و مبتنی بر زور کوبی و قلدری و نمایانگریات

شوم شان برای بلعیدن کشور ها و ملت ها و دارو ندار و هستی و زندگی آنها . این منطق نه اساسی از انسانیت دارد و نه برپایه ارزش ها و اصول و قوانین بین المللی استوار است چه این مسائل اصلاً در قاموس کمونیزم وجود ندارد و اگر وجود هم داشته باشد جز دروغ و نیرنگ و فریب نیست ، و تنها اساس این منطق بوج شیطان به گورستان رفته که منطق دائمی کرمیلین نشینان است همان رقابت استعمار گرانه است یعنی استفاده کشور های استعمار گر غربی از بطرول خلیج برای روسهای وحشی نیز اجازه می دهد که از آن استفاده کنند و در آن حق داشته باشند !! زیرا دنیا منطقه نفوذ این دو ابر جناور است و باید مساویانه بین شان تقسیم گردد ، و حق اگر زمینه چنین رقابت استعمار گرانه وجود نمیداشت و شیاطین روسی یکه تاز میدان استعمار ملت ها می بودند، آنوقت نیز بحکم طبیعت ضد بشری و توسعه طلبانه و جهانخوازانه کمونیزم ، خود را نه تنها در اراضی و منابع و ثروتهای دیگران ذبح می دانستند بلکه صاحبان

اصلی حق را غاصب قلمداد کرده بخمال راحت و بدون توسل به بهانه تراشی و مقدمه چینی آنچه بر سر راهشان می یافتند ، بلع میکردند .

اینکه شیطان بلائیف بگفته خودش از شرق میانه و مخصوصاً مصر خیلی زیاد دیدن کرده است کاملاً با پلان های شوم ماسکو هماهنگی دارد و مرحله تطبیقی آن بشمار می آید چه جواسیس روسی و اعضای باند سیاه و جنایتکار کی جی بی همیشه و در همه نقاط جهان بویژه مناطق حساس با چهره های دهلومات و روز نامه نگار و خبر نگار و مشاورو...

حضور بهم می رسانند و در هر کشوری که حکومت ها روی خوشی به حکام کرمیلین نشان داده اند ، سروکله این شیاطین تبه کار نمودار می گردد تا جرائمی علیه ملت و خاک و حاکمیت ملی آن ممالک مرتکب شوند و در جرائمی علیه ایشان شرکت نمایند آیا میدانید چرا شیطان بلائیف از مصر بار بار دیدن کرده است؟ و آیا میدانید چرا پنج الی ده هزار مشاور روسی در سوریه بسر می برند؟ جواب واضح است و هیچگونه غموضی در آن وجود

ندارد، چه همگان می دانند که مصر محل طلوع آفتاب تابان جنبش جهانی اخوان المسلمین بوده و این جنبش اسلامی از همان آغاز دمیدن سپیده تابناکش تا امروز بر علیه استعمار و استعمارگران در هر لباسی که باشند قیام کرده و روح اسلام را در جاسعه استعمار زده مصری و سایر کشورهای عربی و مخصوصاً کشورهای نفت خیز منطقه خلیج و حتی همه جهان اسلام دمیده است.

مطالعه کارنامه های رجال این جنبش در برابر انگلیس و در جنگ فلسطین بر علیه یهود و رجوع چشمگیر توده های ملیونی مردم مسلمان مصر به اساسات اسلامی شان توسط تریبه شکفت آور اعضای آن و گسترش ساحه نفوذش موبر اندام استعمارگران امروزی و یاوه مرا یان مکتب بی بنیاد کمونیزم از قبیل شیطان بلایف و امثال وی راست می نماید چنانچه جان استعمارگران آنروز را بلب آورده بود. و بیجا نبود که حکومت انگلیس برای کسیکه بتواند سر یوسف طلعت یکی از جانبازان اخوان المسلمین را تقدیم انگلیسها کند، دوازده هزار لیبره انگلیسی جائزه مقرر

داشته بود و شیخ محمد فرغلی یکی دیگر از رهبران صادق این جنبش در نتیجه فعالیت هایش بر علیه استعمار انگلیس در مصر لقب قصاب انگلیس را کسب کرده بود. این از یکطرف و از جانب دیگر مصر از کشورهای پیشقدم عربی و افریقائی بوده و هرتحولی در آن بر کشورهای دیگر عربی و افریقائی و اسلامی کم و بیش تاثیر می کند، با در نظر داشت این دو مطلب و مخصوصاً برای خاموش ساختن آفتاب تابان جنبش اسلامی و جلوگیری از بمیان آمدن یک حکومت اسلامی در مصر باید شیطانی چون بلایف ها بار بار از آنکشور دهنن نمایند تا طواغیت خود فروخته را بر علیه داعیان اسلام تحریک نموده و برای ریشه کن ساختن اسلام و دعوت و جنبش اسلامی از آن سر زمین با طاغوت مزدوری چون جمال عبدالناصر مقبور همدست شوند که شدند و آنکه تاریخ مصر در عهد ناصر را ورق می زند بیند که چگونه آن جلاد ستمگر باشاره باداران روسی بعد از اینکه از زیارت قبر لینن برگشت، پاکترین و انقلابی ترین و مسلمان ترین جوانان مصر را که پشت دشمن غاصب

و اشغالگر صهیونیستی را در جنگ فلسطین بلرزه در آورده بودند، بخاک و خون کشید و زندان ها را از وجود شان پر ساخت و فقط در یک روز دوازده هزار یا بیشتر ازین جوانان پاکباز را شهید ساخت، و مغز متفکری چون سید قطب شهید را بهای چوبه دار برد. درست است که همه این جنایات وحشیانه و کمونیزم پسندانه را ناصر مرتکب گردید ولی درین خون پاک ریخته شده دستهای کثیف جواسیس روسی از رفقای شیطان بلایف و شاید هم خود وی تا آرنج غرق بود و این شیطاین سرخ ماسکو بودند که چون ناصر از دروازه امریکا مایوس شد و بدرگاه کرمیلین روی آورد تا با دریافت اسلحه روسی شکست مرگباری را که از اسرائیل غاصب خورده بود، جبران نماید، بوی بطور اولین و مهمترین شرط پیشنهاد ریشه کن ساختن جنبش اخوان المسلمین را از مصر نمودند، و وی نیز بکمک باند جنایتکار کی جی بی به کشتار دسته جمعی و تعذیب غیر انسانی فرزندان اسلام پرداخت، ولی غافل ازینکه (یریدون لیطفثوا نور الله بافواهم

ترحم و تشدد در جهان

اشداء علی الکفار رحماء بینهم .

ترحم و تشدد دو صفی است متضاد ولی در ساحه جهاد امکان دارد که هر دوی آنها باهم جمع شوند زیرا ترحم در جهتی و تشدد در جهت دیگری است و از لوازم جهاد فی سبیل الله است که احکام خداوندی مربوط بان با هر کیف و چگونگی اش تطبیق گردد تا جهاد مذکور بحیث یک امر و عبادت خداوندی مورد قبول او تعالی واقع شود .
الف : ترحم بین مجاهدین در میدان جهاد :

عطوفت و مهربانی ، برادری و اخوت ، همدردی و همنوائی خوش بینی و نیک اندیشی ، تعاون و تساند ، تعاطف و تراحم و ترابط و اتصال بین مجاهدین و مردان کمر بسته بنام خدا از خواص طبیعی و صفات اصلی جهاد راه خدا است یا به عبارت دیگر صفت مذکور از لوازم و

جزء طبیعت آن جهادی است که مرد مجاهد کمر را بنام خدا بسته میکند و اسلحه را بنام خدا در شانه می اندازد و جانب سنگر داغ جهاد و جبهه سرنوشت آفرین میرود ، آنجا میرود تا در مقابل خون پاک و گلگون رنگ خود ، رضای خدا را حاصل کرده و برادران مستضعف و تحت فشار خود را از زیر ظلم جباران ، طاغوتان و ستمگران حق ناشناس نجات دهد آنجا میرود تا وعده خداوندی را مبنی بر نیل احدى الحسنيين که برای مجاهدین صدر اول اسلام وعده داده شده او نیز مستحق گردد و از ان دو نیکی که خاصه مجاهدین است یکی را بدست آرد پیروزی با شهادت .

مجاهدین راه حق باید بدانند که برادری و اخوت و تعاطف و تراحم بین مسلمانان از لوازم اسلامی و از اوامر موکد خداوندی است و آن صفت از

شخص مسلمان در همه احوال و اوقات مطلوب است در حالت صلح و جنگ ، فقر و توانگری صحت و مرض ، خوشی و خفگی و . . .

ولی در حالت جهاد و بستن صف در مقابل کفار ظالم ، طاغوتان و خونخوار و ستمگران جبار ، نسبت بهر وقت دیگر مهمتر و با ارزش تر است که نباید مجاهد راه خدا آنرا فراموش کند . ازینجاست که خداوند با آنکه در تمام اوقات و حالات مسلمانان را بهمدردی و همنوائی ، و اتحاد و اتفاق امر میکند و لیکن درحالات صف آرائی با دشمن و ایستاده شدن رویا روی با کفار در سنگر های داغ جهاد ، لزوم این امر را موکد تر و با ارزش تر از همه حالات دیگر میداند تا اندازه ایکه در جمله یکصد و چهارده سوره خداوند سوره ای را بنام سوره صف نازل کرده و در آن درباره صفوف استوار و

والله مسم نوره و لو کره الکافرون)
و ناصر و امثال وی نزد خدا
رفتند تا جواب جنایات خود را
بدهند ولی جنبش اسلامی
در مصر همچنان سرفراز و کامیاب
باقی ماند و بسان فولاد آبدیده
محکمتر و نیرومند تر شد و نقشه
های شوم استعمار گران روسی
نقش برآب شد بدانگونه که نقشه های
استعماری انگلیس شده بود .

اما شیاطین روسی این دشمنان
قسم خورده بشریت هرگز از
جنایت باز نمی ایستند و دمی
از دشمنی شان علیه ملت ها و
خاصا ملت های مسلمان دست
نمی کشند ، اگر دیروز در مصر
جنایت آفریدند و دست بدست
ناصر در پی ریشه کن ساختن اسلام
برآمدند امروز هزارهائی از مشاوران
روسی در سوریه بسر می برند ،
نه بخاطر آنکه حکومت بزدل و
جبون حافظ الاسد کافر را در
برابر اسرائیل یاری دهند چه اگر
چنین میکردند بلندی های جولان
و سایر سر زمین های سوریه که
توسط اسرائیل اشغال شده است .
آزاد میگردد ، و نه برای آنکه
با فلسطینی ها همکاری نماید ، زیرا
این اسلحه روسی بود که توسط
مشتی اوباش جدا شده از سازمان
الفتح در جنگ های ذات البینی

فلسطینی ها در لبنان بر علیه
چریکهای این سازمان استعمال
گردید و صدها تن را بخاک و
خون کشید و نیروهای حافظ الاسد
که با اسلحه روسی مجهز بودند
بجای آنکه با اسرائیلی ها در جنوب
لبنان مواجه شوند بجان فلسطینی
ها افتادند و دود از دمار شان
برآوردند ، و یاسر عرفات آن
گدای در موسکو هر قدر که
دروازه کرملین را کوبید جوابی
نشنید و اربابان ماسکو غواستند
باره دادن وی بدر بار ، رفیق
حافظ اسد آزرده بسازند زیرا
باوجود خوش خدمتی های عرفات
بروس ها و رقصیدن در تحت
دول شان بازهم اسد جنایتکار از
وی نزدیکتر است و بعد از ناصر
اینک امید است که میتواند نقش
وی را بازی کند و آنگونه که
روسها می خواهند مسلمانان
سوریه را قتل عام نماید .

آری مشاوران روسی در سوریه
نه برای جنگ با اسرائیل رفته اند
و نه بخاطر کمک با فلسطینی ها
بلکه اینها مشاوران کشتار و
تعذیب و تخریت اند که نظام
بعثی های کافر سوریه را در راه
از بین بردن ملت مسلمان آن
سر زمین یاری می دهند و در قتل
عام ایشان شرکت می جویند

چنانچه دوسال قبل قوای عسکری
رژیم بعثی که با اسلحه روسی
مجهز است شهر حماه را بمبارد
کرد و بیش از بیست هزار تن
مسلمان را شهید ساخت ، و همین
حالا زندان وحشتناک سوریه از
جوانان مسلمان که هدفی جز
اقامه حکومت اسلامی در آن
سرزمین و آزاد سازی بیت المقدس
و زمینهای اشغالی اعراب از چنگ
دولت صهیونیستی ندارند ، مملو
بوده و توسط جواسیس روسی
و تعذیبگران وحشی باند پلیدی کی
جی بی تعذیب و شکنجه و
اعدام میشوند .

خواهید گفت روسها چه منفعتی
در مصر و سوریه و یا
کشور های خلیج دارند ؟
جواب بازهم اظهر من الشمس
است : اولاً بکلی نا ممکن است
در جائیکه اسلام واقعی حاکم
باشد کمونیزم عرض وجود نماید
زیرا اسلام در مسیر فطرت بشری
در حرکت بوده و کمونیزم جاده
مخالف آن را می پیماید و طبیعی
است که بین این دو تضاد
صورت میگیرد و درین تضاد
مرگبار کمونیزم در زیر چرخ اراده
ملت های مسلمان نابود میشود ،
بنا برین شیاطین روسی از قبیل
بلایف ها ازین مناطق بکرات
و مرات دیدن می کنند و خرسهای

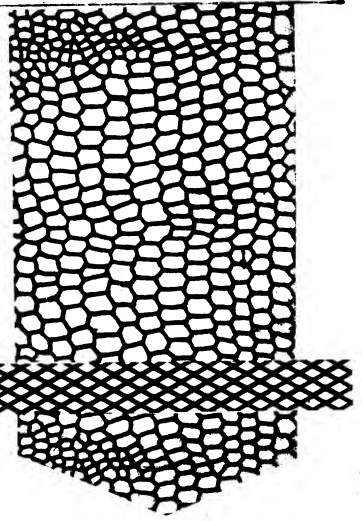
درنده کرم‌لین با همه وجود خود
متوجه این سرزمینها بوده ، اندک
ترین جنبشی را که از طرف
حرکتهای اسلامی صورت گیرد
در نظر می گیرند و با فرستادن
جواسیس و شیطاین خود حکومتهای
طاغوتی را بر علیه آن تحریک
می کنند تا با قوت گرفتن جنبش
انقلابی اسلام یکی دو مزدوری که
تربیه کرده اند بزباله دان تاریخ
سرنگون نشود و با از بین رفتن
طاغیبتی چون حافظ اسد منافع
شان بر باد نگرند . این مسئله
را میتوان بشکل دیگری نیز
تحلیل کرد و آن اینکه با موجودیت
دولت غاصب صهیونیستی در شرق
میانہ و بصفت خنجرى در قلب
اعراب هم منافع امپریالیزم امریکا
تأمین میگردد و هم منافع سوسیال
امپریالیزم روس بدین ترتیب که
حکومت های غیر مردمی منطقه
با ترس ازین دشمن خطرناک
عده بد امن امریکا پناه می برند
و گروهی به آستان بوسی روس
می شتابند و دار سلتھای
خود را که با میکیدن خونهای
ایشان ذخیره کرده اند ، بدامن
دو ابر قدرت می ریزند تا از آنها
در برابر اسرائیل حمایت کنند و از
خشم ملت های شان بغاظر آنکه
در برابر دشمن اشغالگر شکست

خورده اند ، با دادن اسلحه
کشنده و فرستادن کار آگاهان
شکنجه و تعذیب و قتل ترور
بنام مشاور نگهدارند ، تا سقوط
نکنند ، و طبعاً قیام حکومتهای
اسلامی چه در مصر و چه سوریه
و چه در کشورهای خلیج همان
و زوال اسرائیل و کوتاهی دست
شیاطین جنایتکار روسی و امریکائی
از منطقه همان ، اینجاست که روسها
با همه قوا و امریکائی ها همه نیروها
میتوانند جواسیس خود را در منطقه

شرق میانہ می فرستند و به تحولات
آن چارچشمی متوجه میشوند تا
با ازین رفتن اسرائیل و مزدوران
جبون شان و قیام حکومت اسلامی
در منطقه بازار اسلحه شان کساد
شود ، و مقدمه نابودی شان
فراهم نکرده ، و دیدار های
مکرری که شیطان بلایف از
مصر و کشورهای شرق میانہ
کرده است فقط و فقط در محدوده
همین پروگرامهای شیطانی صورت
گرفته و می گیرد و بس .

دعوت بیکتاپرستی

پرسیده سال «احبا زور دهان» مان را به خدائی نگرفته بودیم ، حضرت محمد ﷺ فرمودند : ایا انان (احبار و رهبان) هنگدیکه به شما دربارهٔ حل و حرمت چیزی ، سخن میگفتند نمی پذیرفتید ؟ عدی (رض) گفت بلی ! قبول میکردیم . پیامبر ﷺ فرمود : همینکه شما اختیار تشریع حل و حرمت را به ایشان داده بودید . خود پذیرفتن آنها به خدایی است ، زیرا اختیار و صلاحیت تشریع نزد خدا (ج) است و هیچ کس دیگر نه می تواند که چیزی را بر کسی حلال و یا حرام بگرداند .

(۱۲) چرا چیزی را به مردم میگوئید که خود بان عمل نمی کنید ؟ (از خود سازی آغاز کنید و بعد از آن به جامعه سازی اقدام نمایید) .

قبلا اشاره نمودیم که اسلام برای ریشه کن سازی همه فسادها اعم از فردی ، اجتماعی

رسوبات فکری و عملی هر چیزیکه داشتید آن را یکسره از لوح عمل و نظر تارت دور کنید و بعد از اسلام بحیث آیین از آن برنگردید و مرتد نشوید !

(۸) مردم را از راه خدا (ج) بازنه دارید .

(۹) کفر را بر اسلام ترجیح ندهید !

(۱۰) بر خدا (ج) که از همه عیوب منزّه است اقتضای کذب نپندید !

(۱۱) سبب گمراهی و تباهی بنی اسرائیل در آن بود که انان احبار و رهبان شان را به جز از خدا به خدائی گرفته اند ، سپس بر شمسیت ای جامعه یهودی و نصرانی و . . . . ! که شما چنین نه کنید .

عدی بن حاتم که قبل از مشرف شدن به اسلام نصرانی بود ، درباره توضیح ایت (اتخذوا احبا رهم و رهبانهم اربا با من دون الله) از حضرت رسول الله ﷺ

(د) هنگدیکه درخت کمره خبیث در وجود تان ریشه ، ساقه و تنیدن گرفت و احکام خدا را در مقابل پول ناچیز و خبیثه ی چون کمره خبیث در معرض فروش زور مندانه ، زر پرستان و تزویر پیشه گان قرار میدهند دست به تعریف آیات خدا میزنند ، چنین نکنید ! (ه) چنان نکنید که از فرط تقدس قایل شدن به رشته داری و عصیت حضرت عیسی و مریم (ع) را خدا پندارید و بدین وسیله تمهتی بر پیامبری او - یوالعزم و مادر صدیقه او ببندید . حضرت عیسی (ع) بنده فرستاده خدا است و بس . و در شرایط و زمان فعلی آیینش نیز منسوخ شده است .

(و) هنگدیکه به شرف ایمان و اسلام مشرف شدید همه احکامش را به جان و دل - بپذیرید و در زمان شرک از

اخلاق سیاسی، اقتصادی و... دست به کار برد و نکرد که از جامعه گوشه شود و یا در بین جامعه ملوک الطوائفی و سرمایه داری رایج طغرای کبریه، احتکار و ربا و بهره کشی و در مضیقه تزار داد نهی اجتماعی اقتصادی و... تأیید کند؛ در ساحه عقیده نیز شبهات و ظنونی را که از آن بوی شرک و بنده سازی می آید از بیخ و بن برکشید و بر سایر پرچمها و با روهای ظلم، استبداد و فحاشت حکم تحریب راند و تعمیری بنیاد نهاد که از حول و حوش آن صدای ملکوتی توحید بالا گرفت و جهت هر چه کیوبیدن تمامتر فساد جمعی و نمود ساخت :

ان الله فالق الحب والنوی ط
یخرج الحی من المیت و یدخرج
المیت من الحی ط ذالک الله
فانی تو فکون . فالق الاصباح
وجعل الیل مکنا والشمس والقمر
حسابنا ط ذالک تقدیر العزیز
العلیم .

و هو الذی جعل لکم النجوم
لتبهتوا بها فی ظلمات البر والبحر
قد فصلنا الایات لقوم . یعلمون .
و هو الذی انشاء کم من نفس
واحدة فمستقر و مستودع ط
قد فصلنا الایات لقوم یفقهون .

کل شیء و هو بکل شیء علیم .
ذالک الله ربکم لا اله الا هو خالق
کل شیء فاعبدوه و هو علی کل
شیء وکیل .

انعام (۹۵ - ۱۰۳)

ترجمه و تفسیر :

هرآنچه خدا (ج) شگفتنده دانسته
ها و خسته ها است ، بیرون
میآرد زنده را از مرده و بیرون
آورده مرده است از زنده ، این
است خدا (ی) شما پس از کجا بر
گردانیده - می شوید ؟ !!!
شگفتنده صبح است (قلب ظلمت

و هو الذی انزل من السماء ماء
فاخرجنا به نبات کل شیء فاخرجنا
منه خضرا فخرج منه حبا متارکبا
ومن النخل من طلعها قنوان
دانية وجنت من اعناب والزیتون
و الرمان متشبهه و غیر متشابه
ط انظروا الی ثمره اذا اثمره وینعه
ان فی ذالک آیات لقوم یؤمنون .
و جعلوا الله شرکاء الجن و خلقهم
و خرقوا له بنین و بنت بغير علم ط
سجانه و تعالی عما یصفون . بدیع
السموات و الارض انی یکون له
ولد ولن تکن له صاحبة ط و خالق

را می درد و از چاک های آن
صبح را پدید می آرد. و گردانید
شب را آرامگاه.

و گردانید خورشید و مه را معیار
های حساب، «زمان»!

این است تقدیر (اندازه گیری
و سنجش خدای غالب ودانا)!!:
آنکه بیا فرید برای شما ستاره
ها را تابید آنها راه بیابید، در
تاریکهای «خشکه و بعر» (سفر)
های زمینی ببری و بحری).
هما نا به تفصیل بیان کردیم
نشانه ها را بر ای گروهی که
میدانند.

و است آنکه آفرید شما را
از یک شخص، پس شما را قرار
گاهی است و ودیعت جایی، به
تحقیق واضح و روشن بیان
کردیم نشانه ها را برای گروهیکه
دانش به شریعت دارند (و از تفقه
بر خوردارند و است آنکه فرودا-
ورد از آسمان آب را، پس برون
آوردیم به آن نبات (روینده) را
از هر قسم، پس برون آوردیم
از آب سبزه، بیرون میاریم ازان
سبزه دانه ها یکی بر دیگر پیوسته
(انبوه)، و از درختان خرما، از
شاخهای او یک عده به زمین
نزدیک شده است و بیرون آوردیم
باغهای از انگورو زیتون و آثار
همانند و نا همانند مشابه و غیر

متشابه):

بنگرید!! بسوی میوه درخت،
هنگامیکه ثمر آردو (بنگرید!) بسوی
پختگی او، هر آینه در این (صنع
قدرت الهی) نشانه ها است گر و ه
مؤمن را! بسا مشاهده این همه
مظاهر قدرت خداوندی که دال
بر قدرت و بینا زی و وحدانیت
او تعالی است، و مقرر کردند
کفار و مشرکان بر ای خدا (در
اسور خدا و عبادت او تعالی)
شریکانی را که از قسم جن اند،
حال آنکه خدا (ج) جنها را نیز
آفریده است و تر اشیدند بر ای
او تعالی فرزندان و دختران بدون
دانش، پاکی است او را بالاتر
است از آنچه که او تعالی را
توصیف می کنند: او آفریننده -
آسمانها و زمین است، چگونه او
را فرزندی باشد (در حالیکه) او
را زن نبود و بیا فرید هر چیز را
و او به هر چیز دانا است.
این است خدا (متصف به صفات
واقعاً خدایی) پروردگار شما!:
نیست هیچ معبود مگر او آفریننده
هر چیز است، پس پرستش و
عبادت کنید او را و او کار ساز
همه چیز است.

سیر فلسفه و دانش انسانی با
قطع نظر از فلسفه و دانش حقیقی،

طوری است که در - پیشا پیش
انها در هر مقطعی (بریدی) از
زمان فلسوفی!!!، دانشمندی،
خواه از قماش اجتماعيون باشید
یا از شر ذمه مومنین به دست
آورد های علوم طبیعی باشد،
و یا از گروه مکتب اصالت عمل
(پراگماتیسم) pragmatism و یا
.... و هر یکی از آنها به زعم -
خودش جهان را مولود فرا ورد
های ذهنش قلمداد نموده و به نحوی
از انحاء به شرک پیوسته و
به ....

(اتباع) از «ظن» در فئبردار
کمرای و ضلالت گردیده گروهی
را از را ستای و قیعت امر
منحرف ساخته است، این واقعی
است که در شرک قدیم و جدید
از هیچ محقق پویشیده نیست.

شرک قدیم که در پیشا پیش
آن زعامت و قیادت مستکبرین،
مترفین، جاه طلبان، احبار را -
هبن و معاندین قرار دارند در
مقابله با اسلام بجز (استکبار
و ظن) - استدلال نداشته که در
راه دفاع از خود و دفع اسلام
انرا به کار بندند و سبک و اسلوبی
نه داشتند که پیروان شان را
در روشنی ان به نصب العین،
هدف و غایه شان رهنمائی کنند،
انها فقط استدلال میکردند که

«ما و جندنا ايانا»: ما دینی را انتخاب کرده ایم که از پدران مان یافته ایم ولی ذین مقدس اسلام چهره مسخ شده استد لا لهای شرک قدیم و جدید را بیا دانتقاد گرفته، چیزی را که به شیوه واضح و روشن صفات خدا (ج) را مفصلاً بدون اغماض و پیچیدگی و ابهام بیان داشت، نظرها را به جهان طبیعت و دست اندر کار بودن صنع و تخلیق و تدبیر خالق لا یزال ولی همتا و یکتا معطوف نموده جهات مختلف احیاء و تجدد و تحول کائنات را در مسیر بررسی و تحقیق قرار میدهد و گمراهان را تنبیه می نماید که آنچه خدا گوید در حقش صدق میکند نه گفته های شما درباره خدا (ج) که معمولاً از پیروی هوی و هوس های گمراهکن تان ناشی میشوند و مقصدی از آن ندارید جز گمراهی خود و مردم و از راه عناد تعصب نپذیرفتن دین حق. بر خلاف زعم شما خداوند (ج) ذاتی است که از کو چکترین تخمهای نباتات روی زمین تا کره های بزرگ آسمانی به شمول تمام کائنات درید قدرت و اداره اوست و چیزیکه بران اطلاق موجود میشود همه و همه از

دایره قدرت و اداره و خلقت او خارج شده نمیتوانند :
به کو چکترین دانه ها و خسته های نبات بنگرید که چگونه در بین شان انقلاب و دیگرگونی تجدد حیات پدید می آید و بعد از طی نمودن کدام مراحل جوانه می زنند، میرویند نضج میگیرند و به پختگی میرسند و جنگلهای انبوه میسازند و در تغییر «جو» - اقلیمها و فصول سهم می گیرند؟! شما در جریان رویدن نباتات نمی بینید که خداوند (ج) موجود زنده را از مرده بیرون میآورد و در خلقت و تولد مرده از موجود زنده دست بلا کیف خدا (ج) کار میکند، اگر چشم بینا، گوش شنوا و دل آگاه داشته باشید، همین خدای است که با صفات کمال خدایی، متصف بوده و کسی را در کار او تعالی دخلی نیست و نه کسی توان آن را دارد که در به راه

انداختن این کارها تثبیت کنند: با وصفیکه میبینید، زنده گرداندن و رشد بخشیدن زنده از مرده و تولد مرده از زنده کار خدا (ج) است، کدام عاملی شما را از راه درست اندیشه و ایمان باز میگرداند و بجز ایقان بخدای یکتا در اداره امور چاره بی دارید؟! اگر زمان و دهر را عامل این کار میدانید و به افکار شرک آلود، خود، و دیگران را در تهلکه می اندازید - متیقن باشید که دهر و زمان نیز درید قدرت او تعالی است و به اندازه سر موئی نمیتواند اراده و اداره و تدبیر خداوند (ج) بیرون رود؛ متوجه نیستید که خداوند (ج) قلب ظلمترا میدرد و از چاکهای آن صبح را پدید میآورد؟ کدام قدرتی که که شما در حق ان گمانهای باطل و ناپسند داریدد آیا میتواند خورشید را با آتشمه اشتعال و بزرگی آن بلمست و وجبی از جایش

شما چه بودید و چه شدید ؟
از کجا آمدید و به کجا میروید ؟
از کی آفریده شدید و منشی اولی
شما کیست ؟

بلی ! خداوند متعال شما را از
فردی ، شخصی و نفسی آفرید
و بر ای شما جای بود و باش
و بازگشت مقرر فرمود و برای
امرار معیشت تان از طرف آسمان
آب فرود آورد و به واسطه آن
روی زمین سبزه ها رویانید و
درختهای میوه دار و باغهای انبوه
گون گون که هر یک با صفت -
مشابه و غیر مشابه با لذت
های همانند ، طعما ، ذایقه ها و
عطر های همگون و ناهمگون در
زمین عرض وجود کردند و با
پیمودن مراحل محیر العقول به
درجه پختگی رسیدند پس شما به

هر یک این موجودات دال بر
موجودیت و یکتا بودن خدای
متعال است (البته قومی را ، مردمی
را ، گروهی را ، جمعیت را
که میدانند و از خلقت و اسرار
کائنات برداشت درست و شناخت
سالم دارند) .

علاوه بر اینکه سیر در افاق
و لمس و حس کردن هر پدیده
بی از پدیده های جهان حادث
دلالت بر موجودیت خدای یکتا
و بی همتا دارند ، سیرد را نفس
و خلقت بفرنج و پیچیده انسان
که تا هنوز احدی به حل همه
جانبه این معما موفق نشده
است ، بعد دیگری است که
کتابخانه های شناخت خدا (ج)
به حیث موجود یگانه در خود
دارد ، به خویششن بنگرید که

جنها آمده و در حرکت آورد ،
شب را به روز و ظلمت را به روشن
تبدیل کند ؟ !! هرگز ، چیزیکه
مخلوق است - و زیر چلیپای
نیستی می آید - خدا شده نمی
تواند و حتی از مرگ و زنده گی
خویش عاجز است چه رسد به
اینکه به مرگ و زنده گی و تدبیر
در کائنات دست درازی کند .
خداوند (ج) شب را آفرید تا
پس از تکلیفیکه از نا حیة کار در
روز عاید حال تان شده است ،
به امتراحت و جبران نیر و بپرد -
ازید - در شب مه را و پس از
شبحورشدن را معیارها و مدارجی
قرار داد برای محاسبه زمان
و سنجش کار های پلان شده و
ثبت تاریخ اسم گذشته تا
از آن عبرت گرفته راه درست را از
طریق نا درست تمیز کنید و به
مطلوب برسید ! . . . . (این
است سنجش خدا و ندغا لب دانائ!)
شب که از یکطرف اسباب
آسایش و رفاه تان را فراهم
میسازد ، از طرف دیگر با استفاده
از ستاره های درخشان آن تعیین
جهت نموده نظر به مساعد بودن
هوا و قطع منازل دور دست بری
و بحری میتوانید از آنها بحیث
چراغ هدایت هدف استفاده نمایید .
دقت کنید : و بغور بنگرید که

میوه های درختان متوجه شوید
 هنگامیکه پخته میشوند و بر میدهند
 ایا این همه هنر نمایهای کلک
 قدرت از خدایان ساخته و بافته
 «اتباع ظن» - شما ساخته میشود؟
 هرگز! چقدر مضحک است که
 با مشاهده این همه مظاهر قدرت
 خداوندی که دال بر موجودیت
 و وحدانیت او تعالی است و بی
 نیازی او را از مقایسه با مخلوقش
 میرساند، مشرکین با اقتضاح
 خود شان برای او تعالی شریکانی
 از جن بتراشند و او تعالی را مانند
 مخلوق حادث «چون ثقلین»،
 زن و فرزند و... قایل شوند.
 «حال آنکه خدا (ج) جن ها را
 نیز آفریده است و... پاکی
 است او تعالی را و بالاتر است
 او از آنچه توصیف میکنند، و
 او آفریننده آسمانها و زمین است
 چگونه او را فرزندی باشد - در
 حالیکه او را زن نه بود و بیافرید
 همه چیز را و او به هر چیز دانا
 است.»

«این است خدا (ج) که متصف
 است به صفات واقعاً خدایی او
 پروردگار و رشد دهنده شما است
 نیست هیچ سزاوار پرستش جز
 او تعالی که آفریننده هر چیز است:

(۱) دعوت کن
 مردم را به راه پروردگار خویش
 به دانش و پند نیک و جر و بحث

پس پرستش و عبادت کنید
 او را .
 و او کارساز همه چیز و همه کس
 است .»

بدیهی است که آئین یکتا
 پرستی طرز کار دعوتش را از چار
 چوبه نه افراط و نه تفریط آغاز
 کرد و با در نظر داشت اصل
 فطرت انسانی که همیشه نیکویی،
 عاطفه، رقت و زیبایی را میپسندد
 و با کسی خو و الفت میگیرد
 که عملاً از تکبر، تنفر، انزجا -
 روعناد عاری باشد، به پیش
 رفت. اصول این آیین که غایه
 آن نقطه عطف تحقق بخشیدن
 فطرت و کرامت انسانی و - و
 کرسی نشینی همه ملکات فاضله
 نوع انسان است و میخواهد که
 هویت اصیل انسان را به شیوه
 های برگزیده و انتخابی فطرت
 انسان به منصه ثبوت و تطبیق
 برساند. زینرو اصول فطرت -
 انسانی را که هما نا جهت منفی
 سنگدلی، غلظت فرعون مآبی و
 سایر عادات جوامع شرک زده
 است انتخاب نموده صدای (ادع
 الی سبیل ربک بال حکمة و
 الموعظة الحسنة - وجادلهم

کن با ایشان به طریقی که نیک
 است هر آینه پروردگار تو دانا
 تر است به کسیکه گمراه شد از

بالتی هی احسن ان ربک هو -
 اعلم بالمهتدین . (۱) بلند کرده
 و اثرا تی بران مرتب شد که
 از یکسو «دگم» و انجماد و خواهی
 نخواهی قبول کردن و از سوی
 دیگر اساس دیکتا تواری،
 اختناق و قفلزایی از جامعه روبه
 فرار نهاد، ابوا مامه (رض)
 روایت می کند - روزی یک
 جوان نزد پیامبر (ص) آمد و گفت:
 پیامبر خدا (ج)! اجازه میدهید
 زنا کنم؟! درین هنگام موجی
 از اعتراضات مردم بالا گرفت و
 فریاد کشیدند اما حضرت پیامبر
 (ص) فرمود: نزدیک شو! او
 نزدیک شده روبه روی حضرت
 محمد (ص) نشست. حضرت
 پیامبر (ص) برایش گفت: آیا
 درباره مادر تان این کار را خوش
 دارید؟ جوان گفت: نه فدایت
 شوم. حضرت پیامبر (ص)
 فرمودهم چنان مردم این کار را
 برای مادر شان خوش ندارند.
 باز برایش فرمود: ایا برای دختر
 تان مناسبت می دانید؟
 جوان گفت نه فدایت شوم!
 حضرت پیامبر (ص) فرمود: هم
 چنان دیگران نیز درباره دختران

راه او، و او دانا تر است به راه
 یابان (نحل ۱۲۵).

مخالفین مسلمانان را با شنکجه های گوناگون و محرومیت و گرسنگی و محاصره های سیاسی و اقتصادی و اجتماعی گرفتار می ساخت.»

«بلی! این بود وضع اسلام در آغاز کار و در آغاز کار عقیده و اعلام آن و سپس روزیکه اسلام دولتش را در مدینه تشکیل داد با جنگ سخت تری روبرو گردید. در این ایام دشمنان خارجی و داخلی در برابر این دولت نوپا باهم پیمان محکمی بستند و فعالیت مشترک و همه جانبه بی را آغاز نمودند: مشرکین مکه منافقین مدینه را به کمک های اقتصادی و نظامی تقویت کردند و برضد اسلام به کار شکنی و نا امنی و اعمال خراب کارانه وا داشتند، و در اطراف مدینه آشوب و بلوا به راه انداختند و از راه مبارزه اقتصادی و راه زنی و غارت ارزاق عمومی، مسلمانان را سخت در فشار طاقت فرسایی قرار دادند» اما با وجود سنگر بندیهای دشمنان داخلی و خارجی و ایادی مکارو مجهز شان و با وجود ممالک همجوار برای جنگ با اسلام و با وصف نو بنیادی ایدئو لوژی نجاتبخش اسلامی - اسلام پیروز شد و مهره های بسته شده

کرد، قلوب مشتت و پراکنده را که نمره - سالیان در از شرک و بت پرستی، قساوت و فحاشت و هزاران فتنه های دیگر در آنها رسوب کرده بود صیقل و

به راه مستقیم فوز و فلاح رهبری نمود. هر روزیکه به روز های دعوت افزوده میشد پیروزی در سیمایش متجلی بود. با وصف اینکه: «اسلام از آغاز کار با جنگی سخت و مبارزه بی امان - رویه روبرود از تجاوز و تعدی و توطئه در امان نه بود، جنگی که در همه میدانها فعالیت داشت میدانهای سیاست، عقیده، اجتماع اخلاق، افکار و اندیشه را به طور همه جانبه در بر گرفته بود. و همیشه به منظور توطئه علیه اسلام و مسلمانان کار شکنی، ایجاد بلوی و آشوب از ستون جاسوسی (ستون پنجم) استفاده می کرد و

شان با این کار راضی نیستند بار سوم برایش گفت: درباره خواه تان راضی هستید؟ این عوف که را وی این حدیث است میگوید که: حضرت پیامبر (ص) حتی

از عمه و خاله جوان نیز برایش یاد داشت کرد و گفته های - فوق را تکرار نمود که در هر مرتبه - جوان جواب منفی میداد - سپس حضرت پیامبر (ص) بر سینه جوان دست بماند و فرمود: خدایا! دل این جوان را پاک گردانی، گناهش را ببخشی، و از زنا نجاتش دهی! راوی میافزاید که بعد از آن نزد جوان هیچ چیز منفور تر از زنانه بود.

اسلام در آغاز دعوت بتوحید، دانش، منطق، موعظه حسن، سلوک رفقت و نرسمی را اساس قرارداد و روی آن آغاز به کار

جهان مدنیتهای ما راه

سپهر الرحمن
(روح الله)

وحشت را میپیماید

حقیقت عنوانی را که انتخاب کرده ام، اقتدر آفتابی و روشن است که هر چیز فهم در مورد ممکن قادر بنویشتن کتابها باشد، ولی من از شرح و بسط آن فعلاً می پرهیزم و فقط بهمین اکتفا می کنم که نکات برجسته و قابل - ملاحظه جنون آقایون متمدن را که با و صف ادعای ترقی و کمال، راه دیوانگی را می پیمایند نشان دهم.

درین هیچ شک و تردید نیست که با پیشرفت ساینس و تکنالوژی بسی از مشکلات جامعه بشری رفع گردید و ساحه تصرف و تسلط بشر بر منابع طبیعت گسترش یافت، و امکانات محدود زندگی به امکانات وسیع گردید و امکانات محدود زندگی به امکانات وسیع تبدیل شد، و بخش مهم عناصر مجهول، مکشوف و مشهود گشت، و وسایل ابتدائی تخنیک، زراعت، صنعت طب و تحقیق، جای خود را

به وسایل مدرن و تکامل یافته داد، و ازین قبیل غیره و... درین خصوص از نقش سازنده و حیاتی علوم طبیعی چه کسی میتوان انکار کرد؟ بیشک هیچ؛ و باید تصریح کنم که نه تنها علم و تحقیق علمی وسیله معرفت جهان است؛ بلکه ضامن رفاه جامعه بشری و موهبت بزرگ الهی هم است.

انسان امروز از برکت علم توانسته سردی را به گرمی و گرمی را به سردی تبدیل کند، و آهن را تقریباً در فضا بسرعت نور بحرکت در آورد، و جهت مشاهده نظام شگفت آور الهی (ج) که از جزء کائنات گرفته، تا کل آن حکومت دارد، هنوز هم پرده ها را هرچه بیشتر بردارد. علم توانسته رسالت خویش را در خدمت جامعه انسانی امروز اداء کند، و عینیت های مختلف شئون زندگی انسان معاصر ما شاهد این مدعاست، که ما ازین ناحیه

سخت مرهون احساسات هستیم و قلباً سپاسش را با خود داریم. علوم طبیعی بالاتر از آنچه ما در فوق تذکر دادیم و یادآور آینده آنرا تحسین خواهیم کرد، برای بشریت خدمت انجام داده است. این یک حقیقت انکارناپذیر بوده و هیچگاه برآن اتهامی وارد نخواهد آمد، و تا ابد شخصیتش محترم و قابل قدر و گرامی خواهد ماند؛ البته ما اصلاً ذات علوم مشتبه را نه نفی می کنیم و نه هم فعلاً مورد بحث خویش قرار داده ایم، بلکه میخواهیم کیفیت و چگونگی استخدام و نوع کار بردش را نکوهش نمایم و از عواقب خطرناک آن بشریت را بر حذر داریم؟ و درین خصوص مسئولیت این فاجعه را که بدبختی ها، ناآرامی ها، درد سرها، اضطراب و وحشت آفریده به مسئولین تعیین کننده سرنوشت جامعه بشری نشان دهیم، که

بدون اعوجاج ظاهری و باطنی
مجاهدین تشریحات داده و در
آیتی از آیات آن می فرماید :

ان الله يحب الذين يقاتلون
في سبيله صفا كالهم بنیان
مرصوص .

به تحقیق خداوند دوست
دارد کسانی را که در راه او در
یک صف ایستاده جهاد میکنند ،
گویا که آنها دیواری آبیخته
با سرب باشد . قللهای مستحکم
و باهم چسبیده .

مفسرین در شان نزول
آیت می گویند ! جمعی از اصحاب
روزی در اجتماعی باهم نشسته
بودند می گفتند اگر بما نیک
واضح می شد که کدام کار نزد
خدا مقبول و محبوبتر است تا
آنها اختیار کنیم و همت و توجه
خود را زیاد تر بان طرف سوق
دهیم و بکوشیم که از فضیلت
و ثواب آن محروم و بی بهره
نمانیم . در جواب خواهش آنها
این آیت شریف نازل شد و عملیکه
نزد خدا مقبول و محبوب بود
بیان داشت و گفت خداوند آن
مردمی را بیشتر از همه دوست
میدارد که در راه او در مقابله
با دشمنان او که در حقیقت
دشمنان همه بشریت اند مانند

دیوار آهنین آبیخته با سرب
ایستاده می شوند و در میدان
کار زار و صحنه جهاد چنان
صف آرائی میکنند که همه یکدل
و یک جان بوده و به حیث یک
دیوار مستحکم اند که در آن
عوض خشت و سنگ سرب و
آهن گداخته - ریخته شده که
در آن هیچگونه رخنه وارد شده
نمیتواند و از همه آفات مصون
است .

به تعبیر اعجاز قرآن و کلمات
بلاغیکه اختیار کرده است دقت
کنید و توجه و اهتمام قرآن را
در یک صف بودن مسلمانان که
نتیجه ترحم و مهربانی شان است
مخصوصاً در سنگرهای داغ جهاد
خوب تر درو یابید که چه کلماتی
را اینجا اختیار کرده و بکدام
الفاظ تعبیر نموده ؟ لفظ آن که
در اول آیت واقع شده بمعنی
یقین ، توکید و تحقیق است که
در آن هیچ شک و شبهه نبوده
باشد و لفظ الله که اسم جلال
و عظمت است و لفظ جب که
آخرین مرتبه تقرب و نزدیکی
و دوستی است و قتال که بمعنای
جهاد است و آن هم مقید در راه
او - و ترکیب بنیان مرصوص
یعنی قلعه مستحکم و چسبیده و

ترکیب یافته از آمیزش آهن
و سرب که عوارض زمانه ، آب
و آتش و گرمی و سردی روزگار
در آن تاثیر نکند .

بلی ! در صورتیکه مجاهدین
راه حق بین خود الفت و برادری
و اتحاد و اتفاق داشته باشند -
و باید هم داشته باشند - خداوند
آنها را به قلعهائی تشبیه میکند که
عوارض روزگار ، یعنی آب و آتش
گرمی و سردی ، باد و باران ،
زلزله و آتش فشان در آن تاثیر
و رخنه وارد کرده نمیتواند زیرا
چون چوکت دیوار آهنی و وسط
آن از سرب و مس گداخته است
(همه فلز) بنا بر آن خوردترین
منفذی هم در آن وجود ندارد
که حتی آب و باد هم داخل
شود ، فرضا اگر دیوار خشتی یا
کلی و یا سنگی می بود ممکن
منفذی میداشت که آب و باد
در آن داخل می شد و یا برور
زمان خرابی در آن رونما میکردید ،
اما چون این قلعه از آمیزش
سرب ، آهن و مس است بنا بر آن
منفذی در آن نیست و رخنه
در آن وجود ندارد و از همه
حوادث محفوظ است .

با در نظر داشت این وقت
در انتخاب الفاظ مذکور

نمونه کوچک عواقب نافر جام این جریان به اصطلاح متری و تمدن، و فرآورده های دلخراش آن در مناطق ناکامی و هیرو-شیمای جاپان جنگ دوم جهانی ممکن از خاطره جهانیان فراموش نشده؟ و در پهلایش پیداست که از طرف کی ها؟ این ظلم و ناروا برنوع بشر بشمول جانداران دیگر روا داشته شد و عملی گردید؟

بلی! از طرف کاروانیان پیش-تاز تمدن و ترقی (امریکا).

اشتباه نشود، منظورم نیست که این عمل غیر انسانی را سطحی در ذهنیت ها کوبنده باشیم و نه هم داستان بنویسم و بر مرتکبین این جنایت تاریخی، و بر علم و ابزار و آلات و اسباب که تخنیک در دست این جناوران خوانخواور داده است حمله کنم، بلکه روح مطلبی را که خواسته ام توضیح دهم چیز دیگر است، و آن غیر ازین هم.

بسیک دقت در می یابیم، مشکلات و پرابلمی که دانشگیر بشریت امروز است حتی مسلمانان هم، از همین جا شروع میشود، و متأسفانه هنوز هم حقیقتش را نمی دانند، این همه بدبختی ها و چور و چپاول ها

و ستم ها و خود خواهی ها و برادر کشی ها و حق تلفی ها و غیره و...) بعقیده بنده در سطح معلول قرار می گیرند و ستیز و مبارزه و مجادله با آن ما را به چاره جوئی اساسی قادر ساخته نمیتواند، تا آنکه علت های اساسی و واقعی این همه انحرافات را از متن قرآن عظیم و احادیث نبوی (ﷺ) بایک نگاه عمیق و عارفانه با تحلیل اسلامی جستجو نکنیم، و آنوقت درست فرصتی است که حرکت رانواز صفر شروع کرده ایم و قدم ها را بحساب بالا کرده و نتیجه اش را دستیاب خواهیم کرد و کار ما در قبال خود پیام خواهد داشت.

در غیر این شخصاً معتقدم که شعار ها بیانیه ها، راه پیمائی ها و تلاش های بی محتوا و غیر اصولی که بر احساسات خشک و خالی مبتنی است، قسمیکه دیده و شنیده و دویده ام، قدمی ما را بسوی هدف یاری نخواهد کرد.

اینکه پیش آهنگان تمدن مادی بعوض خدمت به خالق الله، بقتل و غارت و کشتار های دسته جمعی و عام، و مسابقات تسلیحاتی پرداختند، در نتیجه جهان پهناور و دنیای آزاد و

وسیع را بر اولاد بشر بزنندای سیاسی و دوزخ مبدل کردند؛ قصور اینجاست، که هنوز خود ها را نشناخته و به حقیقت غرایز انسانی پی نبرده اند و تازمانیکه این حقیقت به نزد شان مجهول باشد و علماً عوامل خیر و شر را در خویش تشخیص ندهند، با و-صف ادعای بلند و بالای ترقی و کمال هرگز مصدر خدمتی برای هموعان شان نخواهد شد.

بلی! انسان امروز به شناخت فطرت سلیم انسانی خود سخت ضرورت دارد، و از جور محیط نابسامان و از فشار نظام های فاسد و غیر اسلامی، که همواره او را می آزارد و با فطرت اش در جنگ است و حتی لحظه ای هم برایش باقی نه گذاشته است که نفس به آرام بکشد، میخواهد آزاد شود و به دنیای آرام سفر نماید، به همین اساس است که می بینیم انسانهای خسته از نظام های غری و جاهلی، دیوانه وار بسوی جوامع نیم انکشاف یافته روی آورده و در کوچه ها و بازار ها با گریبان چاک و مو های ژولیده، سرگردان و پریشان میگردند و دست و پامیزند، تا باشد که گمشده روح و روان خویش را یافته و دقیقه ای با

قلب مطمئن و آرام بسر ببرند ؛ ولی باتأسف باید گفت که آغوش هم چو جوامع نیزآب نان را نمی پذیرد و این ارمان را بگور میبرند زیرا تمدن فاسد و مهلک غربی به آنجا نیز سرایت کرده و همه چیز شانرا مسخ ساخته است . بنا برین شلاق یأس و تویمیدی را بر روی می خورند ، آنگاه ناگزیر به سگرت ، چرس ، تریاک و هروئین و غیره عوامل بدبخت کننده پناه می برند و راحت زود گذر خیالی و دروغین را غنیمت می شمارند و به مرگ تدریجی گرفتار میشوند و موجودان طفیلی ببارمی آیند ، که از موجودیت شان هیچ کار و هیچ چیز ساخته نیست ، این بود از مغائب ترقی و کمال جوامع متمدن برای انسان ، که در نتیجه یا با ید به خود کشی دست بزند و یا باید بار دوش جامعه باشد .

ای کاش ما محیط های سالم و مساعدی می داشتیم که با این آواره گان بیچاره و مضطرب دستگیری و کمک میکردیم از همچو امور نا راحت کننده نجات شان می دادیم ، اما کجا ؟ نه تنها نجات شان توسط ما و محیط ما میسر نبوده بلکه پریشانتر میشوند

زیرا ما محیط پاک و نظام سالم و نمونه فکر و عقیده خویش را در عمل نداریم .

اینجاست که نفس و شیطان بین نظر و عمل ما زاویه خلق کرده و مشکل ما را مشکلتر ساخته است . ما با و صف چنین حالت هرگز بساختن نظام اسلامی قادر شده نمی توانیم ، و نه هم قدمی بسوی الله (ج) در مسیر کمال لایتناهی برداشته خواهیم توانست .

چون تقوی نداریم ، و تنها تقوا است در اسلام که ملاک و معیار شخصیت است ، البته خلاف طبیعت محیط ها و نظام های فاسد غیر اسلامی که در آنجا سرمایه و قدرت و فریب و دیگر اوصاف کاذب غیر انسانی شخصیت ساز است ، نه کفایت علمی و عملی و نه تقوا و اهلیت پس یکی و کوتاه بگویم وسیله غضب در جامعه هستیم ، نه رحمت .

بیت : پابند امر حق چونه ای از وفا ملاف با خالقت چه کردی که با خلق او کنی لذا به خلق الله کسی مصدر خدمت و وسیله رحمت و نجات شده میتواند که تعهد عملی در

برابر حکم خداوند جل جلاله داشته باشد ، فقط همین رابطه تعهد و احساس مسئولیت از صمیم قلب در پیشگاه خدا (ج) است که انسان را نسبت به جامعه مسئول قرار میدهد و بس . خلاصه اینکه :

هر جامعه ای که به اساس حکم خداوند (ج) و قوانین فطری اداره نه شود ، نه تنها ضامن نجات و سعادت خویش و دیگران نیست ، بلکه حتماً بیراه و گرفتار وحشت و اضطراب و محیط فساد و انحراف است .

خویشتن را شناخت مسکن آدمی از فزونی آمد و شد در کمی خویشتن را آدمی ارزان فروخت بود اطللس خویش را با دلیق دوخت از مقام خوش دور افتاده پی کر کسی کم کن که شاهین زادمی اندرون دوست سیل بی پناه پیش او کوه گران مانند گاه نغمه داری در گلو ای بی خبر جنس خود بشناس بازاغان مهر بلی ! این موجود شریف (انسان) در زندگی امروز یک ضایعه بزرگ دارد ، و آن شناخت حقیقی نیاز های طبیعی ، فطری و روحی خودش است ، انتخابش را غلط کرده به حقیقت خود پی نبرده ، بزعم غلط خویش گاهی

راغلی لیکونډه

خوا د قیام حق مجله لولو ،
خو منظمه یې نشو ترلاسه کولای ،
مخکې موهم د فرهنګي کومیتي
له مقاماتو سره رابطه ساتلی وه ،
چی مونږ ته خپل میاشتنی نشرات
راواستوی ، خوڅه اقدام یې
ونکړ ، داخل بیا په ډیر اشتیاق
هیله من یو چی «قیام حق» مجله
راته راواستوی .

په احترام (د سیه مودودی
د اسلامی عالمی انستیتیوت افغانی
محصلین)

(لاهور)

مضامینو زیات نه انقلابی اشعارو
او نظمونو سره مینه لرم ، ستاسی
خپريدونکي «انقلابی ادب» می ډیر
خوښ دی ؛ ځکه ماته هم جرأت
را پیدا شو چی یومات ګډوډ نظم
درولیدم ، هیله ده . ستاسی په میچ
پوره وخیژی .

په انقلابی افغانستان کی د
اسلامی انقلاب د بری ارمایه -
نجن محمد اسرار سږی له ناکومان

کمپ نه .
د قیام حق مجلی محترمو
کارکوونکو

السلام علیکم :

مونږ له ډیری مودی را پدی

مکاتیب بهم و پراز مهرخواندگان عزیز ما را
و اداشت تا برای اظهار نظرات و آرای آنها صفحه
زیر عنوان «راغلی لیکونه» باز نمایم ، اینک با آغاز
این بخش از همه نویسندگان و خوانندگان متعهد و
صائب الرأی خویش آرزو مندیم که برای دلچسپی
و زیبائی هرچه بیشتر نشریه شان (قیام حق) ما را به
نظرات ، پیشنهادات ، انتقادات و حتی سوالات
سیاسی ، اجتماعی و فقهی شان بنوازند ، خواهیم
کوشید که حتی المقدور به سوالات وارده پاسخ های
قناعت بخش ارائه داریم . (اداره)

د قیام مجلی ادارې ته !
السلام علیکم و رحمة الله .

ستاسی تازه (۱۰) ګڼه می
سر ترپایه ولوسته ، د ډاکتر عطاؤ -
الله مرکي مونږ ته ډیره امیدواری
راوېښله ، ډیر شکر و نه
مووایستل ؛ شکر دی ، چی د -
فطری او نړیوال اسلام د احیاء ،
لپاره په پولینډ غونډی الحاد او
کمونستی خپلی هیواد کی هم
د سیاسی فعالیت دا شان مرکز
ونه جوړ شوی دی .

خدای (ج) دی وکړی چی د
داسشان مرکو په نشرولو کی
خپلی کړی وعدی ته ادامه ورکړی .

والسلام

اختر محمد

د سید جمال الدین افغان
لیسی زده کوونکی .

د قیام حق مجلی محترمې
ادارې !

السلام علیکم و رحمة الله :

زه قیام حق مجله په انفرادی
توګه ترلاسه کوم ، تر سیاسی

تَفْصِیْلِ مَسْکُوتَاتِ ...

علمایند که لعنت شان کارگرمی افتد و چنین علمایند که حضرت ابو درداء رضی الله عنه از لعنت ایشان به خداوند پناه می برد...

پس بیائید در مجلس عطر آگین حکیم امت اسلام تا آخر بشنیم و از خرمن حکمتش خوشه چینی کنیم...

«ابو درداء رضی الله عنه به برادری مبتنی بر اساس خیر رسانی و برقراری روابط بین دو انسان بر پایه واقمیت های وابسته به طبیعت انسانی توصیه می کند، وی با ارتباط باین موضوع میگوید:

عناات برادرت بهتر است از اینکه وی را از دست بدهی و چه کسی میتواند در همه چیز همچون برادرت باشد...؟

«به برادرت سخاوت کن و در برابرش از نرمش کاربگیر...»

«در موردوی سخن خسود را گوش مکن، چه آتونیز مثل او خواهی شد...»

«فردا مرگ گریبا نکیرت میشود، آنکه فقدانش را حس خواهی کرد...»

چگونه بعد از مرگ وی شیون می کنی، که در حیاتش حق او را ادا نکرده ای...؟؟ اعتقاد به اینکه خداوند ناظر اعمال بندگانش می باشد،

اساس محکمی است که «ابودرداء» حقوق برادری را بر آن بنا می نهد...

راجع باین مطلب در فشافی نموده می فرماید:

(من ازینکه بکسی ظلم کنم نفرت دارم، ولی بیشتر و بیشتر از آن نفرت دارم که به شخصی سم روا دارم که وی در مقابل من از خدای برتر و بزرگ کمک می خواهد)...!!

به به از عظمت نفس و تابندگی روح توای ابو درداء...!!

او مردم را از فریب وهم و گمان برحذر می دارد، آنکه که می پندارند مستضعفین تهی دست زود تر بزور و بازوی ایشان تسلیم خواهد گردید...!!

و ایشانرا ملتفت می سازد

که این گروه مستضعفین باوجود ضعف و ناتوانی شان نیروی نابود کننده در اختیار دارند، آندم که باعذر و زاری و اظهار عجز بدرگاه خدا روی می آورند، و مشکل خود و بی چارگی خویش را در برابر مردم بوی عرضه می دارند...!!

اینست ابو دردای حکیم...!! اینست آن ابو دردائی که هم پرهیز گارست، وهم عابد وهم پر باز گردنده بسوی خدا... اینست آن ابو دردائی که چون تقوایش را خیلی می ستودند و از وی طالب دعا می شدند، با نهایت فروتنی پاسخ می داد: «آب بازی را خوب نمیدانم...» و می ترسم غرق شوم...!! ای ابو درداء

پسند «جاء الحق و ذهب الباطل
ان الباطل كان زهوقا» پتهای -
قلوب فرو میریزند و جای آنها
را کلمه حیات بخش «لا اله الا الله
محمد رسول الله» پر میکنند و
صنمهای کعبه بنا نهاده (خلیل)
که خانه خدا است و قبله عالم
اسلام به دست دلاوران یکتا
پرستی و صف شکنان طاغوت و پا
سداران لو ای توحید پارچه ،
پارچه میشود و جای شان برای
عبودیت و بندگی خدای یکتا (ج)
خالی میشود . و کسی اثر طواف
میکند که یکتا پرست است و
ملبس به لباس تقوای اسلامی .
فا ما الزبد فیذهب جفاء و اما ما
ینفع الناس فیمکث فی الارض .
«صدق الله العظیم (زعد - ۱۷)»

لقبه بکتا پرستی

شبهه های شیطانی را یکی پی
دیگر در هم شکسته ، محاصره
ها را برهم زد و با استفاده از
نیروی عظیم - توحید و یکتا
پرستی و مبارزه پلان شده و منظم
و تعمیل دستورات حکیمانه سماوی
به شیوه احسان و موعظه
برج و با روی تمام مظالم فردی
و اجتماعی را که در چهره
کشیف طاغوت تجسم یافته بود ،
فرو ریخت .

اسلام پیروز شد و توحید جایش
را گرفت اگر دیروز زندهای جهالت
زده و مشرک عرب با تن برهنه
و عربان گرد خانه خدای یکتا
صنم های خود ساخته و تر اشیده
شان را طواف میکردند امروز با
طنین ندای طاغوت شکن و آزادی

با همه تقوی و پرهیزگاری
و علم و حکمت آب بازی بلند
نیستی...؟؟

ولی چه شگفتی ازین
تواضع تو ، زیرا تو پرورش
یافته پیامبر علیه الصلاة والسلام
... و شاگرد قرآن ... و از
فرزندان نخستین اسلام . . .
و یار ابوبکر و عمر و دگر راد -
مردان هستی...؟! .

لقبه جهان مدیت نما

آرام را در پول می جوید و گاهی
هم در مقام ؛ توجیه و تفسیر
غلط و غیر علمی و غیر واقعی
مقتضیات روحی اش ، که از او
قرب خدا (ج) خدمت بخلق الله
و کار در جهت اعلاای کلمه الله
را می خواهد ، و بدبختانه از
جسور شرایط عصر و محیط نا
بسامان برایش میسر نیست ، سبب
بروز شدید ترین درد ها برایش
شده است .

بوی بنای همین حوائج و ضرورت
های بشریت و وجدان جامعه
بشری امروز است که ما می
گوئیم و میخواهیم :

غیرتوب وضع اسلامی عصر
امروز نیاز مند طلوع دیگری از
روزگار پر افتخار صدر اول است .

نبوی ارشاد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يكون في آخر الزمان د جالون كذابون ياتونكم من الاحاديث
بما لم تسمعوا انتم ولا آبائكم ، فاياكم واياهم لا يضلونكم ولا
يقتنونكم .
(رواه مسلم)

په اخره زمانه كې به داسې د جالان او كذابان (دروغجن) وي چې تاسې ته به (داسې)
احاديث راوړي چې نه به تاسې اورېدلي وي او نه به مو پلرونو ، تاسې لدې نه په څنگ
شي او دوى له ځانه اړي و ساتي (چې) بې لارې مونږې او په فتنه كې مو وانه چوى .

رسول اکرم (ﷺ) فرمايې :

ستاسې په حاکمانو کې ښه حاکم هغه دی ، چې تاسې هغه او هغه تاسې غواړي ،
تاسې هغه ته دعا کوئ او هغه یې تاسې ته ، او بد حاکم هغه دی چې نه یې تاسې غواړي
او نه هغه تاسې . تاسې هغه ته ښېری کوئ او هغه یې تاسې ته .
(بخاری مسلم)

آدرس مکاتباتي :

آدرس بانکي :

کميته فرهنگي اتحاد اسلامي مجاهدين افغانستان
پوسټ بکس (۱۸۵) پشاور پاکستان
الايډ بانک - براج شيخ آباد پشاور
پاکستان حساب جاري - ۳۷۱

وحدہ اشتراک :

در خارج از کشور سالانه - ۱۲ - دالر
شش ماهه - ۶ - دالر
در داخل کشور - سالانه - ۳۶ - روپيه
شش ماهه - ۱۸ - روپيه

چنین تفسیر می شود که : بطور یقین و حتمی و بدون جزئی ترین شک و اشتباه ، آن ذات با عظمت و جلالت ، مجاهدینی را به تقرب خود برگزیده و آنها را دوست میدارد که در یک صف پهلوی همدیگر چنان نزدیک و چسبیده ایستاد می شوند که در چسبیدگی مانند دیواری هستند که از آمیزش سرب و آهن جور شده باشد و چون در آن کوچکترین منفذی وجود ندارد بنا بر آن عوارض در آن تأثیر نمیکند .

خوب متوجه شوید در صورتیکه در دنیا یک شخص نزد مقامی تقرب و عزت داشته باشد چقدر بآن مقام می نازد و چه اندازه از حمایت، پشتیبانی و کمک آن مستفید می شود ، چه فکر میکنید که اگر کسی این مقام، حیثیت و عزت را در پیش خدا داشته باشد و از روی حقیقت فخری بلند تر ازین نیست که یک انسان محبوب و دوست خدا باشد ، و این افتخار تنها و تنها نصیب آن مجاهدین است که در یک صف ، بیک دل و بیک هدف می جنگند ، و آن هم حصول رضای خدا ذات ذوالجلال و تعبیر بلفظ جلال (الله) درین

مقام نیز بهمین خاطر است و لفظ جلال جامع تمام صفات کمالیه و جلالیه خداوند است .

چه مبارک است این شخص و چه نیک و عزیز است این مجاهد که پشتیبانی و حامی وی - چنین ذات است و در عرف هم اگر کسی در مقامی محبوب باشد می گویند ای مردم میدانید که او به کجا و با که رابطه دارد؟ و مقصود ازین کلام هم اثبات حیثیت و منزلت آن شخص و حمایت از مقام وی است .

درینجا هم بدشمن خوفخوار و غدار فهمانیده میشود که ای دشمن از مقام و قوت این مجاهد خبرداری ؟ و آیا میدانی که او بکجا رابطه دارد ؟ او با آن ذات ذوالجلال و قادر مطلق ارتباط دارد و از حمایت و نصرت وی بهره مند است که ارتباط با وی و حمایت و نصرت وی دلیل پیروزی و فتح بوده و شکست و ذلت را نمی پذیرد و حتی این صفت در آن گنجایش ندارد .

به بینید دیوار از هر نوعیکه باشد اجزاء و ترکیب آن باهم بسیار نزدیک است و اگر آن دیوار از آمیزش سرب و آهن باشد چه فکر میکنید که اجزای ترکیبی

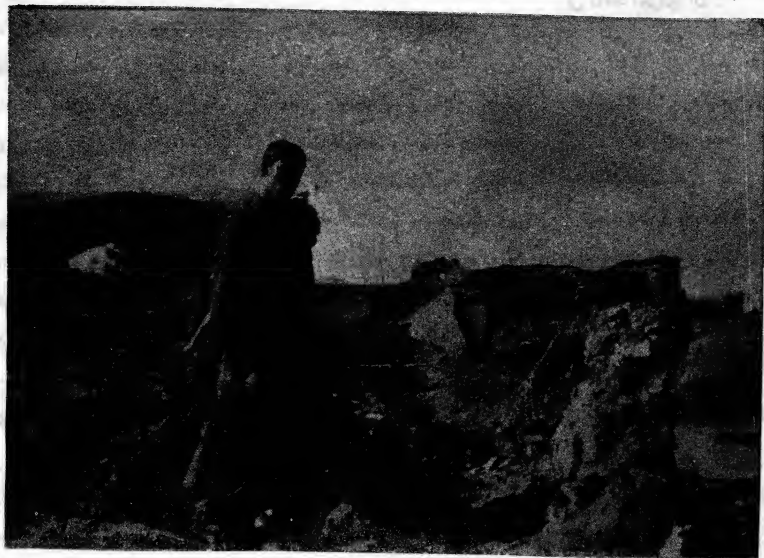
آنان با همدیگر چه اندازه نزدیک و چسبیده باشد ؟ این است صفت مجاهدین در سنگر جهاد در پیش خدا که خدا چنین جهاد را می - خواهد ، حتی نخواست آنها را در سنگر های جهاد بدیواری تشبیه کند که در آن کوچکترین و خورد ترین منفذی بوده باشد و یا در قوت و مقاومت آن اندکترین نقص و خللی وارد گردد .

این دیوار دو صفت دارد که دیگر دیوارها از آن محروم است یکی صفت استحکام خارق العاده و دیگر نزدیکی و چسبیدگی بی مانند اجزای آن .

هنوز هم اعجاز قرآن در ترکیب بنیان مرصوص باقی است زیرا درین آیت صفت مجاهدین به بنیان مرصوص - قلعه مستحکم تشبیه شده و یا باصطلاح بلاغت صف جهاد مشبه و بنیان مرصوص مشبه به است - و طبیعی است تا وقتیکه آن دیوار قلعه هم چنان مستحکم و چسبیده و بی - خلل و بدون منفذ باشد باشندگان قلعه و اشیای موجود در آن همه صحیح و سالم مانده و از تجاوزات دشمن و عوارض دوران آسیبی بآنها نمیرسد ، ولی وقتیکه

دیوارهای قلعه این صفت را از دست داد باز هم طبیعی است که هم عوارض زمانه و هم تجاوزات دشمن بر آن تأثیر میکند و ساکنین آن مورد هجوم قرار می گیرند. بنا بر آن صف جهاد و مجاهدین دیوارهای مستحکم اسلام اند تا وقتی که ایشان ازین صفت برخوردار باشند هیچ گزندی به اسلام، اهل اسلام و باشندگان ممالک اسلامی و مال و شرف و ناموس آنها نرسد و اگر این و صف را از دست دادند باشندگان قلعه اسلام که خود مجاهدین نیز از آن جمله هستند با همه اشیای موجود در آن، محل خطر و گزند دشمن واقع می شوند. بنا بر آن این مهر و محبت و ترحم عطاوت در صف جهاد است که شرف، کرامت و ناموس اسلام و مسلمانان را حفاظت میکند. ممکن است این نزدیکی و چسبیدگی بین مجاهدین از روی صف آرایی ظاهر باشد که باید در سنگرهای جهاد دارای چنین صفت باشند و ارزش آنها خود مجاهدین کمر بسته بنام خدا - باساس تجربه خود خوب تر و بهتر میدانند ولی معنای بیشتر آن مهر و محبت قلبی است که باید قلوب مجاهدین عواطف

احساسات، فکر و مغزشان در صف جهاد چنان نزدیک و چسبیده باشد مثل اینکه قلعه است دارای دیوارهای سری بدون کوچکترین منفذ که باعث ورود رخنه گردد. این است صف جهاد و این است و صف مجاهدین فی سبیل الله و این است مهر و محبت بین مسلمانان مخصوصاً در میدان جهاد و صحنه پیکار خونین، زیرا در حالیکه جهاد فی سبیل الله باشد و مجاهدین هم خود را فدائی راه خدا بدانند و هر لحظه هم انتظار داشته باشند که جان شیرین شانرا بنام خدا تسلیم کرده و نزد آن ذات ذوالجلال میروند، پس چگونه

نگهداشتن و در صورت امکان کمک و رهنمایی کردن از اوصاف مجاهد فی سبیل الله است زیرا در صورتیکه یکی از مقاصد جهاد نجات همین مستضعفین باشد مالکم لا تقاتلون فی سبیل الله والمستضعفین ... باید پیش از پیش مجاهد باثبات بر ساند البته در عمل نه در گفتار - که او می تواند از عهده این وظیفه مقدس بر آید، کمک و ترحم و عطاوت وی بحیث مقدمه اعمال بعدی وی شمرده میشود و باینصورت هم اعتماد مردم را به خود جلب میکند و هم اخلاق جهاد را نگهمیدارد و این هر دو وسیله جلب کمک خدا و امداد غیبی است که نتیجه آخرین آن

چون مجاهد دارای این مقام است پس باید که از تمام اخلاق جهاد در ساحت قد است مرتب جهاد برخوردار باشد که از آن جمله است ترحم و عطاوت بمسلمانانیکه دران ساحت زندگی میکنند و به نحوی از انحاء در خدمت جهاد قراردارند و یا اگر خدمتی کرده نمیتوانند بحیث یک مسلمان ضعیف آنها زندگی میکنند و ضررشان به جهاد نمیرسد . بر کودکان شفقت ، بر اطفال پدر مرده و مخصوصا بر اطفال شهداء عطاوت ، بر بزرگان احترام کردن ، عفت و ناموس زنان مسلمان را حفاظت کردن از اخلاق جهاد است ، آنها را اذیت نکردن دل شان را خوش

تصور میشود که دل و دماغ آنها بدبینی و کینه ، عداوت و دشمنی بغض و حسد در مقابل یک دیگر داشته باشند، که خدا نا خواسته با دلی نزد خدا بروند که مقبول درگاه او نیست و این وضع با جهاد منافات دارد .

ازینجاست که خداوند در صف مسلمانان مخصوصا مسلمانان مجاهد می فرماید : رحماء بینهم یعنی مسلمانان در بین خود و با همدیگر رحیم و مهربانند و آن آیت را به جمله اسمیه شروع میکند تا دلالت به دوام و استمرار این ترحم و مهربانی کند و این صفت ذاتی و طبیعی مسلمانان گردد که باید هیچ وقت از آن محروم و بی بهره نبوده باشند .

ترحم با دیگر مسلمانان :

مجاهد فی سبیل الله بنده خاص خدا است و مرتبه بلند تر ازین وجود ندارد که یکنفر جان روح، و خون پاک خود را درین راه خاص از برای خدا هدیه دهد . مسئله مصرف مال و دیگر متاع دنیوی بسیط است می آید و می رود ولی امتحان اصلی در روح و جان است :

جوانمرد مال است یکصد هزار کار چوپایان رسد آن جاست کار

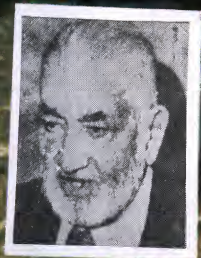

بِإِذْنِ اللَّهِ إِنَّمَا تَنَافَوْا فِي الْأَرْضِ بِالْفِطْرَةِ

قیماق

فرمان خدا (ج)

الذین امنوا وهاجروا وجاهدوا فی سبیل الله
باموالهم وانفسهم لاعظم درجۃ عندالله واولئک
هم الفائزون • یشرفهم ربهم برحمۃ منه ورضوان
وجنت لهم فیها نعيم مقيم •

(التوبه- ۲۰-۲۱)

ترجمه : آنانیکه ایمان آورده اند و هجرت کردند و جهاد نمودند ، در راه
خدا (ج) به اموال خویش و نفسهای خویش بزرگتر اند در مرتبه نزد
خدا (ج) و این جماعت ایشان کامیاب اند . مژده میدهد ایشان را پروردگار
شان به رحمت از نزد خود و به خوشنودی و به جنتهاییکه ایشان را در
آنها نعمت جاودانی بود و همیشه در آنها سکونت گزینند .

ضروری یادونه

له خپلو ټولو هغو در نو لیکوالونه چی نمونه بی په تیروکنو کی
په تیری له لیکوسره نه دی راغلی ، بښنه غواړو ، هیله ده زموږ دابو-
بید نه به دخیټو لاملونو او وجوهاتو زیږنده وکړی ، نه زموږ د ارادی .

د پښتې د لومړۍ مخ شرح : د خدای (ج) پوځ د روسی پوځونو په لټه کی وینی